KOVANA VRATA – ZNAK OŠ ŽUŽEMBERK – R. STRUNA, 2009

Osnovna šola Žužemberk

Z BREGOV KRKE

2008/09 **ZBORNIK** **XLI**

Bralcem Zbornika Z bregov Krke

V februarju, mesecu kulture, je spet pred vami zbornik Z bregov Krke, ki z besedo in fotografijo spominja na dogodke v šolskem letu 2008 / 2009. Že **41. leto** prinaša utrinke iz življenja in dela v OŠ Žužemberk, podružničnih šol Ajdovec, Dvor, Šmihel in Vrtca.

Uspešno šolsko leto 2008 / 09 je v **23** oddelkih krojilo **383** učencev in **157** predšolskih otrok v Vrtcu; zanje je skrbelo **78** odraslih. Že **15. leto** sledimo viziji:

- **kvalitetno in konkurenčno znanje vseh učencev;**
- **vsestranski razvoj sposobnosti vseh otrok;**
- **vzgoja posameznika in kolektiva;**
- **odpiranje Zavoda v kraj in širši prostor – ugled.**

Po uspešno opravljenih popravnih izpitih je bil učni uspeh ob koncu šolskega leta **99,74 %**, kar je tudi rezultat različnih oblik učne pomoči, prizadevanj učiteljev, učencev in staršev. Ob koncu šolskega leta je bilo podeljenih **297** pisnih pohval in **32** knjižnih nagrad. Že petič so bila podeljena priznanja za največje dosežke šole – prejelo jih je **74** učencev za vrhunske dosežke v športu (v odbojki, mali odbojki, odbojki na pesku, športni gimnastiki, v metu žogice, nogometu, malem nogometu in karateju). V Zlato knjigo je bilo vpisanih **15** devetošolcev.

Solidarnost in **sočutje** do pomoči potrebnih smo udejanjali v že tradicionalnih solidarnostnih in zbiralnih akcijah. Zbrana sredstva v znesku **4200 €** so bila namenjena:

za Civkovo družino s Plešivice, ki jo je požar upepelil hlev; za družine naših učencev v stiski (obleka, obutev, posteljnina); za nakup prilagojenega avtomobila za invalidko – mamo našega učenca; za očala treh otrok v Angoli; za vodnjak v Etiopiji, za šolanje Denisa in Glorije iz Malawija, katerima smo botri. Šolska skupnost je vodila **zbiralno akcijo plastičnih zamaškov, kartuš, tonerjev in baterij**. 50 velikih vreč zamaškov je bilo odpeljano v Šentrupert – za invalidski voziček in protezo otroka invalida. Vse leto so potekale zbiralne akcije starega papirja – za stroške šole v naravi.

Pripravili smo **pet javnih javnih kulturnih prireditev**: **spominsko uro Leona Štuklja** z gosti – predsednikom države dr. D. Türkom, olimpijcem Mirom Cerarjem in ameriškim veleposlanikom; **božično-novoletni koncert** s tržnico in misijonarjem mag. Jožetom Andolškom, s. Romano Kocjančič in Kapitanom J. Utenkarjem; **Prešernov praznik** s poslancem DZ J. Grillom in akademskim kiparjem Dirkom Heijem; **materinski dan** s prof. Dušico Kunaver in akademsko slikarko Marijo Prelog; **zaključna prireditev ob dnevu državnosti**, na kateri je bilo predstavljenih **12** raziskovalnih nalog in sta bila razglašena dva nova **znana Suhokranjca**: **prelat Janez Mrvar**, misijonar v Ekvadorju, in **Ignacij A. Kleinmayr**. Med kulturnimi dogodki šole je bilo tudi srečanje s s. Zvonko Mikec, misijonarko iz Angole, kulturna ura s pisateljico Ivanko Mestnik, Miklavžev koncert »Kako rešiti Zemljo?«, gledališke in filmske predstave, podelitev bralnih značk in druga kulturna srečanja.

Razstave bogatijo šolski prostor vse leto. Podružnice Ajdovec, Dvor, Šmihel in Vrtec so se predstavili z zanimivimi temami: Oskrba z vodo na Ajdovški planoti, Mi in okolje, Morje eno imamo, Vrtec se predstavi. Za javnost so bile odprte razstave ilustracij M. Prelog, kipov in slik D. Heija, predstavitev raziskovalnih nalog in drugih dogodkov v šoli. Članice TD Suha Krajina so razstavile ročna dela.

Šole v naravi in letovanja so bili v šol. l. 2008 / 09 v Seči pri Portorožu – plavalna, v Bohinju – smučarska in na Velikem Boču – naravoslovna, v Črmošnjicah, Kranjski Gori in Planici – vse s polno udeležbo in uspešno izvedbo.

Dosežki na tekmovanjih iz znanja (15 srebrnih priznanj) in na **športnih tekmovanjih** – naša šola je bila med 20 najboljšimi šolami v Sloveniji – 1. mesto na državnem prvenstvu v odbojki in odbojki na mivki ter 1. mesto na državnem tekmovanju v metu žogice – so potrditev zavzetega dela mentorjev in učencev.

Med **materialnimi pridobitvami** velja našteti: izolacijo podstrešja telovadnice Žužemberk barvanje zunanjih oken in vrat, beljenje dela šole, zasaditev grmov in dreves ob igrišču; na PŠ Dvor zaščita plinske cisterne, barvanje teras; v PŠ Šmihel – prebarvana vsa zunanja okna in vrata, postavljen je bil skalnjak; na PŠ Ajdovec – delna sanacija strehe in oken v telovadnici; v Vrtcu Žužemberk je bila zamenjana mreža okrog igrišča.
Varmost vozačev in pešcev se je povečala z novo avtobusno postajo, s pločnikom mimo stare šole in javno razsvetljavo. Posebno vrednost imajo kovana vrata z motivom znaka šole, delo umetnostnega kovača g. Roberta Strune.
Šolsko leto je bilo uspešno, a ne brez težav. Reševali smo jih skupaj – učitelji, učenci in starši. Veliko dejanj je popravilo kršitve šolskih pravil.
»Danes sem imel izjemno priložnost doživeti primer vzgoje mladih ljudi v najbolj žlahtnem primeru te besede. Vzgoja je vzgoja za vrednote. Te pa so resnične, če jih potrjujemo z življenjem in delom. Leon Štukelj je to dokazal na najboljši način in ponesel ime Slovenije v svet. To je tudi pot, po kateri človek in narod dosežeta tisto spoštovanje, ki daje smisel in občutek vrednosti našemu bivanju,« je 12. 11. 2008 zapisal v Knjigo vtisov predsednik države dr. Danilo Türk.
Naj bodo prave vrednote najpomembnejša dota pri vzgoji mladih Suhokranjcev v družinah in šoli.

Ravnateljica:
Žužemberk, februar 2010 mag. Jelka Mrvar

Znak šole iz kamnin – Matic Malovrh, 4. r.
PŠ Šmihel

Fotografski utrinki iz šolskega leta 2008/09

Scena na prireditvi Štukljeva spominska ura – november 2008

Razstava o olimpioniku Leonu Štuklju v avli OŠ Žužemberk – november 2008

Prihod predsednika države dr. Danila Türka v avlo OŠ Žužemberk – november 2008

Štukljeva spominska ura v OŠ Žužemberk z gosti: g. Miro Cerar, dr. L. Šturm, ga. Lidija Štukelj, dr. D. Türk, g. T. Zajc – november 2008

Olimpijec g. Miro Cerar in vrhunski športnik g. M. Petkovšek – november 2008

Nastop MPZ pod vodstvom ga. M. Černe – november 2008

Predsednik države dr. D. Türk z darilom in učenci – november 2008

G. T. Zajc z učenci – športniki ob kipu L. Štuklju – november 2008

Gostje Štukljeve spominske ure si ogledujejo razstavo – november 2008

Dr. D. Türk se podpisuje v knjigo vtisov – november 2008

Božično-novoletni koncert v OŠ Žužemberk – december 2008

Gosta božično-novoletnega koncerta: mag. J. Andolšek, misijonar, in s. R. Kocjančič, urednica Duhovnih obzorij – december 2008

Nastop tamburaške skupine iz Dragatuša – december 2008

Božična tržnica – prodaja izdelkov za humanitarne namene – december 2008

DEJAVNOSTI NA OSNOVNI ŠOLI ŽUŽEMBERK

v šolskem letu 2007/08

POROČILO O DELU ŠOLSKE SKUPNOSTI V ŠOLSKEM LETU 2008/09

V okviru šolske skupnosti smo v letošnjem šolskem letu izvedli naslednje dejavnosti:

1. organizacija šolskega tekmovanja Male sive celice ter priprava in spremstvo učencev na regijski predizbor,
2. koordinacija »*Iger brez meja*« ter »*Veleizleta*« v organizaciji Društva prijateljev mladine Mojca iz Novega mesta,
3. sestanki s predsedniki oddelčnih skupnosti, na katerih smo se pogovarjali o aktualnih zadevah,
4. predstavitev koncepta vzgojnega načrta predsednikom šolske skupnosti,
5. izdelava darilc za učitelje šole ob 5. oktobru, svetovnem dnevu učiteljev,
6. ureditev groba dr. Frana Bradača na Žalah ter obisk njegove hčerke prof. Zorke Bradač,
7. sodelovanje pri solidarnostni akciji »Botrstvo Malawi«, v kateri smo zbirali sredstva za plačilo šolnine za Glorio in Denisa iz Malawija,
8. organizacija božične tržnice,
9. izdelava novoletnih darilc za delavce šole,
10. obisk prof. Zorke Bradač ob njenem rojstnem dnevu,
11. izdelava darilc za delavke šole ob dnevu žena,
12. ocenjevanje urejenosti učilnic,
13. izdelava darilc za delavce šole ob koncu šolskega leta.

Celo leto pa so v okviru Šolske skupnosti potekale naslednje dejavnosti:

1. ekološka akcija zbiranja izrabljenih kartuš in mobilnih telefonov,
2. solidarnostna akcija zbiranja zamaškov,
3. izobešanje vabil in plakatov z namenom obveščanja krajanov o aktualnem dogajanju na šoli,
4. občasni sestanki s predsedniki oddelčnih skupnosti o delu OS, načrtovanih in izvedenih dejavnostih ter o ostalih aktualnih zadevah.

Natančnejša poročila o nekaterih izvedenih akcijah boste našli na naslednjih straneh zbornika.

Mentorica Šolske skupnosti Tanja Šenica

IGRE BREZ MEJA V DOLENJSKIH TOPLICAH IN VELEIZLET PO SLOVENIJI

Več kot 100 šestošolcev iz 15-ih dolenjskih osnovnih šol se je 8. oktobra 2008 zbralo v taboru Mojca v Dolenjskih Toplicah, kjer so se pomerili na letos že osmih Igrah brez meja. Na igrah, ki jih Društvo prijateljev mladine Mojca vsako leto pripravlja v tednu otroka, so letos našo šolo zastopali Nika Vidic, Maša Škoda, Jan Koler, Urška Kocjančič, Jakob Mrvar in Aljaž Rogelj. Pomerili so se v zabavnih preizkušnjah, kot je gradnja gradu iz več sto kock, spretnostna vožnja s kolesom po poligonu, najdaljši skok, metanje na koš, pobiranje smeti z zavezanimi očmi, metanje žogice v tarčo ter lokostrelstvo. Naša ekipa je med petnajstimi ekipami zasedla 12. mesto, dobre rezultate naše šole iz preteklih let pa bomo očitno branili naslednje leto. Nič ne de, da naši učenci niso bili ravno med najboljšimi ekipami, saj na teh igrah velja predvsem pravilo »Važno je sodelovati, se zabavati in ne samo zmagati!« . Po preizkušnjah in razglasitvi rezultatov ter podelitvi priznanj in kolajn so se učenci pozabavali v čisto pravi diskoteki. V soboto, 11. oktobra, pa se je po pet učencev 15 dolenjskih šol udeležilo tradicionalnega *Veleizleta Po Sloveniji*, ki ga ravno tako pripravlja Društvo prijateljev mladine Mojca iz Novega mesta skupaj z zavarovalnico Tilia. Naših pet šestošolcev se je skupaj z ostalimi 95 otroki v prečudovitem sončnem vremenu popeljalo pod Severno triglavsko steno, obiskali so Planico in se čez nekdanji prelaz Predel spustili v dolino Soče. Druženja, veselja in zabave je bilo na pretek, zato bo mladim ta dan zagotovo ostal v nepozabnem spominu. Hvala DPM Mojca, da lahko tudi otroci iz socialno šibkejših družin uživajo ob spoznavanju lepot naše dežele.

Mentorica Šolske skupnosti
Tanja Šenica

Skupinska fotografija udeležencev Veleizleta pod Severno triglavsko steno

MALE SIVE CELICE

Naša šola se že vrsto let udeležuje tekmovanja v Malih sivih celicah, kjer se ekipe učencev sedmega razreda pomerijo v znanju iz splošne razgledanosti. V septembru izvedemo šolsko tekmovanje, na katerem izberemo ekipo treh učencev, ki nas nato zastopa na regijskem predizboru. Največ znanja in razgledanosti med našimi letošnjimi sedmošolci so pokazali Mark Mohorčič, Valerija Turk in Žan Hrovat, vsi iz 7. a, ki so se v četrtek, 2. oktobra 2008, v OŠ Senovo potegovali za uvrstitev v TV oddajo Male sive celice. Vseh oseminštirideset ekip iz posavske regije se je najprej preizkusilo v dvajsetminutnem skupinskem testu. Naša ekipa sivoceličarjev je zasedla odlično 10. mesto. Štiri ekipe, ki so v testu dosegle največ točk, so se med sabo pomerile, le najboljši dve pa sta se uvrstili na tekmovanje v studiu RTV Slovenija.

Mentorica : Tanja Šenica

POROČILO O AKCIJI ZRIRANJA ZAMAŠKOV

Naj ob zaključku šolskega leta naredimo črto tudi pod našo akcijo zbiranja zamaškov. Tudi letos smo jih pridno zbirali celo leto in že pozimi smo zbrali 30 črnih vreč. Poln kombi zamaškov je takrat odpeljal gospod iz Župnišča Šentrupert, kjer zbirajo zamaške za otroke, ki potrebujejo invalidski voziček.
Drugi del akcije zbiranja pa smo namenili za pomoč Anžetu, mlademu fantu, ki je v tragični prometni nesreči izgubil nogo. Ker je Anže deček z veliko voljo do življenja in pozitivne energije, si želi, da bi se spet lahko ukvarjal s športom in živel življenje kot pred nesrečo. Vendar za to potrebuje veliko denarja, da mu bodo v tujini naredili dobro protezo, ki stane kar 40,000 €. Zbiralna akcija poteka po celi Sloveniji. 25 vreč zamaškov, ki smo jih zbirali od januarja, je hišnik v torek, 23. junija, odpeljal na Železniško

Učenca 7.b pred kombijem, polnim zamaškov, preden jih je hišnik g. Branko odpeljal na Železniško postajo v Novo mesto.

postajo v Novo mesto. Pri zbiralni akciji sodelujejo tudi železničarji, ker je Anžetov oče tudi sam zaposlen na železnici.
Takole se mi je po elektronski pošti zahvalila Anžetova mama, ga. Blanka, ki vodi akcijo:

Pozdravljena!
Vi v šoli Žužemberk ste pa "taglavni"‼ O tem vašem ogromnem prispevku smo bili obveščeni že dopoldne.
V kratkem pridemo po pošiljko.
Da, z akcijo bomo nadaljevali do konca letošnjega leta. Se" beremo" jeseni.

Lep pozdrav v Žužemberk, Blanka

V letošnjem šolskem letu smo torej zbrali okoli 55 velikih črnih vreč zamaškov. Če pomislimo, koliko odpadnih plastenk to pomeni, se moramo tudi vprašati, kje so le te končale? Če smo ravnali odgovorno in jih odvrgli v poseben zabojnik za plastenke, jih bodo lahko predelali in snov porabili za izdelavo novih predmetov iz plastike. Če pa smo jih vrgli med navadne smeti, smo ponovno naredili veliko slabega za naravo, saj bodo te plastenke še stotine let spominjale na našo neodgovornost. Pa tudi prostora za smetišča bo enkrat zmanjkalo, če naša ekološka osveščenost ne bo boljša.

Mentorica Šolske skupnosti : gdč. Tanja Šenica

DELAVNICE O UČENJU

Delavnice o učenju sem začela izvajati konec novembra, ob petkih po pouku, v šolski knjižnici po dve šolski uri. Osem ur smo izvedli med spomladanskimi počitnicami. Z učenci sem se na uvodnem srečanju pogovorila o njihovem načinu učenja ter o njihovih željah in pričakovanjih. Ostala srečanja smo namenili razvijanju učnih navad. Predstavila sem jim različne načine učenja in katere korake pri tem uporabljamo, posebno pozornost sem namenila učenju z miselnimi vzorci. Del srečanj sem namenila tudi razvijanju branja in pisanja ter motivaciji. Redno smo izvajali tudi miselne vaje, vaje za spomin in za koncentracijo ter sprostitvene igre. Učenci so bili pri delu izredno motivirani in so delavnice z veseljem obiskovali. Opazila sem napredek pri njihovem učenju. Zaradi uspešnosti dejavnosti smo pred spomladanskimi počitnicami ponudili možnost sodelovanja v Delavnicah o učenju tudi učencem, ki imajo DSP. Na delavnice se je prijavilo sedem učencev od tretjega do šestega razreda, izvedli smo štiri ure med spomladanskimi počitnicami. Na srečanju smo se pogovorili o učenju, o pomembnosti prostora, kjer se učimo in načinih učenja. Del srečanja sem namenila tudi motivaciji pri učenju. Naredili smo nekaj vaj za izboljšanje branja in pisanja ter vaje za koncentracijo in sprostitvene igre. Zaradi želje učencev po nadaljnjem izvajanju delavnic, smo delavnice organizirali tudi v času od marca do konca maja. Izvedli smo 11 ur delavnic. Delavnice je obiskovalo šest učencev z DSP od 3. do 5. razreda ter štiri učenke 8. b razreda. Pri učencih sem predvsem razvijala spretnosti branja in pisanja. Učili smo se, kako izdelovati miselne vzorce ter razvijali različne načine učenja. Na vsakem srečanju smo izvedli vaje za sprostitev in koncentracijo ter poudarjali pomembnost sprotnega učenja in sprotnega dela. Učenci so bili na delavnicah vedno zelo motivirani. Izrazili so željo po obiskovanju delavnic tudi v naslednjem šolskem letu. Vsi učenci so dejali, da so spremenili svoj način učenja in poudarili koristnost delavnic.

Mentorica: Tinka Fric

LIKOVNI KROŽEK

V letošnjem šolskem letu se je v likovni krožek prijavilo 15 učencih šestih razredov. Oblikovali smo iz das mase, izdelovali reliefe v mavec, se preizkusili v kaširanju posodic, risali po opazovanju, slikali s temperami in pasteli. Učenci so sledili svojemu čutu in željam glede motivov in materialov. Krožek so radi obiskovali. Trije učenci so dobili priznanja za udeležbo na Zmajevskem natečaju pri časopisu National Geographic Junior.

Mentorica: Maja Mlakar

KROŽEK RAČUNALNIŠTVA

Računalniški krožek je v dobršni meri zelo pritegnil učence tretjih in četrtih razredov. Pri krožku so učenci spoznali, kako deluje računalnik in tudi videli komponente, ki so vstavljene v računalnik. Pri tem so kar težko dojeli, česa vse je sposobno narediti vezje, ki smo ga držali v rokah. Poleg tega so spoznali program slikar, v katerem so se naučili risati preproste risbe. Nekaj najlepših risb smo tudi natisnili, da so jih učenci odnesli domov. Nekateri smo se že tudi učili hitrejšega tipkanja, saj so učenci spoznavali program za pisanje in oblikovanje besedila. Po končanem delu so vsi natisnili svoje izdelke in nekatere učence so starši zelo pohvalili. Seveda pa smo kot pravi računalničarji spoznali tudi internet. Učenci so se poučili o možnih nevarnostih spleta in spoznali tudi nekaj uporabnih spletnih strani, ki jim bodo v pomoč pri učenju. In skoraj sem pozabil omeniti računalniške igrice. Spoznali smo toliko zanimivih novosti, da na igrice skorajda nismo pomislili.

Mentor: Jernej Gabrijel

Pri računalništvu nama je bilo zelo všeč. Pisali smo zgodbe in spoznavali poučne internetne programe.

Marjeta in Damjana, 4. r.

Pri računalniškem krožku smo se naučili: risanja, pisanja, šli smo na spletno stran www.safe.si in www.e-um.si. Na začetku smo spoznali različne dele računalnika. Spreminjali smo ohranjevalnik zaslona.

Aljaž, 4. r.

Všeč mi je, ko smo šli na programe in na spletne strani in še ko smo na računalnik računali in na računalnik tiskali slike.

Matej, 4. r.

Pri računalniškem krožku mi je bilo zelo všeč. Všeč mi je bilo vse. Delali smo na internetu. Včasih smo počeli malo manj, vendar je bilo lepo.

Klavdija, 4. r.

Pri računalništvu mi je všeč, ko igramo igrice in se pogovarjamo. Ko zvoni, gremo v kolono in gremo počasi v razred.

Borut, 4. r.

Računalništvo mi je všeč.

Laura, 4. r.

KROŽEK ROČNIH DEL

Krožek ročnih del je letos potekal prvič pod mojim mentorstvom. V zapisanem načrtu dejavnosti je bilo predvidenih 30 ur, realizirali pa smo jih 22. V mesecu maju in juniju je krožek zamrl, ker sem bila na bolniškem dopustu in ker sem imela veliko obveznosti s sprotnim delom. V prvem ocenjevalnem obdobju je krožek potekal enkrat tedensko, ob sredah 6. šolsko uro (ponavadi je trajal eno uro, izjemoma dve). V drugem ocenjevalnem obdobju pa se je termin zaradi spremembe urnika prestavil na četrtek 7. šolsko uro. Na začetku je krožek obiskovalo 16 učencev, predvsem iz 5. in 6. razredov. Med letom pa se je število rednih obiskovalcev zmanjšalo, tudi zaradi spremembe urnika. Nekateri učenci so nas prišli samo pogledat in niso redno sodelovali. Lotili smo se izdelave zapestnice z vozlanjem, rože iz blaga, škratov, angelčkov, vezenja

prtičkov s križci in izdelave cofov. Material je prispevala šola, mentorica in tudi učenke. Pomagali smo ob izdelavi darilc za starostnike v božičnem času. Pripravili smo tudi razstavo vezenih prtičkov ob prireditvi za materinski dan. Učenke so bile zelo motivirane in navdušene nad delom. Urile so se v ročnih spretnostih, vztrajnosti, zbranosti in natančnosti. Krožek je lepo uspel.

Mentorica: Minka Kramar

KROŽEK ANGLEŠČINE

V letošnjem letu smo imeli krožek angleščine v 3. razredu kot pripravo na 4. razred. Potekal je enkrat tedensko, ob sredah 5. šolsko uro. Z učenci smo širili angleški besedni zaklad in tvorili preproste stavke. Naučili smo se števila do 20, barve, igrače, družinske člane, mesece, dneve, živali, hrano, glagol BE, glagol HAVE GOT, glagol LIKE in preprosta vprašanja in odgovore po osebnih podatkih. Pouk je temeljil na razvijanju slušno-govorne spretnosti. Kar precej besed smo sproti zapisovali po angleško, ker so učenci sami izrazili željo po zapisovanju. Pri pouku smo uporabljali veliko slikovnega gradiva in različne didaktične (gibalne) igre. Učenci so lepo in zavzeto sodelovali. Trudili so se imeti urejene zvezke. Dodatno gradivo so dobivali na učnih listih. Večjih težav ni bilo. Občasno je bilo potrebno učence umiriti in opozoriti na dvigovanje rok, saj so se ob igrah in zagretem sodelovanju preveč razživeli.

Mentorica: Minka Kramar

KROŽEK KLEKLJANJA

Krožek klekljanja je pričel s svojim delom v mesecu novembru. Pred začetkom krožka so imeli učenci predstavitev s strani mentoric. Spoznali so pripomočke in se preizkusili v delu. V prvih urah so se seznanili, kako naviti, zavezati, držati kleklje in čemu se uporabljajo bucike. Nadaljevali so z osnovami slepega risa. Po osvojenem temeljnem znanju so samostojno izdelali različne izdelke (deteljica, smrečica, zajček, ovčka, ribica, delfin, …). Spretnejši so spoznali in osvojili tudi osnove sukanega risa. Med šolskim letom smo pripravili dve razstavi, na katerih so se predstavili učenci in mentorici s svojimi izdelki. Vsi učenci so omenjeni krožek obiskovali z veseljem. Pokazala se je njihova vztrajnost (za preprosto čipko potrebuješ kar nekaj ur dela), natančnost, dosledno upoštevanje navodil, spretnost.

Mentorici: Marjana Furlan in Ljuba Nose

NOVINARSKI KROŽEK

Pri novinarskem krožku smo budno spremljali zanimive in aktualne dogodke. Predstavljali smo pomembne dneve in praznike v posameznem mesecu. Novinarji so jih poskušali na čim bolj zanimiv način predstaviti učencem, delavcem in obiskovalcem šole. Vsak mesec so uredili novinarski kotiček z zanimivimi informacijami. Potrudili so se tudi s slikovnim gradivom, ki so ga obogatili s pregovorom oziroma lepo mislijo. Napisali so tudi prispevka, ki so ju objavili na blogu. Delo je zahtevalo dobro organizacijo, načrtovanje, veliko truda, natančnosti in iznajdljivosti. Učenci so se pri tem dobro znašli in izkazali.

Mentorica: Andreja Šercer Robič

KNJIŽNIČARSKI KROŽEK

V knjižničarskem krožku sodelujejo učenke, ki rade berejo, so vedoželjne in imajo lep odnos do knjig in sošolcev. Pri krožku so se navajale na vestno delo v knjižnici, ki so ga že dobro spoznale. Zavijanje, lepljenje, iskanje ter pravilno in odgovorno postavljanje knjig nazaj na police jim niso več povzročali težav. Spoznale so računalniško vodeno izposojo, vendar so zaenkrat še izposojale pod nadzorom. S svojim obnašanjem so vsem obiskovalcem knjižnice dajale zgled, kako se primerno vedemo, pomagale so pri iskanju knjig in svetovale najmlajšim obiskovalcem. Zavzeto so pomagale pri izbiri in pripravi tematskih razstav v knjižnici. Skrbele smo za urejenost knjižnice ter knjižnih polic, zato smo družno prijele tudi za krpe za brisanje prahu.

Mentorici: Vida Bukovec in Tinka Fric

PRAVLJIČNI KROŽEK

Trinajst prvošolcev in drugošolcev je ob sredah peto uro z veseljem prihajalo v šolsko knjižnico na uro pravljic. Poskrbeli smo za dobro vzdušje, se posedli v krog, ob lepem vremenu pa pravljice prebirali na terasi knjižnice. Za vsako uro sem izbrala več zgodb z vzgojno tematiko, izmed katerih so učenci sami izbrali,

katero želijo poslušati. Iz vsebine smo črpali teme za pogovore, ki so bili vzgojno naravnani. Po prebiranju pravljic smo vsebino ilustrirali, dramatizirali ali iz plastelina oblikovali glavne junake. Na koncu šolskega leta sem za vsakega učenca izdelala mapo s priznanjem in njihovimi izdelki. Otroci so pravljice z zanimanjem poslušali in sodelovali v pogovoru. Na red v knjižnici so se dobro navadili.

Mentorica: Tinka Fric

OTROŠKI PEVSKI ZBOR

V šolskem letu 2008/09 je otroški pevski zbor obiskovalo 16 učenk in sicer: pet iz tretjega razreda in enajst iz petih razredov. Načrtovanih je bilo 70 ur, od katerih smo jih realizirali 69. Majhna skupina je zahtevala nekoliko drugačen pristop in način dela kot običajno. Izvajali smo predvsem pesmi za otroke, ki so v srednje težavnostni stopnji. Dvoglasno petje nam je uspelo izvesti le pri eni skladbi, ki vključuje dvoglasje le v zadnjih taktih. Dekleta so redno prihaja na vaje in zavzeto delala. Večkrat so izrazile željo po zahtevnejših skladbah, zato smo nekaj nastopov prilagodili in združili otroški zbor z mladinskim. Nastopali smo na številnih javnih in šolskih prireditvah: Štukljeva spominska ura, novoletni koncert, kulturna prireditev ob Prešernovem dnevu, materinski dan, zaključna prireditev ob koncu šolskega leta. Nastopi zbora so bili povprečni, izpostavila bi le nastop na novoletnem koncertu. Glede na izredno majhno zasedbo zbora, menim, da smo uresničili zastavljene cilje in z manjšimi odstopanji realizirali repertoar pesmi, ki so bile v letnem načrtu interesne dejavnosti.

Mentorica: Manca Černe

CICI PEVSKI ZBOR

V šolskem letu 2008/09 je v OŠ Žužemberk začel delovati tudi »cici« pevski zbor. Obiskovalo ga je 22 učenk in učencev 1. in 2. razreda ter skupina Ribic iz vrtca. Pevci so se v skupini dobro ujeli, predvsem zaradi neprevelikih starostnih razlik. Pevci imajo razmeroma slabo razvit melodični in ritmični posluh, presenetljivo pa tudi nerazvit pevski glas. Tako je v zboru zelo veliko «brundavčkov« in recitatorjev. Z nadaljnjim obiskovanjem pevskih uric oz. pevskega zbora bi se glas in posluh lahko nadzorovano razvijala. Potrebna bi bila raziskava glasbenega izvajanja in nege pevskega glasu v vrtcu, kajti prav tam je temelj pevske higiene in razvijanja posluha. K izvajanju posameznih skladbic smo dodajali tudi instrumentalno spremljavo z orffovimi glasbili in osnovne koreografske elemente, kot podlago za pomnjenje besedil. Naučili smo se večino pesmic, ki so bile navedene v letnem načrtu. V prihodnje predlagam tudi individualno delo z manjšimi skupinami ali posamezniki, ki izstopajo v nadarjenosti.

Mentorica: Manca Černe

MLADINSKI PEVSKI ZBOR

V šolskem letu 2008/09 je mladinski pevski zbor obiskovalo 22 učenk in sicer: dve iz šestih razredov, osem iz sedmih razredov, pet iz osmih razredov in osem iz devetih razredov. Poudarek je bil predvsem na učenju in razvijanju pevske tehnike, pevskega diha in sproščenosti, pevske drže in kulture nastopanja. Zaradi relativno majhnega števila udeleženk smo pretežni del skladb izvajali enoglasno. Bilo je sicer tudi nekaj slabše uspelih poizkusov dvoglasnega petja, ki ga bomo gojili in nadgrajevali naslednje šolsko leto. Nastopali smo na številnih

javnih in šolskih prireditvah: Štukljeva spominska ura, novoletni koncert, kulturna prireditev ob Prešernovem dnevu, materinski dan, zaključna prireditev ob koncu šolskega leta. Nastopi zbora so bili povprečni, izpostavila bi le nastop na novoletnem koncertu. Glede na majhno zasedbo zbora, menim, da smo uresničili zastavljene cilje in realizirali repertoar pesmi, ki so bile v letnem načrtu interesne dejavnosti.

Mentorica: Manca Černe

USTVARJALNI GIB

V šolskem letu 2008/2009 se je 12 učencev 4. razreda iz Žužemberka udeležilo interesne dejavnosti Ustvarjalni gib. Sprva učenci niso vedeli, kaj bodo pri tej dejavnosti počeli, zato sem jim v uvodni uri predstavila potek dela skozi celo šolsko leto. Mnogi učenci so na koncu šolskega leta potrdili, da je bilo veliko dejavnosti, ki smo jih tu izvajali, zanje čisto novih in nepoznanih.

Na začetku šolskega leta smo spoznali mandale, jih pobarvali in razložili njihov prvotni pomen. Mandala pomeni magični krog in predstavlja meditativno sliko, ki ima vedno sredino, okoli katere se oblikuje krožni motiv. Učenci se ob barvanju le-teh nezavedno sproščajo. Večji učinek dosežemo, če v ozadju zavrtimo nežno glasbo.

Skupaj z učenci smo izvajali tudi masaže za otroke. Tukaj je bilo učencem sprva malo neprijetno, saj vaje zahtevajo veliko telesnega stika z ostalimi sošolci. Ko so spoznali vaje, jim je postalo prijetno in povedali so, da se po masažah počutijo sproščeno. Učence sem spodbujala k temu, da takšne vaje izvajajo tudi doma v sodelovanju s starši.

Zelo radi so imeli socialne (Jakec, kje si?) in rajalne igre (Abraham ima sedem sinov, ples z baloni) ter igre z žogo. Velikokrat so s pomočjo vodenih vizualizacij odpotovali na mavrico, na morje, v gozd in v kraje, kjer ostali ljudje še niso bili.

Veliko smo tudi ustvarjali. Učenci so zelo radi slikali s prsti, izdelovali voščilnice, rožice, stenske slike, vazice in še bi lahko naštevali. Namen interesne dejavnosti je bil, da se učenci pri vsem tem sprostijo, izrazijo svoje želje, občutke in morebitne težave. Vsi učenci so pri dejavnostih lepo sodelovali in pri tem uživali ter izrazili svoje ideje. Učenci so pri zadnji uri zapisali svoje občutke ob obiskovanju interesne dejavnosti:

»Pri ustvarjalnem gibu sem se imela zelo lepo. Izdelovali smo mandale, naredili lutke, zapisovali svoje želje, se igrali z žogicami, se masirali, plesali, peli in se veselili. Pri ustvarjalnem gibu sem imela vedno nasmejan obraz.«

Klavdija Bijek, 4. r.

»Ustvarjalni gib mi je všeč, ker smo tukaj počeli veliko različnih stvari. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se igrali z žogicami. Ustvarjalni gib bi priporočila vsem, ki radi ustvarjajo in se radi ukvarjajo s športom. Želela pa bi si še več športnih iger.«

Eva Hrovat, 4. r.

»Pri ustvarjalnem gibu mi je bilo lepo. Delali smo mandale, telovadili, izvajali masaže ter plesali.«

Žan Avsenik, 4. r.

Mentorica: Petra Avguštin

RDEČI KRIŽ

V to dejavnost so bili vključeni učenci 5. a, ker sem z ozirom na urnik lažje organizirala delo, ki je potekalo po predvidenem programu. Dobro sem sodelovala z OZRK in socialno delavko na šoli, saj sva solidarnostne akcije peljali skupaj. Vse leto sem se ob izvajanju programa trudila, da bi učencem privzgojila zdrav način prehranjevanja z rednim zajtrkom in umivanjem zob. Učenci imajo posluh za pomoč in solidarnost. V kolonijo se je letos prijavilo kar 41 učencev, kar je z ozirom na pretekla leta veliko. In prav je tako, naj učenci lepo preživijo počitnice. Lepo smo se potrudili tudi pri programu, ki smo ga sami pripravili in izvedli za prvošolce ob dnevu RK.

Mentorica: Ivana Pelko

LUTKOVNO-DRAMSKI KROŽEK

Lutkovno-dramski krožek so obiskovali učenci 1. in 2. razreda. Krožek je potekal ob četrtkih, 5. šolsko uro. Učenci so med šolskim letom spoznali različne pravljice. Po prebrani pravljici in pogovoru je sledilo ustvarjanje (dramatizacija, ilustriranje, izdelava lutk, izdelava izdelka povezanega s pravljico,…). Več časa smo namenili učenju igric Medved išče pestunjo in Muca Copatarica. Slednjo so učenci uprizorili v avli stare šole za učence 1. in 2. razreda ter za otroke vrtca iz skupine Ribic. Učenci so bili pri krožku prizadevni in ustvarjalni.

Mentorica: Irena Anžlovar Horžen

GIBALNI KROŽEK

Gibalni krožek so obiskovali učenci 1. in 2. razreda. Z različnimi igrami so si razvijali spretnost, moč, hitrost in se navajali na premagovanje zmage in poraza. Radi so se igrali različne igre: Trden most, Miška in mačka, Gnilo jajce, različna lovljenja, štafetne igre, … Najraje pa so se igrali med dvema ognjema. Pri tej igri je opazen velik napredek od začetka šolskega leta. Osvojili so pravila in postali bolj spretni pri lovljenju in ciljanju.

Mentorica: Alenka Pavlin

PLANINSKI KROŽEK

Predvidenih je bilo pet izletov, realiziran pa samo eden na Sv. Peter, kjer smo imeli kostanjev piknik. Zaradi pomanjkanja časa in slabega vremena so ostali izleti odpadli.

Mentorici: Darja Sedaj in Tatjana Hren

KARITAS

Tudi v letošnjem šolskem letu smo nadaljevali s solidarnostnimi akcijami. Prva je bila namenjena družini Pečjak, po domače Civkovim, s Plešivice nad Šmihelom. Pogorelo jim je gospodarsko poslopje. Zbrali smo 817 €. Denar smo osebno izročili Civkovi babici. Z drugo humanitarno akcijo »Podari igračo in nasmeh« smo se pridružili družbi Petrol d.d. in Rdečemu Križu Slovenije. Učenci šole in otroci vrtca so zbrali 984 igrač, ki so jih podarili otrokom iz socialno ogroženih okolij Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Srbije in Črne gore. 19. 12. 2008 smo imeli na šoli božično-novoletni koncert, kateremu je sledila tudi tržnica. Na njej smo prodajali izdelke naših učencev, učiteljev in vzgojiteljic, ki so jih izdelovali na delavnicah. Obisk tržnice je bil dobro obiskan, saj smo zbrali 1062,99 €. Za del zbranega denarja smo dvema družinama naših učencev kupili oblačila in posteljnino, del denarja pa izročili krajanu, ki je potreben pomoči. Prispevali smo tudi za bolno mamo učenca, 500 € pa darovali za otroke v Angoli. Gospod Jože Andoljšek, ki vodi humanitarni projekt »Gradimo vodnjake za najbolj uboge otroke in družine« v Etiopiji, nam je ob koncu šolskega leta dal še eno pobudo, da se izkažemo v solidarnosti. Za gradnjo vodnjaka v Etiopiji smo zbrali 634,68 €. Uspelo nam je, da bodo zgradili vodnjak in s tem prišli do čiste vode. S solidarnostnimi akcijami bomo nadaljevali tudi v naslednjem šolskem letu, saj priložnosti za to nikoli ne zmanjka.

Mentorica: Marjeta Zupančič

ŠAH

Ambrož Čopi, učenec 8. a razreda, je izkušen šahist, ki se udeležuje že tudi meddržavnih tekmovanj. V mesecu marcu je izrazil pripravljenost, da bi pričel voditi šahovski krožek na razredni stopnji, kar nas je zelo razveselilo. Oblikoval je program dela in pričel uvajati kar 16 učencev v svet šahovske igre. Pri vodenju krožka je bil izredno zavzet, natančen, dosleden in vesten. Pri krožku je zahteval red, disciplino in poslušnost. Popisovanje potez so vodili še v matiranju, dobivanju prednosti in reševali zapletene šahovske situacije. Na

koncu je bil organiziran tudi turnir med člani krožka. 12. 5. 2009 pa je Ambrož odpeljal še tri člane na prvo tekmovanje v Ljubljano, v spremstvu svoje mame ga. Neve Čopi. Na tem šahovskem turnirju je Ambrož, ki je tudi sam tekmoval, dosegel 10. mesto, Zupančič Anže iz 5. b 36. mesto in Štefan Travnik iz 2. r. 46. mesto. Ob zaključku vodenja šahovskega krožka je Ambrož izrazil pripravljenost, da bo naslednje leto zopet prevzel odgovornost mentorja, česar so se učenci razveselili.

Mentorja: Ambrož Čopi in Mira Kovač

Ambrož Čopi

Anže Zupančič

Štefan Travnik in ga. Neva Čopi

Živa Čopi

ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA
v šolskem letu 2008/09

Prvi športni dan, ki je bil izveden, je bil kros in igre z žogo v mesecu oktobru. Učenci od 5. do 9. razreda so tekmovali v krosu na Cviblju.

REZULTATI MED RAZREDI:

RAZRED	DEKLICE	DEČKI	TOČKE	MESTO
6. a	161	120	**281**	**1.**
6. b	51	80	**131**	**6.**
7. a	107	101	**208**	**4.**
7. b	103	108	**211**	**3.**
8. a	116	119	**235**	**2.**
8. b	94	91	**185**	**5.**
9. a	DISKVALIFICIRANI			
9. b				
9. c				

Prehodni pokal je osvojil 6. a razred.

REZULTATI MED RAZREDI:

MALA ODBOJKA	
1. mesto	**7. B**
2. mesto	**7. A**

MED DVEMA OGNJEMA	
1. mesto	**6. A**
2. mesto	**6. B**

NOGOMET:

	EKIPE	**REZULTAT**
1. tekma	**9. A : 9. C**	**1:4**
2. tekma	**9. A : 9. B**	**2:1**
3. tekma	**9. B : 9. C**	**4:4**
4. tekma	**8. A : 8. B**	**2:0**
6. tekma	**7. A : 7. B**	**6:0**
7. tekma	**8. A:7. A**	**0:2**
8. tekma	**9. C : 7. A**	**2:3**

VRSTNI RED	
1. mesto	**7. A**
2. mesto	**9. C**
3. - 5. mesto	**9. A, 9. B, 8. A**
6. mesto	**8. B**
7. mesto	**7. B**

REZULTATI DEČKOV IN DEKLIC V KROSU

Mesto	Ime in priimek	Razred	Rezultat
6. razred DEKLICE			
1.	Maša Škoda	6. a	2:48
2.	Katja Zaletelj	6. a	2:53
3.	Tjaša Vidmar	6. a	2:56
6. razred DEČKI			
1.	Jan Koler	6. a	2:29
2.	Simon Iskra	6. a	2:35
3.	Tomaž Gnidovec	6. a	2:46
7. razred DEKLICE			
1.	Doroteja Pečjak	7. b	2:29
2.	Valerija Hribar	7. a	2:38
3.	Janja Murn	7. b	2:40
7. razred DEČKI			
1.	Klemen Štrumbelj	7. b	2:09
2.	Alen Ožbolt	7. a	2:21
3.	Janez Primc	7. a	2:34
8. razred DEKLICE			
1.	Tjaša Mačerol	8. b	2:38
2.	Petra Tomažin	8. a	2:43
3.	Nastja Štravs	8. b	2:50
8. razred DEČKI			
1.	Primož Vidmar	8. b	2:16
2.	Nejc Fric	8. b	2:19
3.	Aleš Rojc	8. a	2:19:58
9. razred DEKLICE			
1.	Mateja Škrbe	9. a	2:43
2.	Špela Papež	9. a	2:44
3.	Valentina Fabjan	9. a	2:46
9. razred DEČKI			
1.	Žiga Gliha	9. a	1:59
2.	Miha Kostanjšek	9. a	2:05
3.	Jan Gačnik	9. a	2:10

ODBOJKA	
1. mesto	9. A
2. mesto	7. B
3. mesto	9. C
4. mesto	7. A
5. mesto	9. B

Tretji športni dan je bil kot vsako leto orientacijski pohod. Štart je bil pri šoli in cilj na Sv. Katarini. Pot nas je vodila mimo Šmihela, kjer smo imeli malico, do Sv. Katarine in nazaj do šole, kjer je bila podelitev priznanj.

REZULTATI ORIENTACIJSKEGA POHODA:		
MESTO:	**RAZRED:**	**TOČKE**
1. mesto	9. c	20,5
2. mesto	6. a	17,5
3. mesto	7. a	17,5
4. mesto	6. b	15,5
5. mesto	7. b	15,5
6. mesto	9. b	15,5
7. – 8. mesto	8. a	15
7. – 8. mesto	8. b	15
9. mesto:	9. a	13,5

ŠOLSKA TEKMOVANJA		
BADMINTON	Učenke 5., 6. razred	1.m. Živa ČOPI 2.m. Saša ŠTOR 3.m. Anja KUHELJ
BADMINTON	Učenci 5., 6. razred	1.m. Andraž PEČJAK 2.m. Gašper MAJER 3.m. Jan KOLER
BADMINTON	Učenke 7., 8., 9. razred	1.m. Marša ŠKODA 2.m. Tjaša NOVINEC 3.m. Tjaša MAČEROL
BADMINTON	Učenci 7., 8., 9. razred	1.m. Gašper PIŽEM 2.m. Domen ŠKUFCA 3.m. Primož VIDMAR
NAMIZNI TENIS	Učenke 5., 6. razred	1.m. Maša ŠKODA 2.m. Živa ČOPI 3.m. Sara HROVAT
NAMIZNI TENIS	Učenci5., 6. razred	1.m. Andraž PEČJAK 2.m. Žiga SAJOVEC 3.m. Gašper MAJER
NAMIZNI TENIS	Učenke 7., 8., 9. razred	1.m. Maruša ŠKODA 2.m. Manica PERKO 3.m. Tjaša MAČEROL
NAMIZNI TENIS	Učenci 7., 8., 9. razred	1.m. Ambrož ČOPI 2.m. Simon SKOBE 3.m. Domen LEGAN

ODBOJKA NA MIVKI		
Učenci 8. in 9. r.		
Mesto	Ime in priimek	razred
1.	**Žiga GLIHA** **Sašo SMRKE**	**9. A** **9. B**
2.	**Matic NOVAK** **Domen ŠKUFCA**	**9. C** **9. C**
3.	**Jan GAČNIK** **Žiga VIDMAR**	**9. A** **9. A**

Tudi v tem šolskem letu smo bili zelo aktivni na športnem področju. Izpeljali smo šolska tekmovanja v odbojki, mali in mini odbojki, odbojki na mivki, nogometu, krosu, badmintonu, namiznem tenisu in orientaciji. Na njih je sodelovalo 140 učencev in učenk.

Na medšolskih tekmovanjih pa smo sodelovali v odbojki, mali odbojki, odbojki na mivki, atletiki, nogometu in športni gimnastiki.

Največji uspehi učencev (ekipno) so osvojitev naslova državnih prvakov v odbojki in odbojki na pesku. Najuspešnejša posameznika sta bila Klemen Štrumbelj, ki je postal državni prvak v metu žogice, in Domen Struna je dosegel na državnem tekmovanju v športni gimnastiki 4. mesto na drogu in 4.-5. na bradlji.

Učenke pa so osvojile na polfinalu državnega tekmovanja v odbojki na mivki 3. mesto in v četrtfinalu v odbojki 4. mesto.

Nekateri učenci naše šole uspešno tekmujejo tudi za druge klube v odbojki, nogometu, karateju in športni gimnastiki. Naši učenci so tekmovali tudi na klubskih prvenstvih za Odbojkarski klub Žužemberk. Osvojili so 2. mesto v državi pri starejših učencih, mlajši dečki so dosegli 7. mesto v mali odbojki in 4. mesto v mini odbojki. Mlajše deklice so se uvrstile v mini odbojki na 15. - 16. mesto in v mali odbojki na 11. - 12.

Športnica šole je Mateja Škrbe, ki je na šolskem tekmovanju dosegla 1. mesto na krosu, na področnih tekmovanjih 3. mesto v metu žogice, 2. mesto v odbojki, 3. mesto v odbojki na pesku Na državnih tekmovanjih pa je dosegla v polfinalu 3. mesto v odbojki na pesku in v $\frac{1}{4}$ finalu državnega tekmovanja 4. mesto v odbojki.
Športnik šole je Žiga Gliha, ki je na šolskih tekmovanjih dosegel 1. mesto na krosu. Na področnih tekmovanjih je blestel v odbojki, odbojki na pesku, kjer je dosegel 1. mesta in 7. mesto v teku na 60 m. Največje dosežke pa je dosegel na finalih državnega prvenstva v odbojki 1. mesto in 1. mesto v odbojki na pesku.

RAZISKOVALNE NALOGE V ŠOLSKEM LETU 2008 / 2009

1. Znani Suhokranjec: Janez Mrvar – neznani misijonar

Mentorica Helena Smrke je s pomočjo učenke Raje Kužnik iz 5. a in Mojce Legan iz 8. a razreda izdelala zanimivo raziskovalno nalogo o duhovniku, misijonarju in prelatu Janezu Mrvarju.

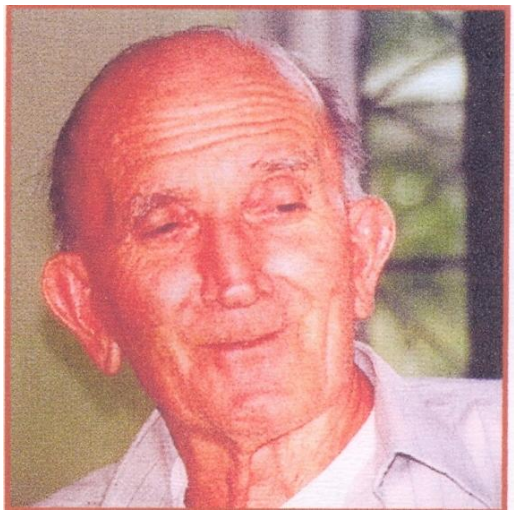

Janez Mrvar se je rodil 17. 5. 1917 v Žužemberku. Leta 1938 se je vpisal ne Teološko fakulteto Univerze Aleksandra I. v Ljubljani. Študij je končal leta 1944. V bogoslovje je vstopil že po gimnaziji. 11. 6. 1941 je imel v Marijinem domu na Taboru novo mašo. Za eno leto je prišel na kaplansko mesto v župnijo Rovte, nato pa služil vojaščino kot asistent – kaplan za jugoslovanske uslužbence v Ljubljani. Med letoma 1946 in 1951 je deloval v Slovenskem centru v Rimu, potem pa za vedno zapustil Evropo. Bival je v Kaliforniji, ZDA in leta 1956 postal državljan ZDA. Na srednji šoli je tam poučeval verouk, ob nedeljah in praznikih je hodil maševat, kjer ni bilo duhovnika.

Leta 1965 se je naselil v Alajueli v pokrajini Manabi, Ekvador, pri revni in zanemarjeni cerkvici sv. Lucije, kjer je deloval 42 let. Zaradi njegove pridnosti in dejavnosti je prejel najvišje cerkveno odlikovanje – papež Janez Pavel II. ga je imenoval za prelata.
V svojih pismih je opisal življenje v tej majhni vasici sredi Ekvadorja:

»*Dobro, da ni zime v tej deželi. Zimo imenujemo tukaj deževje, ki se začne nekako ob Božiču. Je pa vroče, če posije sonce. Rastlinstvo bujno raste. Koruza se sadi januarja in koncem marca že jemo štoke. Še hitreje pa raste plevel, zato je mnogo dela na kmetih »pozimi«. … Med domačimi živalmi imamo kokoši, osle, prašiče, krave, mačke in pse. S kokošmi je slabo, ker pride kokošja kuga vsako leto in pomori skoraj vse, če niso cepljene. Krave tudi ne redimo zaradi slabe paše in zaradi mrčesja. Mnogo škode naredi na lesenih stavbah črviček, ki v kratkem času poje les. Črn metuljček, velik kakor osa, zroji dvakrat letno in se razprši. Kjer najde ugoden les, pusti jajčeca in iz njih se razvijejo črvi. Ti žive v zemlji tudi in od tod lezejo na stavbe in na nekatera drevesa, ki jih v kratkem uničijo.*« (Iz pisma sestri Marici, 21. 11. 1977).

Alajelo so aprila 2002 prizadela neurja, ki so imela za posledico velike poplave rek. To dogajanje je opisal z besedami: » *Po cesti je drla blatna voda z lesom. Hiše so po večini poplavljene z blatom, kamnom in drugo šaro. Ker cerkvena tla visijo, je bil glavni oltar z najsvetlejšim nedotaknjen. Pritisk pa je bil tolikšen, da je podrl železna vrata, oltar svete Marijane je odneslo, klopi smo našli zmešane, in kip svetnice v blatu sredi cerkve. Po dveh dneh je prišlo kakih dvajset mož, da so pomili cerkev. Na dvorišču smo imeli vodnjak, ki nam je služil, odkar sem tu (od leta 1965), naval te nevihte pa ga je odnesel in napolnil vodnjak z blatom in drugo nesnago.*«

Domovino je obiskal samo enkrat, junija leta 1996. V Žužemberku je daroval svojo novo in zlato mašo. Slovesnosti ob zlati maši se je udeležilo veliko sovaščanov, ki so mu izročili darilo. Zelo je bil navdušen nad

petjem žužemberških korskih pevcev. Domači iz Slovenije so mu ob vsaki priliki poslali dobrote, za katere je bil zelo hvaležen.

Sprejet je bil v družino Moreira, kateri je ves čas pomagal. Družina, še posebno pa Maria Moreira, je skrbela zanj vse do njegove smrti. Klicali so ga dedek, saj svojega niso več imeli.

Avgusta 2008 se je zdravstveno stanje očeta Janeza močno poslabšalo. Zaradi operacij in zdravljenja je zaprosil za denarno pomoč duhovnike in škofa iz njegove župnije, vendar so mu ti pomoč odrekli. Zaradi tega so se izdatki za zdravljenje krili s pomočjo posojil, saj prihranki očeta in družine Moreira niso zadostovali. Konec novembra se je njegovo zdravstveno stanje močno poslabšalo, zato je bil odpeljan na urgenco zasebne bolnišnice Sveti Anton Portovieo, kjer pa je bil sprejet na intenzivno nego.
6. Decembra 2008 je zaradi pljučnice in ostalega umrl. 10. decembra je bil pokopan, oblečen v mašniški plašč s podobo Martina Slomška, prvega slovenskega svetnika insignijo Jubileja ter rožni venec, ki ga je imel tako zelo rad. Maša je bila svečana. Prisotni so bili tudi nadškof Emerito iz Diocesisa, nadškof Lorenzo Voltolin in škof Auxiliar, 20 duhovnikov prijateljev in več kot 800 vernikov.
Na zaključni prireditvi, kjer je bila med gosti tudi njegova sestra ga. Cilka Gašperlin, je bil razglašen za znanega Suhokranjca.

Mana Moreira Sanchez ga opisuje z besedami:

»Bil je dostojanstven duhovnik in misijonar, ki je zapustil svojo domovino, družino, da bi oznanjal božjo besedo na drugi celini. Za nas je bil kot dedek, ki ga nismo nikoli imeli.«

» Topel in skromen mož je bil vesel prav vsakogar, ki mu je prišel naproti in mu stisnil roko. Z veseljem si je ogledal našo domačijo. Čeprav je tudi sam živel skromno, je svoje prihranke velikodušno namenil za

žužemberško faro.« S temi besedami se nečak, Jože Krese, spominja srečanja s svojim stricem, ko je leta 1996 prišel v naše kraje in obhajal hkrati novo in zlato mašo. Drugače pa se svojega strica spominja iz pripovedovanj domačih. Po mamini smrti je z njim ohranil stik prek telefona in pisem.

»Janez Mrvar je bil moj sosed. Ko je postal duhovnik, je zbral vaške otroke in jih učil peti ter moliti. Novo mašo je imel prav v času vojne. Požgali so mu dom in očeta je to tako hudo prizadelo, da je umrl zaradi kapi. Mati je z dvanajstimi otroki ostala sama. Janez je kot mladi duhovnik odšel za misijonarja v Ekvador. Živel je v veliki revščini, med Indijanci in črnci. Učil jih je delati – sejati in pridelovati koruzo, jih krščeval in pokopaval, torej spremljal od rojstva do smrti.«

Terezija Krakar

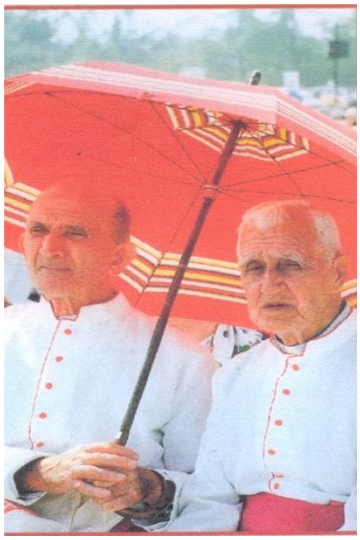

2. Znani Suhokranjec: Ignacij Alojzij Kleinmayr, tiskar in založnik

Mentorici Erika Gjerek in Tinka Fric sta s pomočjo treh učencev 8. b razreda, Nejca Frica, Roka Longarja in Benjamina Medica izdelali raziskovalno nalogo, v kateri sta predstavili življenje in delo Ignacija Alojzija Kleinmayrja.

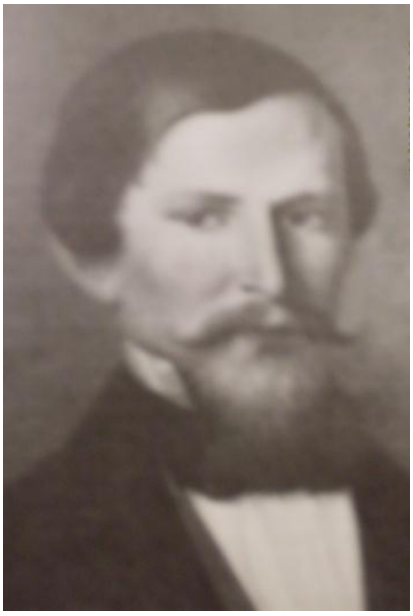

Rodil se je 17. marca 1745 v Celovcu. Najprej je obiskoval celovški licej, nato pa se je najbrž na Dunaju izučil tiskarske obrti. Postal je eden najvidnejših koroških predstavnikov prosvetljenstva. Leta 1759 je prevzel družinsko podjetje. Cesar Jožef II. mu je leta 1787 podelil plemiški naslov. Leta 1794 se poroči s Theklo von Lieber. V zameno za doto, ki jo prinesla v zakon, je Kleinmayr na njeno ime 6. julija 1794 prepisal ljubljansko knjigarno in tiskarno. Naslednji mesec je dal v zakup tudi celovško podjetje in se preselil na svoje posestvo v Žužemberk, kjer je leta 1802 tudi umrl. Pokopan je na žužemberškem pokopališču.

Njegovo delo najbolje spoznamo preko časopisnih reklam, v katerih je predstavljal zalogo svoje knjigarne. Od leta 1770 je izdajal tudi časopise. V Ljubljani je izdajal Laibacher Zeitung. Že pred prihodom v Ljubljano je tiskal knjige, ki so pomembne za slovensko zgodovino. V njegovi tiskarni so tiskali v nemščini in slovenščini. V svoji knjigarni v Ljubljani je imel tudi izposojevalnico knjig. Izšel je tudi seznam del, ki si jih je bilo tam možno izposoditi.

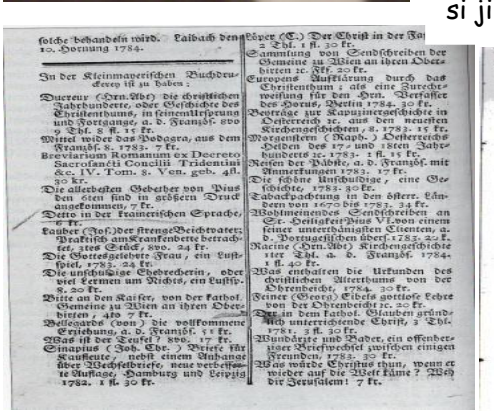

solche behandeln wird. Laibach den 10. Hornung 1784.

In der Kleinmayerischen Buchdruckerey ist zu haben:

Ducreux (Hrn. Abt) die christlichen Jahrhunderte, oder Geschichte des Christenthums, in seinem Ursprung und Fortgange, a. d. Französ. 9vo 9 Thl. 8 fl. 15 kr.
Mittel wider das Podagra, aus dem Französ. 8. 1782. 7 kr.
Breviarium Romanum ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini &c. IV. Tom. 8. Ven. geb. 4 fl. 30 kr.
Die allerbesten Gebether von Pius den sten sind in grösern Druck angekommen, 7 kr.
Detto in der krainerischen Sprache, 6 kr.
Lauber (Jos.) der strenge Beichtvater; Praktisch am Krankenbette betrachtet, 3tes Stück, 8vo. 24 kr.
Die Gottesgelehrte Frau, ein Lustspiel, 1783. 24 kr.
Die unschuldige Ehebrecherin, oder viel Lermen um Nichts, ein Lustsp. 8. 20 kr.
Bitte an den Kaiser, von der Kathol. Gemeine zu Wien an ihren Oberhirten, 4to 7 kr.
Bellegards (von) die vollkommene Erziehung, a. d. Französ. 11 kr.
Was ist der Teufel? 8vo. 17 kr.
Sinapius (Joh. Chr.) Briefe für Kaufleute, nebst einem Anhange über Wechselbriefe, neue verbesserte Auflage, Hamburg und Leipzig 1782. 1 fl. 30 kr.

Löper (T.) Der Christ in der Fa
2 Thl. 1 fl. 30 kr.
Sammlung von Sendschreiben der Gemeine zu Wien an ihren Oberhirten 2c. Fff. 20 kr.
Europens Aufklärung durch das Christenthum; als eine Zurechtweisung für den Hrn. Verfasser des Horus, Berlin 1784. 30 kr.
Beyträge zur Kapuzinergeschichte in Oesterreich 2c. aus den neuesten Kirchengeschichten, 2. 1783. 15 kr.
Morgensternern (Raph.) Oesterreichs Helden des 17. und 18ten Jahrhunderts 2c. 1783. 1 fl. 15 kr.
Reisen der Päbste, a. d. Französ. mit Anmerkungen 1783. 17 kr.
Die schöne Unschuldige, eine Geschichte, 1783. 30 kr.
Tabackpachtung in den österr. Ländern von 1670 bis 1783. 24 kr.
Wohlmeinendes Sendschreiben an Sr. Heiligkeit Pius VI. von einem seiner unterthänigsten Clienten, a. d. Portugiesischen überf. 1783. 24 kr.
Racine (Hrn. Abt) Kirchengeschichte 11ter Thl. a. d. Französ. 1784. 1 fl. 40 kr.
Was enthalten die Urkunden des christlichen Alterthums von der Ohrenbeicht, 1784. 30 kr.
Feiner (Georg) Gibels gottlose Lehre von der Ohrenbeicht 2c. 20 kr.
Der an dem Kathol. Glauben gründlich unterrichtende Christ, 3 Thl. 1784. 3 fl. 30 kr.
Wundärzte und Bader, ein offenbarer Briefwechsel zwischen einigen Freunden, 1783. 30 kr.
Was würde Christus thun, wenn er wieder auf die Welt käme? Weh die Jerusalem! 7 kr.

Verzeichniß
derjenigen
Bücher,
welche in der
Edel v. Kleinmayerschen Buchhandlung in Laibach zum lesen ausgeliehen werden.

1795.

Laibacher Zeitung Iz leta 1784

Papirnica v Žužemberku

Tiskarska družina Kleinmayr najpomembnejša tiskarska družina na Koroškem. Začetki njihovega delovanja segajo v leto 1688, ko je Matija Kleinmayr v Celovcu ustanovil tiskarno. Za njim so podjetje vodili Eva Marija (od 1726 do 1728), Janez Friderik (od 1728 do 1749) in Marija Kristina (od 1748 do 1769). Za Marijo Kristino je posle prevzel Ignac Alojz Kleinmayr. Celovec in Kleinmayrjeva tiskarna sta bila že od 17. stoletja povezana z ljubljanskimi tiskarji in knjigotržci. Najprej so z njimi sodelovali predstavniki Mayrjeve družine, nato pa njihovi nasledniki, predvsem Adam Friderik Reichard in Janez Friderik Eger.

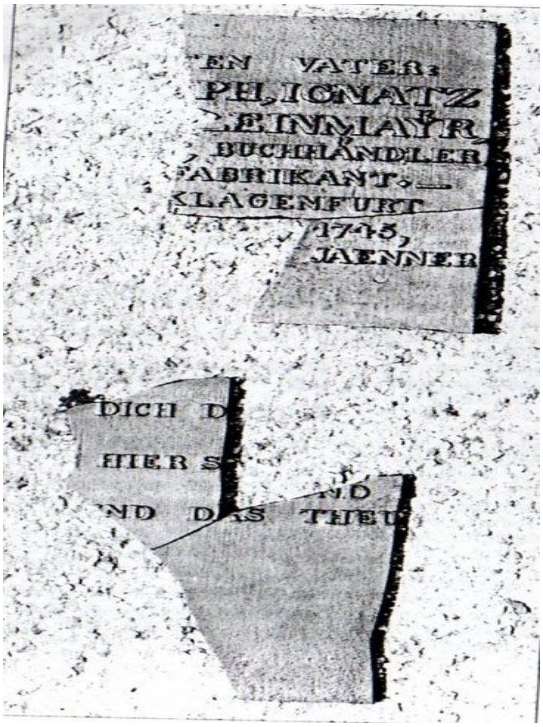

Nagrobnik I. A. Kleinmayrja, ki ga hrani Dolenjski muzej.

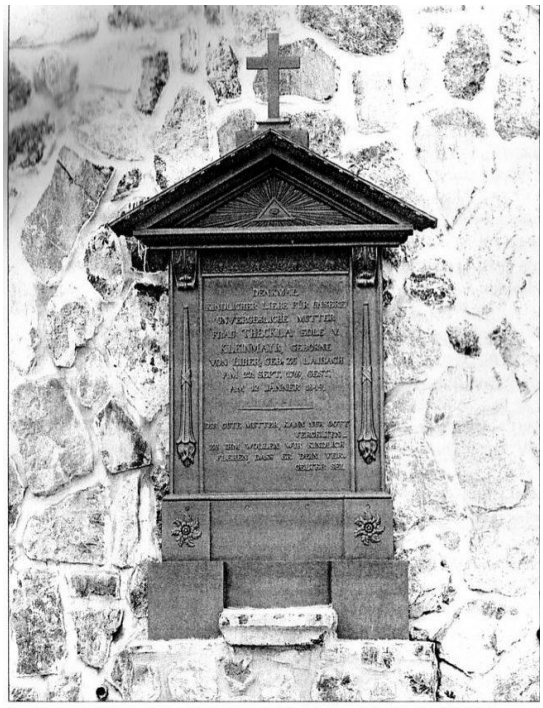

Nagrobnik Thekle Kleinmayr na pokopališču v Žužemberku.

3. Delovna vzgoja predšolskih otrok

Vzgojiteljice v Vrtcu Dvor so s pomočjo pomočnic napisale zanimivo raziskovalno nalogo o delovni vzgoji predšolskih otrok.

Delo je v današnjem času ena izmed pomembnejših vrednot. Je smotrna organizirana človekova dejavnost, je pot k razvoju odgovornosti, doslednosti, vrednotenja, uspešnosti, iznajdljivosti. Delovna vzgoja se začne že od malega. Uvajati jo je treba postopoma. Za predšolskega otroka je že igra delo. Pri opravljanju del otroci potrebujejo nenehno urjenje. Vsi se morajo spoznati z domačimi opravili, zato ni nič čudnega, da jih že kmalu učimo pometati, odnašati smeti, urejati, pospravljati, grabiti, zlagati, …

V Vrtcu Dvor je bila v šolskem letu 2008 / 2009 prednostna naloga otroke učiti, vzgajati in navajati na delo. Vsi 4 oddelki otrok z zaposlenimi in v sodelovanju s starši so se posvetili ciljem in dejavnostim delovne vzgoje. Delovno vzgojo so izvajali pri rutinskih opravilih, vsakodnevnih dejavnostih znotraj in zunaj vrtca, pa tudi doma. Želeli so, da otroci aktivno delajo, da poskrbijo sami zase, pomagajo drug drugemu in odraslim, da opravila – delo opazijo in da imajo do dela pozitiven odnos. Velik poudarek je bil dan tudi samostojnosti, učenju z vzgledom in zadovoljstvu po opravljeni nalogi.

Določena dela naj otrokom pridejo v navado, kot so samostojno oblačenje, pospravljanje igrač in drugega, pometanje, urejanje, skrb za svoje stvari, … Otrok naj dela tisto, kar ga veseli. Delati je treba s srcem in čustvi, potem je to delo vrednoteno in uspešno.

4. Predšolski otroci spoznavajo izvor in pridelavo hrane

Vzgojiteljica Lidija Lebar Tomšič in pomočnica Mira Hrovat, skupine »Miške« v Vrtcu Dvor, sta izdelali raziskovalno nalogo z naslovom »Predšolski otroci spoznavajo izvor in pridelavo hrane«.
Večina otrok iz vrtca živi v novonastalih naseljih vaškega okoliša. Nekaj pa jih živi na vasi, kjer imajo več možnosti za spoznavanje in opazovanje narave. Okolica vrtca še omogoča pristni stik z naravo in z ljudmi.

Tudi različna opravila na poljih in na kmečkih dvoriščih pritegnejo pozornost otrok. V številnih pogovorih z otroki sta mentorici ugotovili, da o izvoru hrane vedo zelo malo. Njihova številna vprašanja, radovednost in zanimanje za različna opravila in živali na kmetijah je mentorici spodbudilo, da sta se odločili za izdelavo raziskovalne naloge.

Prek opazovanja, uporabe vseh čutil in spremljanja življenja in del na kmetiji sta mentorici želeli otrokom približati in njim na primeren način prikazati, od kod izvira oziroma kako nastane naša hrana. Obiskali so več kmetij, se udeležili različnih kmečkih opravil ter gojili rastline v igralnici. Spremljali so rast in razvoj rastlin in del njihovega pridelka tudi pojedli.

5. Ladja Žužemberk

Mentorica Majda Pucelj je s pomočjo učencev 8. in 9. r. izdelala zanimivo raziskovalno nalogo o ladji Žužemberk. Povod za raziskovalno nalogo je dala ga. Lea Hotko. Med moževo zapuščino je bil tudi album slik, ki ga je izdelal njen mož, amaterski slikar, g. Slavko Hotko. Zbirko slik je hotel kot zahvalo podariti posadki mornarjev ladje Žužemberk.

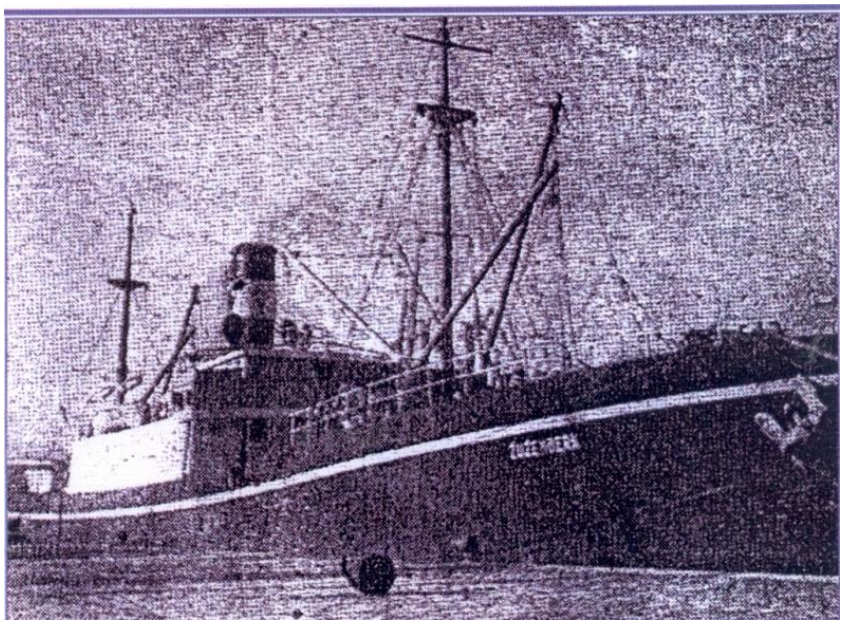

Ladja Žužemberk, zgrajena aprila 1914 na Škotskem.

Posadka te ladje je po vojni zbrala veliko živeža, predvsem riža in sladkorja, in ga poslala od vojne močno prizadetim prebivalcem Žužemberka. Vsaka hiša je bila deležna njihovega darila, kar je bilo v takratnem pomanjkanju sprejeto s hvaležnostjo. Zaradi težav z nabiranjem materiala za album, predvsem papirja in slikovnih dokumentov, se je izdelava albuma zavlekla. Ladja Žužemberk je bila medtem že vzeta iz prometa in tako album posadki ni bil izročen. Slavko Hotko je album po smrti namenil turističnemu društvu Žužemberk za njihovo muzejsko zbirko. V prepričanju, da se bo vrednost albuma povečala, če bi zbrali tudi podatke o ladji Žužemberk in o njeni posadki, je ga. Lea pisno zaprosila Splošno plovbo Piran za podatke in slikovno gradivo. Uprava Splošne plovbe d. o. o. je njeno prošnjo posredovala upokojenemu kapetanu, g. Jožetu Utenkarju iz Portoroža, ki dobro pozna zgodovino Splošne plovbe in tudi trgovske mornarice nekdanje skupne države Jugoslavije do leta 1960. G. Utenkar je, kot sam pravi, »pobrskal po svojih virih, povprašal prijatelje na oni strani meje (Hrvaška) in zbral skoraj vse razpoložljive podatke o p/l Žužemberk.« Ga. Lea je vso zbrano gradivo posredovali šoli.

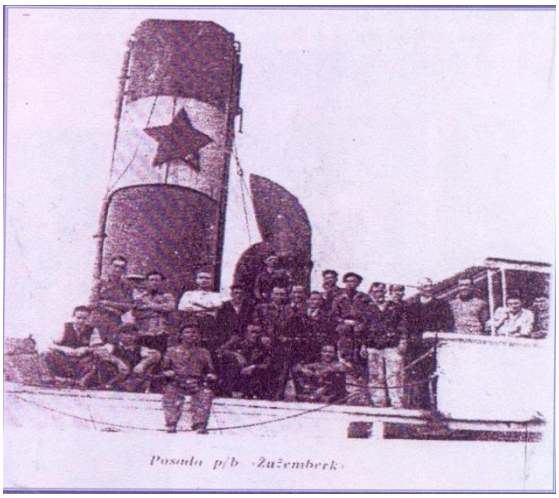

Posadka Ladje Žužemberk

Mornarji ladje Žužemberk so se izkazali kot izjemni pomorščaki

Ladja Žužemberk je bila zgrajena aprila leta 1914 v ladjedelnici Campbeltown S. B. Co. v mestu Campbeltown na Škotskem, Velika Britanija. Imela je 1310 BRT (brutoregisterskih ton), 704 NRT (netoregisterskih ton) in nosilnost 2080 ton. Kotle so kurili s premogom, njena hitrost pa je bila 9 vozlov. Dolga je bila 71,01 m, široka 10,90 m, višina od kobilice do krova 4,75 m, ugrez pod polnim tovorom pa 5,1m. Zahtevano število posadke na dan 31. 12. 1951 je bilo 25 pomorščakov. Pred drugo svetovno vojno se je imenovala Giacomo Feltrinelli. Ladja je po 52-ih letih aktivne plovbe dosegla častitljivo starost. Bila je prva prekooceanska ladja z zastavo nove Jugoslavije, ki se je, natovorjena z žitom, vrnila v domovino leta 1945 še pred koncem vojne.

6. Kovaštvo v Suhi krajini

Mentorica Tatjana Hren je s pomočjo učencev v svoji raziskovalni nalogi predstavila kovaštvo v Suhi krajini. Dvor je bil od konca 19. do konca 20. stoletja pomembno železarsko središče na Slovenskem. V svojih letih delovanja je železarna izdelovala 89 različnih izdelkov za zasebno, hišno in cerkveno rabo ter različne stroje in dele za stroje. Ti izdelki so se raznesli po vsej Suhi krajini, bližnji in daljni okolici ter tudi v tujino. Izdelke imajo ljudje danes shranjene po domovih, ogledamo si jih lahko v Dolenjskem muzeju v Novem mestu, v Ljubljanskem muzeju, Muzeju Marjana Marinca, Šolskem muzeju OŠ Žužemberk, v Šolskem muzeju na PŠ Dvor, nekateri izdelki pa še vedno služijo svojemu namenu. Obrat železarne na Dvoru je deloma pogorel (1869). Z obratovanjem je prenehala 1891. leta. To je bil hud udarec za bližnjo in daljno okolico.

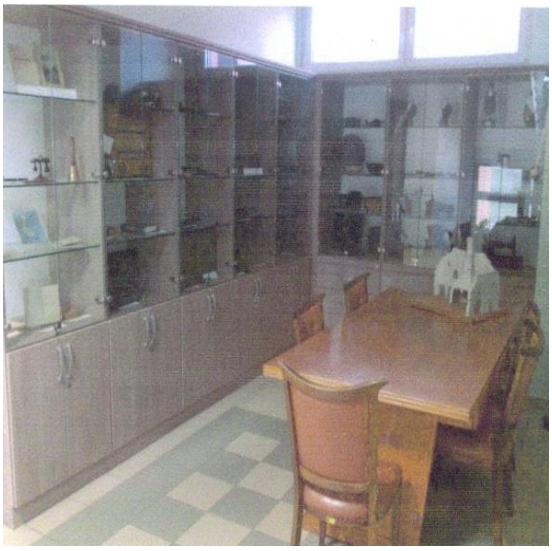

Šolski muzej na PŠ Dvor

Motika

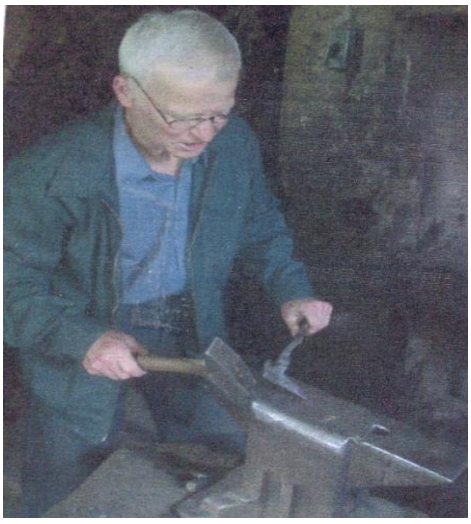

Danes na Ajdovški planoti, v vasi Mali Lipovec, še živi in svoje poslanstvo opravlja **g. Franc Skube**, po domače Marinkov ata. Z g. Skubetom so v okviru raziskovalne naloge učenci in učiteljica opravili tudi intervju. Lastno obrt je imel že leta 1950. Izdeloval in delal je kmetijsko orodje ter ostale izdelke za širšo okolico. Iz navadnega kovaštva se je preusmeril v orodjarsko kovaštvo in sedaj izdeluje razno kmečko orodje po naročilu.

7. Oskrba z vodo na Ajdovški planoti

Učenci PŠ Ajdovec so s pomočjo učiteljic izdelali zanimivo raziskovalno nalogo o oskrbi z vodo na Ajdovški planoti. Poglavitni cilj raziskovalne naloge je bil ozavestiti pomanjkanje vode in s tem nujno potrebnega vodovoda na tej planoti, ki ima izrazite težave predvsem v poletnem času, ko nastopi sušno obdobje.

Na Podlipi so živino včasih napajali na Kovcih. Vodo so tudi z vozom vozili domov, imeli so jo za pranje in umivanje. Na Kovcih so tudi prali perilo, ki so ga nato obesili na grmade, da se je posušilo, medtem pa so opravljali dela na poljih. Zaradi človeškega poseganja v naravo in gradnje avtoceste v Trebnjem, vode na Kovcah ni več in je ostala samo še luža. Za napajanje živine so bile luže. Živino so pasli po senožetih in v gmajnah ter jo po poti napojili. Temu danes ni več tako. Ljudje si pomagajo z zgrajenimi vodnjaki ob hišah in gospodarskih poslopjih. Tako so luže počasi izginjale. Ohranjena je samo še luža v Dolnjem Ajdovcu.

Da krajani vodo spoštujejo, so dokazali tako, da so pred leti organizirali in očistili lužo v Dolnjem Ajdovcu. V Dolnjem Ajdovcu še danes stoji blizu cerkve vaški vodnjak. Graditi so ga začeli po prvi svetovni vojni. Izkop so ljudje opravili ročno. Ljudje so vodo iz vodnjaka rabili samo za gospodinjstvo. Vodo so iz vodnjaka črpali s pomočjo verižne pumpe.

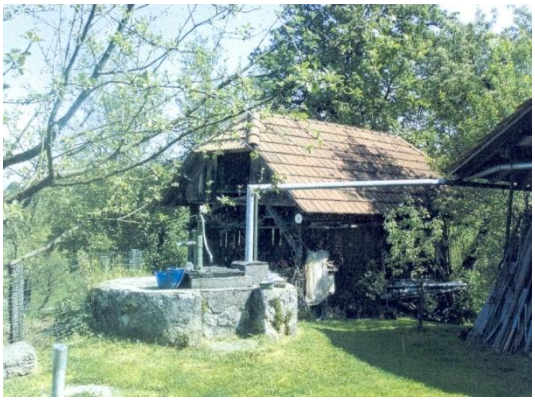

S pomočjo vprašalnika so raziskali število vodnjakov, njihovo starost in velikost. Tako so ugotovili, da je v Malem Lipovcu približno 18 vodnjakov, njihova povprečna starost je 50 let, prostornina pa 26000 litrov. V Srednjem Lipovcu je približno 33 vodnjakov, povprečna starost je 54 let, prostornina pa 21000 litrov. V Velikem Lipovcu je približno 50 vodnjakov, lastniki najstarejšega so »Mikletovi« in je star 130 let. V povprečju je prostornina vodnjakov 23000 litrov, največji pa je pri »Andrackovih«, in to je 120000 l.

8. Varujmo naravo

Raziskovalno nalogo je izdelala mentorica Petra Zadel. Naloga ima dva dela, praktičnega in teoretičnega.
Na PŠ Šmihel imajo skozi vse leto postavljen zabojnik za papir. Učenci in ostali krajani pridno prinašajo časopise, revije, stare knjige, … Vsako leto napolnijo vsaj 4 zabojnike. S tem rešijo kar veliko dreves, saj je za proizvodnjo ene tone papirje potrebno posekati 24 dreves. V hodniku šole imajo urejen ekološki kotiček, kjer zbirajo stare baterije, kartuše, mobitele in plastične zamaške.

Na šoli gojijo spoštljiv odnos do vsega živega, tudi do živali. Že več let imajo v učilnici žival – činčilo, ki je prava prijateljica otrok. Otroci za njo skrbijo in z njo živijo. Vsak teden je dežurni učenec odgovoren zanjo – jo hrani, ji menja vodo, pospravi kletko. Velikokrat jo opazujejo, pestujejo. Ker je činčila nočna žival, podnevi veliko spi. Takrat poskušajo biti čim bolj tiho. Med šolskim letom večkrat izvedejo očiščevalno akcijo in zelo lepo skrbijo za gredice in šolski vrt.

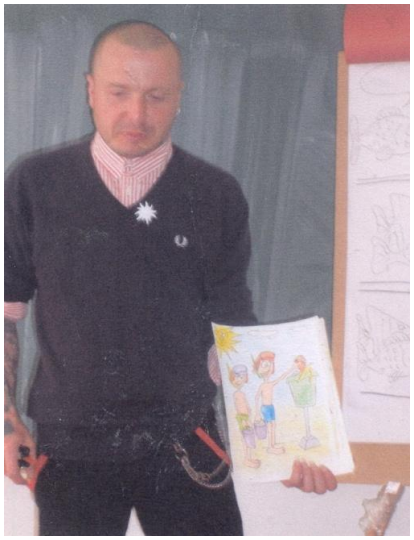

Na centralni šoli so v okviru projekta Podružnica se predstavi predstavili svoj projekt, ki je prerasel v raziskovalno nalogo »Morje eno imamo … ali z njim ravnati znamo?«. V okviru projektu je nastala tudi knjiga z enakim naslovom. Knjiga ima ekološko vsebino, ki prikazuje neodgovorno vedenje ljudi do morja oziroma do narave. Na primeren način opozori ljudi na to, kako se živali in rastline počutijo in predlaga načine pravilnega

ravnanja. Zgodbo je pod mentorstvom Petre Zadel zapisal Tomaž Iskra, učenec 3. razreda. Ilustracije za knjigo pa je narisal Gabrijel Vrhovec.

9. Les, človekov prijatelj

Mentorica Zvonka Struna je s pomočjo učenk Maše Kužnik, Taje Skube in Natalije Trunkelj izdelala raziskovalno nalogo z naslovom Les, človekov prijatelj.

Gozdarji so skrbniki gozdov in morajo skrbeti, da se gozd stalno obnavlja. Oni določijo, katera drevesa je potrebno posekati. Pravilna oskrba gozda je potrebna, da se ohranja živalski in rastlinski svet. V gozdu je pomembno ravnovesje vseh živih bitij. Gozd je do človeka darežljiv, daje mu hrano, kisik, gradbeni material, kurjavo, …

Da bi dopolnili in utrdili znanje, so z učenci pod vodstvom gozdarja g. Miloša Kecmana odšli v gozd. Šli so na Vinkov Vrh, kjer jim je g. Kecman razstavil vejice in liste, ki so jih učenci morali poimenovati in razvrščati po različnih lastnostih. Pogovarjali so se tudi o vrstah in lastnostih lesa. Gozd so učenci spoznavali z vsemi čutili: poslušali so petje ptic, šelestenje listja, vonjali so rastline, gledali drevesa in podrast ter se dotikali drevesnega lubja in listov.

V delavnicah so z g. Mirtičem, učiteljem praktičnega pouka na SGLŠ Novo mesto, obdelali les. Lotili so se brušenja, spajanja, vijačenja, lepljenja, barvanja in lakiranja.

10. Igre z žogo

Vzgojiteljice in njihove pomočnice v Vrtcu Žužemberk so izdelale raziskovalno nalogo o igrah z žogo.

Ustrezne gibalne dejavnosti so v predšolskem obdobju ključnega pomena za otrokov gibalni in funkcionalni razvoj. Gibalne aktivnosti pa vplivajo tudi na otrokove spoznavne, socialne ter čustvene sposobnosti in lastnosti. V tem obdobju je tudi pomembno, da se ustvari pozitiven odnos do gibalnih aktivnosti.

Žoga je bila v oddelkih prvega in drugega starostnega obdobja manj uporabljena. Aktivnejše dejavnosti so se odvijale v oddelkih, v katerih se je izvajal program Zlati sonček, kar je pokazalo manjše spretnosti pri uporabi tega rekvizita. Otroci so žogo manj uporabljali tudi v domačem okolju. Z raziskovalno nalogo so mentorice želele doseči, da do izraza pride otrokovo veselje do igre z žogo.

Polžki so hodili z žogo v rokah, metali žogo od sebe, kotalili in pobirali žogo, vzpostavljali ravnotežje…

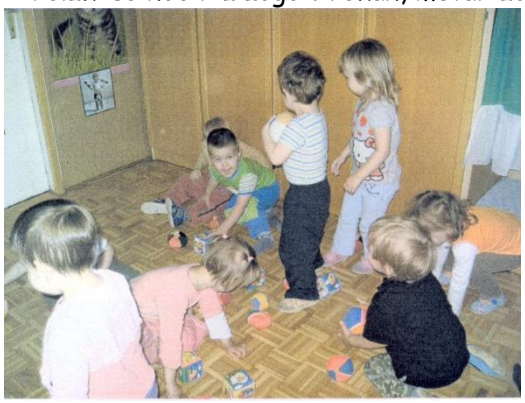

V skupini Muckov so stresali in pobirali žogice iz blaga, se z njimi razgibavali, ….

Zajčki so pobirali in prenašali različne žoge, metali žogice, skakali s HOP žogami, kotalili žogice, ….

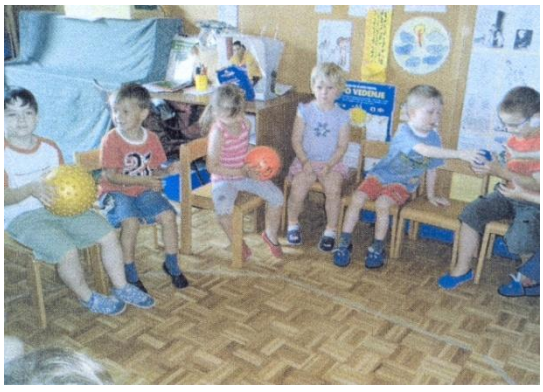

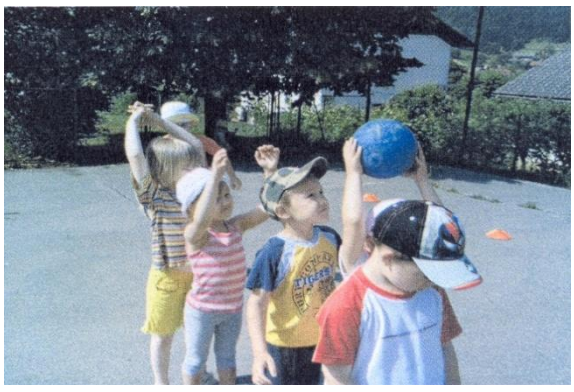

Miškolini so metali in lovili žoge, potiskali žoge ob tla, metali žoge v škatlo ali koš, tekli z žogo med ovirami, …

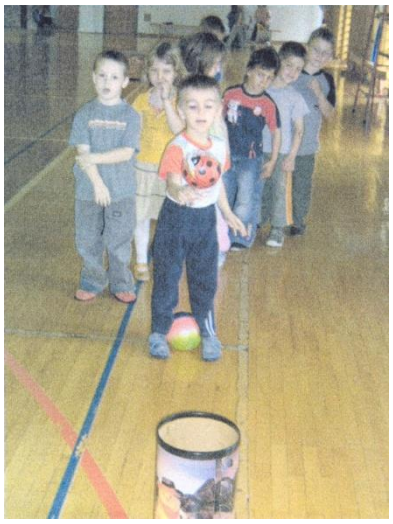

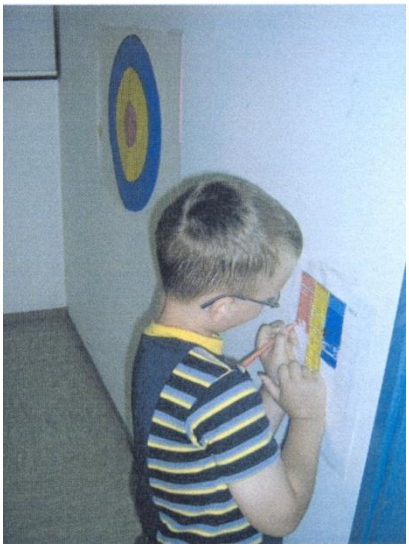

V skupini Ribic so izvajali gimnastične vaje z žogo, nosili žogo z loparjem, vodili žogo, jo metali na koš,…

11. Razvoj gasilstva in spodbujanje gasilstva med mladimi

Mentorici Irena Anžlovar Horžen in Mojca Papež sta s pomočjo učencev 1. razreda OŠ Žužemberk izdelali raziskovalno nalogo, kjer sta predstavili razvoj gasilstva in njegovo spodbujanje med mladimi. Mentorici sta celo šolsko leto z otroki spoznavali delo žužemberških gasilcev, njihov gasilski dom, vozila in opremo. V šolski program sta vključevali zgodbe o gasilcih, se pogovarjali o naravnih nesrečah, se učili, kako ravnamo v primeru potresa ali požara, spoznali, kako je za požarno varnost poskrbljeno na naši šoli, si ogledali gasilski muzej v Metliki,…

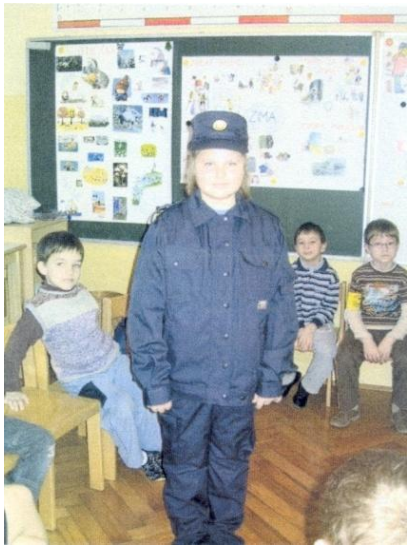

Maja 2008 je minilo 120 let od ustanovitve prostovoljnega gasilskega društva Žužemberk, leta 2009 pa mineva 140 let gasilstva.

Učiteljica in vzgojiteljica sta se oblekli v svečano gasilsko uniformo in v zaščitno obleko, ki jo gasilci uporabljajo na svojih intervencija. Predstavili sta jim še delovno obleko, ki jo gasilci nosijo ob raznih delovnih akcijah, mladina na tekmovanjih, mentorji na raznih srečanjih.

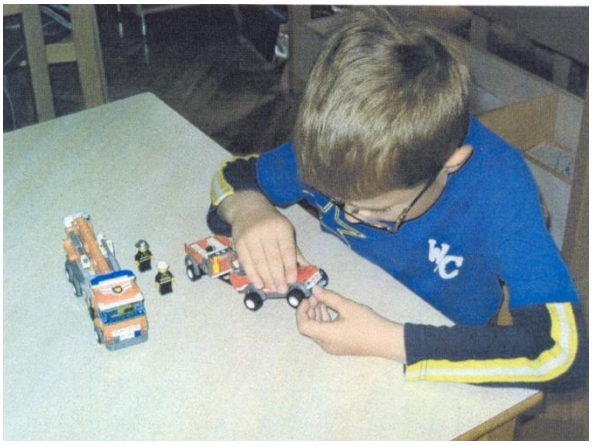

V petek, 13. 3. 2009, so si ogledali gasilski dom in gasilska vozila z opremo. Pred domom so jih počakali trije gasilci v zaščitnih oblekah: Franci Košiček, Peter Košiček in Primož Zajc.

Ob zaključku raziskovalne naloge so se 4. 5. 2009 učenci in mentorice odpravili v Metliko, kjer so si ogledali gasilski muzej. Ugotovili so, da gasilec skozi leta ostaja enak: hraber, pošten, delaven in vedno pripravljen pomagati.

12. Zbirka kamnin in mineralov na PŠ Šmihel

Mentorica Petra Zadel je s pomočjo učenca Matica Malovrha izdelala zanimivo zbirko kamnin in mineralov na PŠ Šmihel.

PŠ Šmihel je v dar dobila kar veliko število kamnin. Mentorica se je odločila, da bo kamnine glede na nastanek uredila v zbirko, ki bo lahko služila kot učilo.

Z učencem Maticem Malovrhom sta pregledala vse nerazvrščene kamne in ugotavljala, kaj bi iz njih lahko naredila. Porodila seje ideja – izdelati mozaik iz drobnih kamenčkov. Oba sta se strinjala, da je znak šole najbolj primeren motiv.

Učiteljica je znak šole prerisala in povečala. V šolo je prinesla večje kladivo, s katerim sta kamnine razbila na majhne koščke.

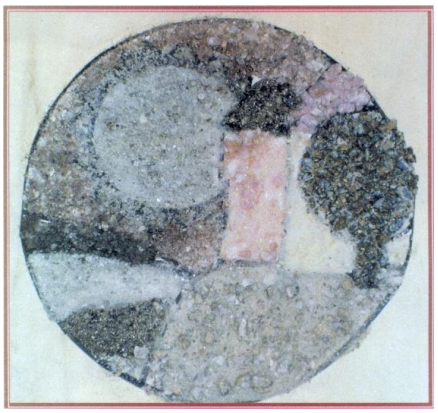

PODRUŽNICA AJDOVEC SE PREDSTAVI

Šolsko skupnost podružnične šole Ajdovec je sestavljalo 21 učencev od prvega do četrtega razreda. Številčno so prevladovali dečki, kar štirinajst jih je bilo. Pri nekaterih dejavnostih je bil včasih problem, ker niso želeli sodelovati, na primer pri pevskem zboru so bili bolj tiho, večkrat so se izmikali raznim vlogam pri dramatizacijah in tudi sicer pri disciplini je bilo opaziti večje nemire med odmori in tudi med poukom. Poznalo se je , da so učenci eno leto mlajši, ko vstopijo v šolo. Potreba po igri je bila močno prisotna od prvega do četrtega razreda. Največkrat so segali po lego kockah in raznih družabnih igrah. Izrazili so željo, da bi imeli v razredu igro Monopoli, sestavljanke (puzzle), zunaj bi imeli velik tobogan, trampolin in hišico za igro in učenje. Opazile smo, da preveč časa preživijo pri računalniških igricah, kar se je odražalo tudi v njihovem vedenju, pogovoru, odnosu do sošolcev, šolske lastnine, ki večkrat ni bil najboljši. Učence smo spodbujale, da so delovali kot MČRK. Prvošolci so bili med člane sprejeti v maju. Skupno smo predstavili organizacijo in obnovili naloge le-te. Starejši učenci so jim pripravili kratek kulturni program. Razveselili so se darila, ki ga je pripravila dolgoletna članica RK, učiteljica ga. Ivanka Pelko.

Skozi celo šolsko leto smo vlekli rdečo nit o vodi, saj je bila to tudi ena prednostnih nalog. Pripravili smo razstavo z naslovom Voda, izdelali raziskovalno nalogo z naslovom Oskrba z vodo na Ajdovški planoti. Izvleček le-te pa smo oblikovali v gasilo Ajdovčki. Na vodo se je navezovala tudi solidarnostna akcija, ki jo je organizirala šola in vsi učenci so prispevali za izgradnjo vodnjaka v Etiopiji. Na hodniku smo imeli ekološki kotiček, ločeno smo zbirali odpadke, papir, plastiko, baterije in drugo embalažo. Pridružili smo se akciji pobiramo smeti po vaseh, letos smo si izbrali vas Podlipo.

Skrbeli smo za urejeno šolo in njeno okolico. Vzgojili lončnice za zunanja okna, sadike tagetes za na gredice in skalnjak. Pri skalnjaku smo ob dnevu zemlje posadili majhno vrbo. Grabili listje in travo, očistili plevel na gredicah in skalnjaku. V sodelovanju s starši je prostor za kontejner pridobil lepo leseno ograjo. Vhod v šolo krasi nov pušpan, špiralno oblikovan. V aprilu smo se poslovili od naših dolgoletnih prebivalk želv. Poiskali smo jim nov dom v trgovini Tukano,ker jim je dom v akvariju postal premajhen.

Sodelovali smo v vseh solidarnostnih akcijah, ki jih je organizirala šola: že omenjeni vodnjak v Etiopiji, prispevali za družino Pečjak s Plešivice, ko jim je pogorelo gospodarsko poslopje, sodelovali z izdelki na novoletnem bazarju v Žužemberku (denar za otroke v Angoli in ogroženim krajanom v Suhi Krajini), Podari igračko in nasmeh, otrokom iz socialno ogroženih okolij Slovenije in Hrvaške, Pokloni zvezek in zapiši misel za skritega prijatelja, sodelovalo 19 učencev. Skrbeli smo za zdravje in osebno higieno, umivali zobe tudi v šoli, želeli bi še več kontrole s strani preventivne službe. Letos nas je sestra Senka obiskala samo enkrat . Najmlajši so se prilagajali na vodo in učili plavanja v Dolenjskih Toplicah. V Seči pri Portorožu so teden dni preživeli učenci tretjega in četrtega razreda. Prvošolci in drugošolci so tri dni letovali v domu Planica. Veliko ur smo namenili športnim dejavnostim Zlatega sončka in Martina Krpana. Imeli smo kar nekaj lepih športnih dni; pohodi, plesni športni dan na PŠ Dvor, Čateške Toplice. Kar trinajst učencev se je prijavilo h gimnastiki in jo z veseljem obiskovalo, žal se je prehitro končala, zaradi kadrovskega problema.

Nadaljevali smo z akcijo Zbirajmo star papir. V celem letu smo nabrali tri kontejnerje. Z zbranim denarjem smo vsem učencem plačali vstopnice za Čateške Toplice in del denarja prispevali za plastifikator.

Trudili smo se, da bi se v oddelčni skupnosti vsakdo dobro počutil: nosili zvezke bolnim učencem, praznovali rojstne dni, večkrat izpeljali ustvarjalne delavnice , pri nekaterih so sodelovali tudi starši, pekli so parkeljne in piškote. Bili so spremljevalci na športnem dnevu v Toplicah. Dramska skupina z Dvora nam je predstavila igro Snežak Korenjak. Dnevi dejavnosti so še posebej popestrili šolsko leto (pastirski dan, gledališke predstave, tehniški dan Bistra, Pri izviru reke Krke, zaključne ekskurzije, Kekčeva dežela, bralna značka …)

Učenci so se potrjevali pri pouku, interesnih dejavnostih in na javnih nastopih.

Vodja PŠ Ajdovec Milena Legan

POROČILO O DELU ŠOLSKE KNJIŽNICE

Šolska knjižnica je delovala vsak ponedeljek pred poukom v učilnici tretjega in četrtega razreda. Na začetku šolskega leta so učenci prihajali bolj pogosto. Izbirali so knjige za bralno značko in domače branje. Proti koncu šolskega leta je bil obisk skromnejši. Prihajalo je le nekaj najbolj zvestih knjižnih moljev. To so bili: Mia Jarc, Nina Zupančič, Eva Skube, Patricija Šuštar in Klemen Rogelj. Med najmlajšimi so bili Katja Kuhelj, Benjamin Skube, Matic Šuštar in Klara Blatnik. Učence sem že v prvi uri seznanila s pravili o izposojanju knjig in primernem ravnanju z njimi. Izposojevalci so se držali dogovorov, vračali knjige v dogovorjenem roku in nanje lepo pazili. V zadnjih urah smo skupaj preložili vse knjige, pobrisali prah in oblepili nekatere že starejše. Knjižnica je bogatejša za nekaj novih slikanic. Četrtošolci so se najbolj razveselili treh Anic, ki so jih pridno brali za domače branje. Trikrat smo obiskali knjižnico na centralni šoli in pod vodstvom ga. Vide Bukovec spoznali bogato knjižnico in delo knjižničarja. Še posebej smo se razveselili obiska obeh knjižničark, ga. Vide in gdč. Tinke Fric. Pripravili sta uro o kulturnem prazniku in kulturnih delavcih. Ga. Vida je s prebrano pesmijo dr. Franceta Prešerna o Povodnem možu pritegnila pozornost vseh učencev, nekateri so še po njenem odhodu mrmrali verze Povodnega moža. Gdč. Tinka je prvošolce nagradila s slikanico Moj očka. Z veseljem so jo odnesli domov in jo skupaj s starši prebrali. V času knjižnice so se učenci seznanjali tudi s filmsko vzgojo, tretješolci so pripravili razstavo o življenju in delu pisateljice ga. Ivanke Mestnik. Pisateljica je obiskala našo podružnico in predstavila novo knjigo Veselje v Zajčjem hotelu. Ob kulturnem prazniku smo pripravili razstavo Prešernovih pesmi, plakat o njegovem življenju, najstarejši so narisali njegov portret. Najmlajši smo izdelali svojo slikanico po pravljici ga. Mestnik z naslovom Deklica je šla po vodo. Vsem, ki so sodelovali in pomagali pri bralni kulturi se lepo zahvaljujemo, še posebej knjižničarkama na centralni šoli in potujoči knjižnici, ki mesečno poskrbi z bolj bogatim izborom knjig za naše učence in učiteljici.

Mentorica: Milena Legan

POROČILO O DELU PRAVLJIČNO - DRAMSKEGA KROŽKA

V krožku je sodelovalo vseh enaindvajset učencev. Večina jih je dejavnost z veseljem obiskovala. Dečki iz četrtega razreda so za sodelovanje rabili nekaj več spodbud. Ker niso želeli sodelovati pri dramatizaciji, so se naučili recitacije in se z njimi predstavili na javnih in šolskih prireditvah. Prvošolci in drugošolci so z veseljem poslušali različne pravljice, največ smo brali slovenske ljudske. Učenci so jih ilustrirali, iskali vzgojni nauk in jih dramatizirali. Ker smo se letos veliko pogovarjali o vodi, smo si izbrali pravljico pisateljice Ivanke Mestnik z naslovom Deklica je šla po vodo. Predstavili smo jo v slikanici s svojimi ilustracijami. Prvič so se prvošolci predstavili z dramatizacijo Zrcalce na božični prireditvi za starše. Kot najmlajši so se kar dobro izkazali. Izbrali smo si ekološko dramatizacijo z naslovom Nočemo biti dinozavri in jo zaigrali na javni kulturi prireditvi. V drugi polovici šolskega leta smo se naučili igrice z naslovom Kdor zbira še izbirka ne dobi, Mišji kralj, Pravljica malo drugače, prizorček o vodi in več recitacij, s katerimi so se predstavili staršem in tudi drugim obiskovalcem na proslavi za materinski dan, na zaključni prireditvi v Žužemberku in ob otvoritvi nove gasilske črpalke. Učenci so vadili v šoli, besedila so se učili tudi doma. Rekvizite so izdelovali pri likovnem pouku, kapico za dinozavra je sešila ga. Martina Pust. V učenje besedil in izdelovanje rekvizitov so vložili veliko truda. Nagrajeni so bili z ustnimi pohvalami.

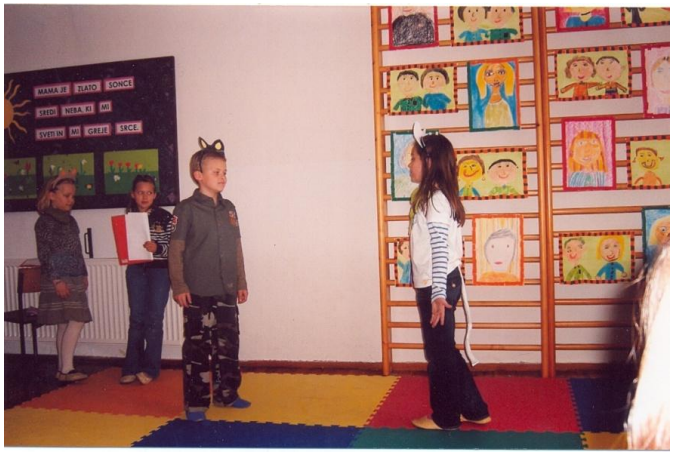

Mentorica: Milena Legan

POROČILO O DELU OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA

Letošnje šolsko leto je bilo v pevskem zboru 21 učencev – vsi učenci PŠ Ajdovec. Večina teh učencev je dečkov, tako da smo morali kar veliko vaditi in se truditi, da je pesem na koncu zvenela tako, kot je treba. Zaradi pomanjkanja motivacije smo se večkrat igrali različne glasbene igrice, tako da so se učenci ponovno motivirali za delo. Veliko pozornosti sem namenila vokalni tehniki, pravilnemu dihanju in izgovorjavi. Petje smo popestrili z igranjem na Orffova glasbila, kar je bilo učencem zelo všeč. Letos smo na podružnici proti koncu šolskega leta dobili tudi zvončke, tako se je naša zbirka glasbil obogatila še za en inštrument. Med letom nam je večkrat priskočila na pomoč učenka 3. r., Eva Skube, ki je igrala na flavto in učenec 3. r., Anže Iskra, ki je igral na harmoniko. Poleg inštrumentov pa so občasno pesmi spremljali tudi ples in ustvarjalni gibi. Naučene pesmice smo predstavljali na številnih različnih prireditvah. Na teh prireditvah so se učenci navajajo na javno nastopanje. Njihov trud je bil nagrajen z ustnimi pohvalami in ploskanjem gledalcev. Osebno pa sem tudi zadovoljna z vodenjem zborčka.

Mentorica: Irena Prodanič

POROČILO O DELU USTVARJALNIH DELAVNIC

V letošnjem letu smo prvič organizirali interesno dejavnost z imenom Ustvarjalne delavnice. Mentorici sva bili obe učiteljici. Načrtovanih je bilo 15 ur. Realiziranih je bilo 11. Delavnice so potekale priložnostno, med šolskim letom pred ali po pouku. Navezovale so se na dogodke in praznike, ki so se odvijali na šoli. Ustvarjali smo iz odpadnega materiala, oblepili smo škatle za ekološki kotiček, iz naravnih materialov smo naredili botro jesen, lastoročno smo izdelali voščilnice, adventne venčke, košarice za piškote za novoletni bazar, pod vodstvom ga. Anice Šuštar smo pekli parkeljne, naredili smo si obložene kruhke, sadno solato, sadili smo rože in posadili drevo, izdelali smo darilo za mamice iz slanega testa, … Učenci so se delavnic radi udeležili, dvakrat so se nam pridružili tudi njihovi starši. Učenci so razvijali fino motoriko, krepili vztrajnost in natančnost ter privzgajali pozitiven odnos do dela. Veselimo se že novih izzivov v drugem šolskem letu.

Mentorici: Milena Legan in Irena Prodanič

PASTIRSKI DAN

V meglenem jutru smo se odpravili na pastirski dan na Vače. Med potjo smo si v avtobusu prepevali pesmi in učiteljica Zvonka nam je povedala marsikaj novega in zanimivega o krajih, mimo katerih smo se peljali. Ko smo prispeli na Vače, je skozi meglo pokukalo tudi sonce. Tam nas je dočakala pastirica Jana, ki nam je razložila, kako bomo preživeli dan. Razdelili smo se v dve skupini in se odpravili vsak v svojo smer in novim dogodivščinam naproti. Učenci PŠ Ajdovec smo bili v skupini z učenci PŠ Šmihel.

Palček nam je razložil, kako so včasih pridelovali in predelovali lan ter zakaj so ga uporabljali. Zvedeli smo tudi, zakaj ga kličejo Kihavček, zato ker je alergičen na lanena vlakna. Nato smo naš sprehod nadaljevali do velike posode, ki se imenuje vaška situla. Na njej je z risbami prikazano življenje pastircev. Pot nas je nato pripeljala do pastirskih živali. Živali si nismo samo ogledali, ampak smo nekatere lahko nahranili, pobožali in celo po želji poljubili. Nato je sledila zamenjava skupin, le kako so se imeli Dvorjani in Žužemberčani? Po kratkem oddihu smo se ponovno odpravili na pot, ki je bila tokrat malo daljša, vendar zato nič manj zanimiva. Naš vodič je bil pastir, družbo pa mu je delala pastirica. Med potjo smo ob spremljavi kitare prepevali pastirske pesmi, preizkušali smo tudi, kdo ima najmočnejši odmev, seveda je zmagal pastir, ker ima že toliko prakse v odmevih. Ko smo prispeli na cilj, so se na ognju že pekla jabolka za malico. Čas smo si krajšali s hojo na hoduljah, kotaljenjem, vlečenjem vrvi in igranjem raznih pastirskih iger. Ne, pastircem pa res ni bilo dolgčas! Vače smo zapustili utrujeni in dobre volje, saj je bilo spoznavanje življenja pastircev zelo zabavno in seveda tudi poučno.

Mentorica: Irena Prodanić

TEHNIŠKI DAN ZA UČENCE 1. IN 2. RAZREDA

Skupaj z učenci iz Žužemberka, Dvora in Šmihela smo preživeli zanimivo in poučno dopoldne v muzeju Bistra. Pod vodstvom smo si ogledali oddelek kolarstva, lesarstva in živali, kjer smo preživeli največ časa. Sami smo si pogledali vozila. Za zaključek so učenci ustvarjali v delavnici in izdelali baletko iz papirja.

MESEC POŽARNE VARNOSTI

Oktober je mesec požarne varnosti. Učence smo seznanjali o nevarnostih ognja preko različnih zgibank in poučnih zgodb. Prostovoljna gasilca Primož Gorenčič in Jernej Iskra sta nas prijazno sprejela v gasilskem domu. Učencem sta predstavila vso opremo, ki jo imajo na voljo in jo v primeru požara tudi uporabljajo. Učenci so si z veseljem nadevali čelade, maske. Za spodbudo in dobro sodelovanje sta učence popeljala z gasilskim avtom. V šolo smo odnesli delovno obleko gasilca. Vanj smo oblekli največjega učenca Anžeta. Ostali učenci so risali gasilca po opazovanju. Risali so tudi na temo požar ponoči. Izbrali smo najbolj uspele risbe in z njimi sodelovali v gasilskem natečaju.

UREJANJE OKOLICE

Pred odhodom na počitnice smo poskrbeli za urejene učilnice in zunanjo okolico. Grabljenje listja učencem ni bilo naporno, saj so komaj čakali, da bo nastal velik kup.

OBISK GOZDARJA

Spremembe v gozdu v jesenskem času smo spoznavali tudi na strokovni način. V bližnji gozdiček nas je popeljal gozdar g. Miloš Kecman. Razložil nam je, zakaj se listje v jeseni obarva in odpade, kako živali preživijo zimo, kako se obnašamo v primeru, da v gozdu srečamo medveda,… Svoje razlage je popestril s smešnimi šalami in nazornimi primeri, v katerih so aktivno sodelovali tudi sami učenci. Ena od nalog je bila tudi ta, da so nabrali čim več različnih primerov listja. Nekateri učenci so se zelo izkazali, saj so našli tudi do devet različnih primerov.
Malo manj pa smo se vsi izkazali pri njihovem poimenovanju. Odločili smo se, da skupaj z gozdarjem naredimo plakat. V naši bližnji okolici smo skupaj našli 18 različnih vrst, katere smo nato prilepili na plakat in jih s skupnimi močmi poimenovali. Učenci so spoznali veliko novega, zanimivega in uporabnega. Želimo si še takšnega sodelovanja.

TEDEN OTROKA

Proslavili smo jesen in teden otroka z malo zamude. Učenci so ta dan ostali po pouku v šoli. Zanje smo pripravile različne delavnice. Ker so bili naši želodčki ob 12 . uri že prazni, smo se najprej zavrteli v kuhinji in jedilnici ter si pripravili malico. Deklice so narezale kruh, nanj zložile salamo, sir, kumarico in majonezo. Poskrbele so tudi za lep izgled narezka in sošolce z veseljem postregle. Nekaj dečkov je pripravilo sadno kupo. Ostali , ki niso dobili nalog v kuhinji, so na šolsko igrišče prinesli klopi, stole in vse potrebno za delavnico. Ustvarjali smo slike iz različnih semen. Sestavili botro jesen iz listja in drugih jesenskih plodov, seveda smo jo oblekli in ji na glavo zavezali ruto. Že med samimi delavnicami sva učiteljici poskrbeli za ogenj, na katerem se je pekel kostanj. Učenci so radi pomešali po kozici in nestrpno čakali na zaključek dneva, ko so se posladkali s pečenimi kostanji. Pred odhodom domov smo na šolskem hodniku pripravili razstavo, ki so si jo še isti dan ogledali starši, ko so prišli na govorilno uro.

OBISK MEDICINSKE SESTRE IZ KABINETA ZA PREVENTIVO ZOB

4. 12. 2008, nas je po malici obiskala zobna asistentka gdč. Senka. Nazorno nam je pokazala, kako naj pravilno krtačimo zobe, pojasnila nam je, kdaj naj umivamo zobe in kolikokrat na dan ter nam svetovala glede zdrave prehrane in pijače. Na koncu smo preverili čistočo zob in moramo se pohvaliti, da si kar natančno umivamo zobe. Za nagrado smo dobili štampiljko in pobarvanko.

15. 12. 08 PRIREDITEV V OKVIRU SKUPNE GOVORILNE URE

Odločili sva se, da bova naredili skupno govorilno uro, na kateri sva analizirali delo prvih štirih mesecev. Predvsem pa smo opozorili na pomanjkljiva področja v okviru discipline. Pred začetkom pa smo starše prijetno razveselili s kratko kulturno prireditvijo, pri kateri so pridno sodelovali vsi učenci. Po končanem srečanju so učenci staršem podarili lastnoročno izdelane svečnike iz slanega testa.

DELAVNICA – IZDELKI ZA BOŽIČNI BAZAR

Tudi letos smo z veseljem sprejele povabilo k sodelovanju za novoletno tržnico. Na povabilo se je odzvala večina staršev, ki so doma pekli piškote in jih v ponedeljek prinesli s seboj na delavnico. Izdelali smo košarice iz valovite lepenke in jih napolnili z dobrotami. Medenjaki so slastno dišali po celi učilnici. Končni izdelki pa so izgledali takole!

Ob tej priložnosti bi se rade zahvalile staršem za pomoč in sodelovanje.

PLESNI ŠPORTNI DAN

V petek smo se z avtobusom odpeljali na Dvor, kjer smo preživeli plesni dan. Razdelili smo se v skupine po razredih. Vsak razred je imel svojo plesno učiteljico iz plesnega studia M, ki so učence ob primerni glasbi naučile po tri plese. Po malici so se vse skupine predstavile v telovadnici. Predstavile pa so se tudi same plesne učiteljice z dvema plesoma. Učenci so sicer bili utrujeni, a zadovoljni in srečni. Okrepili smo tudi medosebne odnose z ostalimi podružnicami. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo PŠ Dvor za povabilo in gostoljubnost. Veselimo se še takih srečanj.

OBISKALA NAS JE PISATELJICA IVANKA MESTNIK

Pisateljico ga. Ivanko Mestnik smo veselo pričakali. Vedeli smo, da nas čaka zanimiva ura. Nova knjiga z naslovom Veselje v zajčjem hotelu nas je navdušila. Učenci so z zanimanjem poslušali opis posamezne zgodbe. Najbolj jim je bila všeč zgodba o fantku, ki je hotel v vročem dnevu ohladiti zajčke. Za to priložnost smo pripravili razstavo njenih del, tako za otroke kot tudi za odrasle. Učenke tretjega in četrtega razreda pa so naredile miselni vzorec o njenem delu in življenju. Veliko učencev je pokazalo zanimanje za knjigo, a le nekaj jih jo je kupilo.

OBISK DVORJANOV NA PŠ AJDOVEC

Učenci smo z navdušenjem sprejeli dramsko skupino z Dvora pod vodstvom učiteljice ga. Marte Baša. Predstavili so se z igrico Snežak korenjak. Gozdne živali so si želele pomladi, snežak pa se ni dal pregovoriti. Na koncu pa ga je le premagalo sonce. V dramski skupini so učenci od 1. – 4. razreda in so izredno nadarjeni, saj nekateri obiskujejo dramski krožek že četrto leto. Del scene so bili izvirni kostumi, ki so bili lastno delo njihove mentorice. Vidi se, da učiteljica Marta to dela s srcem.

POMLADANSKO ČIŠČENJE V MESECU MARCU – DKD

Pomlad kliče na pomladansko čiščenje in pospravljanje. Pred šolo smo pometli pesek. Ker je bila zima dolga, se ga je kar nekaj nabralo. V jeseni nas je zima prehitela, zato nismo uspeli pospraviti vsega listja in smo to storili zdaj. Kar dvakrat smo napolnili zabojnik, saj smo pograbili tudi listje okrog župniškega parkirišča. Pomlad je pokukala tudi na gredice in v skalnjak. Populili smo plevel, prekopali zemljo tako da rožice lažje dihajo. Pri delu so sodelovali v okviru DKD vsi učenci, na pomoč nam je priskočila tudi ga. Jožica.

PRIREDITEV ZA MATERINSKI DAN

Kot vsako leto doslej smo tudi letos pripravili prireditev ob materinskem dnevu. Čeprav prireditev ni bila javna, ni bila nič manj kvalitetna. Staršem so učenci OPZ zapeli nekaj pesmi, predstavili smo dramsko igrico z naslovom Kdor zbira še zbirka ne dobi, recitirali več pesmi o mamicah, očkih in starih starših ter pomladi. Za popestritev smo zaplesali dva plesa in učenec 3. r. Anže Iskra nam je zaigral na inštrument. Mamicam so učenci podarili skromno darilce, ki so ga sami izdelali in vsi skupaj smo se na koncu posladkali s piškoti in sokom. Upamo, da smo mamicam popestrili praznik.

APRIL 2009 – DEJAVNOSTI OB DNEVU ZEMLJE

Naša stalna skrb je urejenost šolske okolice, gredic in lončnic. V aprilu smo kar nekaj ur porabili za presajanje lončnic, posejali in presajali smo okrasne rastline, posadili smo vrbo, dobili pa smo tudi novo rastlino – buksus, po domače pušpan. Posadili smo ga v veliki okrasni lonec in ga postavili pred šolski vhod. Je zelo posebne oblike, saj je zavit v špiralo. Zelo smo ga bili veseli in želimo si, da bi lepo uspeval.

Pred leti smo posadili majhno češnjo, ki je iz leta v vse višja. Letos je imela veliko cvetkov, obiskale so jo tudi čebele in upamo, da bomo imeli vsaj kakšno rdečo češnjo.

VELIKONOČNA DELAVNICA

V okviru velike noči smo izpeljali delavnico na temo velika noč. Prvi in drugi razred je izrezoval jajčka iz papirja, jih okrasil in obesil na vejico. Pripravil je aranžma z velikonočno putko in cvetjem ter praskanko s pirhi. Učenci 3. in 4. razreda so okrasili papirne pirhe s črtami in barvami. Učenci so z veseljem izdelke odnesli domov.

NASTOP NA GASILSKI VESELICI – ZAKLJUČNO SREČANJE S STARŠI

Ob slavnostnem blagoslovu nove gasilske črpalke smo sodelovali tudi učenci PŠ Ajdovec s kratkim kulturnim programom. Predstavili smo točko O vodi, zapeli pesem Dekle je po vodo šlo, krajši dramski prizor sta predstavila Matic Šuštar in Benjamin Skube, učenec Anže Iskra je igral na harmoniko, učenci pa so plesali po ritmu polke. Ob tej priložnosti smo izvedli tudi zaključno srečanje s starši.

NAGRADA ZA PRIDNO ZBIRANJE PAPIRJA – ČATEŠKE TOPLICE

Ker smo celo šolsko leto pridno zbirali star papir, smo se za nagrado odpravili v Čateške Toplice. Čeprav je bilo deževno jutro, smo se veseli in polni energije odpravili na pot. Tam so se nam pridružili tudi nekateri starši, dedek in bratci in sestrice. Učenci so zelo uživali in dopoldne je kar prehitro minil. Upamo, da so se učenci motivirali, da bodo tudi drugo šolsko leto pridno zbirali papir.

Zapisali učiteljici Milena Legan in Irena Prodanić

ZAPISI S PODRUŽNICE DVOR

PŠ Dvor je v tem šolskem letu obiskovalo 50 učencev, ki so bili vključeni v štiri čiste oddelke in bolj ali manj ukaželjni. Bili so vodljivi brez večjih disciplinskih prekrškov, a z veliko manjšimi problemi, da so bili dnevi vedno razgibani in izziv za učitelje. Delo je potekalo organizirano in tako smo realizirali vse dni dejavnosti in tudi 100% ure pouka. Učenci so več izostajali v času respiratornih obolenj, pogosto so bile vzrok izostankov tudi trebušne viroze in nasploh virusi, za katere vemo, da nam zopet grozijo.

Učni uspeh je bil 100%. V tem šolskem letu smo na PŠ Dvor prvič imeli DSP in ga. Pirc se je izkazala za učinkovito pomoč. Tudi same učiteljice smo delo diferencirale, individualizirale, menjavale oblike in metode dela, skrbele za nazornost in aktivnost učencev pri pouku,..Poskrbele smo za vse učence v šopku, saj vsi vemo, da tudi dva nista enaka in da se šola dogaja ali pa je ni.

Vodili pri delu so nam bile prednostne naloge, ki so bile enake kot za celo OŠ Žužemberk in specifične za našo PŠ: razvijanje samostojnosti in odgovornosti, skrb za urejenost šolskih pripomočkov in poudarek na kulturnem vedenju. Prav zaradi kulturnega vedenja so bili naši učenci pohvaljeni na ekskurzijah in ob različnih dnevih dejavnosti z zunanjimi sodelavci.

Kaj je bilo na naši podružnici letos drugačno kot v preostalih enotah naše šole?

Dva oddelka PB in JV ne, saj je bivanje učencev v šoli po pouku in pred poukom že utečena oblika in dobra podpora dopoldanskemu pouku. So pa bile učiteljice PB letos inovativne pri vzpostavljanju delovne discipline in razstave učencev PB so vse leto krasile hodnike šole. Več smo tudi vabili v šolo zunanje sodelavce in starše, ki so nam predstavljali poklice, različne postopke, dela, kaj izdelovali z učenci. in tako popestrili in obogatili pouk..Izvajali smo različne ID (dramski, pravljični, knjižnica, EKO, OPZ, gimnastika, odbojka, gibalni, RK - 9) in tako poskrbeli, da so učenci kulturno, ekološko in telesno rastli. Udeležili smo se vseh solidarnostnih akcij, sami organizirali dve javni prireditvi in sodelovali s programom na štirih javnih prireditvah. Izvedli smo tri šolske enourne prireditve in tudi na tak način poskrbeli, da so učenci začutili pripadnost šoli in medsebojno povezanost. Pripravili smo 8 tematskih razstav na hodniku šole in v jedilnici in 2 razstavi za javnost- ob materinskem prazniku in na centralni šoli. Sodelovali smo na natečajih in prejeli nagrado na gasilskem natečaju ter priznanja za sodelovanje na natečaju ZŠAM. Izvedli smo tudi vsa tekmovanja, ki so se organizirala na šoli (BZ, MAT tekmovanja, Veš? Vem!, RJI) ter se vključili tudi v tekmovanje National Geographic Junior in prejeli dve priznanji. Z dvema zbiralnima akcijama papirja smo zbrali preko 11 ton odpadnega papirja in tako po dogovoru s starši kupili LCD projektor in prenosnik.

Sodelovanje s starši je bilo dobro, poleg GU in RS smo izpeljali še ustvarjalno delavnico, zaključna srečanja s pohodi, predstavitve bivanj in ŠVN v ČŠOD. Starši so šoli darovali star papir, bili spremljevalci na dnevih dejavnosti. Ker: " Kakovost šolarjevega doživljanja in znanja določajo vsebine, ki smo jih odrasli vlagali vanj, " se zahvaljujem vsem, ki ste letos delali na naši podružnici. Brez Vas in vašega prispevke leto ne bi bilo takšno, kot je bilo.

Vodja PŠ Dvor: Zvonka Struna

ŠOLSKA KNJIŽNICA

Šolsko knjižnico na PŠ Dvor so obiskovali učenci od 1. do 4. razreda. Starejši učenci so pomagali pri urejanju knjižnih polic ter zavijanju knjižnih novosti in urejanju ter lepljenju starejših knjig. Pripravila sem razstavo o dr. Francetu Prešernu in njegovih delih ob kulturnem prazniku, razstavo ge. Ivanke Mestnik ob predstavitvi knjige Veselje v zajčjem hotelu ter o pesniku Tonetu Pavčku. Vsi skupaj smo se trudili za urejenost prostora. Učenci so se v knjižnici radi zadrževali, se pogovarjali, risali, utrjevali znanje pred poukom, občasno pa tudi igrali igrice na računalnik. Našo šolsko knjižnico pa bi si želeli obogatiti z enciklopedijo o naravi in živalih.

Mentorica: Tatjana Hren

OTROŠKI PEVSKI ZBOR PŠ DVOR

V šolskem letu 2008/09 je otroški pevski zbor PŠ Dvor obiskovalo 26 učenk in učencev. Načrtovanih je bilo 70 ur, od katerih smo jih realizirali 70. Skupina pevcev je bila izredno prijetna, dobro motivirana in željna novih pevskih znanj. Zaradi skupine otrok, ki obiskujejo razrede od 1. do 4. razreda, smo program prilagajali tako mlajšim kot starejšim. Učili in razvijali smo pevsko tehniko, pevsko dihanje in pevsko držo. Izvajali smo tako eno kot dvoglasne skladbe. V skupini nekateri pevci izrazito izstopajo v razvitosti melodičnega posluha in muzikalnosti. Nekaj posameznikov je bilo opaziti tudi z nerazvitim-brundajočim glasom, ki se je razvijal že tekom leta. Zbor je nastopal na kulturni prireditvi ob Prešernovem dnevu, na prireditvi ob materinskem dnevu in na prireditvi ob koncu šolskega leta. Z manjšimi odstopanji smo realizirali načrtovan izbor skladb in oblikovali oz. predlagali repertoar za naslednje šolsko leto.

Mentorica: Manca Černe

DRAMSKA SKUPINA

Dramski krožek je obiskovalo 13 učencev. Vanj so bili vključeni učenci 1., 2., 3. in 4. razreda. Vaje smo imeli enkrat tedensko, ob ponedeljkih pred uro, pred samim prikazom igrice pa tudi večkrat. Včasih smo imeli vaje tudi po pouku. Učenci so krožek radi obiskovali, pri delu so bili zagnani. V tem času smo se naučili kar nekaj igric. Vse igrice smo zaigrali svojim sovrstnikom in z njimi razveselili naše najmlajše. Igrico Snežak Korenjak in pomlad smo zaigrali tudi otrokom v vrtcu Žužemberk, učencem 1. in 2. razreda OŠ Žužemberk ter učencem na PŠ Ajdovec in PŠ Šmihel. Igrico Sreča in Nesreča smo zaigrali na podelitvi BZ na OŠ Žužemberk in jo prikazali tudi v vrtcu na PŠ Dvor, kjer si jo je ogledala tudi ga. Andreja Špelko, knjižničarka iz Ljudske knjižnice na Dvoru. V igricah so sodelovali vsi člani dramskega krožka. Med eno in drugo predstavitvijo igric nismo imeli veliko časa, zato je bilo potrebno kar veliko dela, volje in učenja, da smo se lahko predstavili in popestrili različne prireditve. Čas nam je hitro minil. Ob zaključku šolskega leta pa smo zaigrali igrico Dan začni z nasmehom. Vse predstavljene igrice so bile med občinstvom lepo sprejete. Veseli smo bili, da smo z našimi nastopi popestrili programe in nekaterim polepšali dan. Vsi učenci – člani dramskega krožka so se za igro vlog zelo trudili. Trudili so se, da bi svojo vlogo odigrali kar najbolje. To pa jim je tudi uspelo. Tako so vsi učenci prejeli pohvalo za prizadevno delo pri dramskem krožku. Letos so zaključili svojo igralsko pot na PŠ Dvor učenci 4. razreda. Res, pogrešala jih bom, saj so nekateri med njimi obiskovali dramsko skupino kar štiri leta. Postali so dobro igralci. Ker pa učenci radi igrajo, se predstavijo javnosti, jih bo tudi nekaj v prihodnjem šolskem letu nadaljevalo z obiskovanjem dramskega krožka. Veselijo se novih iger in novih nastopov, s katerimi bodo popestrili prireditve.

Mentorica: Marta Baša

PRAVLJIČNI KROŽEK

Pravljični krožek na PŠ Dvor je obiskovalo 16 otrok iz 1. in 2. razreda. Navajali so se na pozorno poslušanje, širili besedni zaklad, spoznavali pravljične junake ter v pravljicah iskali vzgojno sporočilo. Radi so ilustrirali odlomke iz besedil, reševali uganke in besedne igre ter pripovedovali o svojih izkušnjah, povezanih z določeno temo. Krožek so radi in redno obiskovali ter odkrivali nov svet skozi oči pravljičnih junakov.

Mentorica: Tatjana Hren

GIBALNI KROŽEK

V dejavnost, ki smo jo izvajali ob sredah pred poukom, je bilo vključenih 33 učencev od 1. do 4. razreda. Zaradi prevelikega števila otrok smo izvajali ločeno dejavnost za učence 1. in 2. razreda ter učence 3. in 4. razreda, realizirali smo 35 ur. Pri krožku so se učenci razgibali, spoznavali pomen gibanja za zdravje, različne vaje za oblikovanje in sproščanje telesa ter se urili v ravnanju z različnimi drobnimi telovadnimi orodji in pripomočki. Najraje so imeli igre z žogo, kjer so pokazali pravo borbenost, učili pa smo se tudi prenašati poraze in dostojanstveno sprejemati zmage. Vodilo nam je bilo, da ni potrebno zmagati, važno je sodelovati. Moč, vztrajnost, koordinacijo so razvijali in krepili tudi na različnih telovadnih orodjih. Učenci so k dejavnosti radi prihajali in se aktivno vključevali v delo.

Mentorica: Zvonka Struna

RDEČI KRIŽ

V krožek so bili vključeni vsi učenci 4. razreda. Pri dejavnosti smo opazovali delo RK, njegov nastanek ter njegovo vlogo v današnjem svetu. Spoznavali smo, da je največje zdravilo človeku človek, ki zna prisluhniti in pomagati sočloveku. Spoznavali smo tudi, kako lahko pomagajo otroci in da je včasih dovolj vsakdanja pomoč ljudem doma, sosedom, prijazna beseda, … Pozornost smo posvetili tudi skrbi za okolje, ki je ena izmed pomembnih nalog vsega človeštva. Vendar pa nismo le razmišljali in delali plakatov, zavihali smo tudi rokave in sodelovali s KORK Dvor. Izdelali smo voščilnice za starejše občane ter pripravili slovesni sprejem prvošolcev med mlade člane RK. Dejavnost je bila poučna ter za učence zanimiva in potrebna, saj živimo v času, ko imamo ljudje vse manj časa in volje za sočloveka.

Mentorica: Zvonka Struna

EKO KROŽEK

Eko krožek je na PŠ Dvor obiskovalo 11 učencev 3. in 4. razreda. V mesecu februarju so se nam pridružili še štirje učenci 3. r., tako da jih je bilo skupaj 15. Skozi vseh 35 ur krožka je bilo naše vodilo SKRB ZA NARAVO. Večino časa smo namenili »eko ustvarjanju« - ustvarjanju iz odpadnega materiala. Tako so iz stvari, ki bi drugače končale v smeteh, nastali lični izdelki: roboti iz škatel, pingvinčki iz rolic straniščnega papirja, model zemlje iz vrečk, plastenk, tulipani iz embalaže od jajc,… Opravili smo kar nekaj očiščevalnih akcij v okolici šole. Posvetili pa smo se tudi literaturi in izdelali plakate na temo varovanja okolja in podnebnih sprememb. Krožek so radi in redno obiskovali ter spoznavali našo vlogo (vlogo posameznika) pri varovanju okolja.

Mentorica: Katarina Magajne

Podružnična šola Dvor, PB II

V skupini je bilo običajno 10 učencev 3. razreda in 6 učencev 4. razreda. Podaljšano bivanje se je začelo ob 12.15, trajalo pa je do 15.00 ure. Na začetku smo se dogovorili o planiranih dejavnostih. V času za sprostitev sem izvajala različne sprostitvene dejavnosti (športno-gibalne igre, socialne igre, igre za zbranost in koncentracijo, igre opazovanja), sledilo je kosilo, kjer sem dala poudarek kulturnemu prehranjevanju, vljudnosti, bontonu pri mizi, spoznavanju načel zdrave prehrane in skrbi za urejen in pospravljen prostor. Po kosilu so učenci samostojno pisali domačo nalogo, po potrebi sem jih usmerjala in jim pomagala. Med učenci sem spodbujala medsebojno pomoč in sodelovalno učenje.
Ko je posamezen učenec zaključil s pisanjem domače naloge, se je samostojno ali v skupinici igral v kotičku, dokler niso z nalogami končali ostali učenci. Glede na razpoložljiv čas in število otrok sem nato izvedla še različne ustvarjalne ali sprostitvene dejavnosti.
Učenci so bili težje vodljivi, navodil in dogovorov pogosto niso upoštevali, potrebno je bilo zelo veliko opozarjanja. Občasno nekateri učenci niso želeli sodelovati pri igrah, pogosto pa je bilo opaziti veliko prepirljivost, sploh, kadar smo tekmovali skupina proti skupini. Velik problem je predstavljala tudi izbirčnost pri hrani ter velika količina odpadne hrane pri kosilu.

Zaradi stopnjevanja navedenih težav sem uvedla sistem nagrajevanja s »smeškoti«, ki so jih učenci prejeli za lepo vedenje in dobra dela ter »stopkoti«, ki so bili podeljeni v primeru neupoštevanja pravil in dogovorov, grdega vedenja in izbirčnosti pri kosilu. Večina učencev se je z veseljem vključila v tekmovanje; pridno so delali dobra dela- na lastno pobudo so pomagali kuharicam, pospravljali garderobo, praznili koše, čistili učilnico, hodili urejat sanitarije, pomagali knjižničarki, kar nekaj jih je tudi hodilo v vrtec, kjer so pomagali vzgojiteljicam, oblačili otroke, se igrali z njimi ali pa jim prebrali kakšno knjigico.
Pred odhodom vsakega učenca domov sem skupaj z njim opravila evalvacijo njegovega dela v PB ter se odločila, ali si zasluži smejkota ali pa morebiti stopkota. Učencem sem sproti dajala napotke in usmeritve, kako izboljšati svoje vedenje.
Z začetkom tega tekmovanja so zgoraj omenjene težave v veliki meri izzvenele, ob koncu šolskega leta pa so bili najbolj prizadevni učenci nagrajeni s kopanjem na Čatežu. Poleg izboljšane discipline in zmanjšanja izbirčnosti pri kosilu pa je velika teža tega projekta tudi v razvijanju delovne vzgoje pri otrocih in privzgajanju občutka za pomoč drugim.
Delo v podaljšanem bivanju mi je pomenilo velik izziv, zalo rada sem se pripravljala na četrtke, ki sem jih preživljala z učenci v tej skupini. Menim, da so učenci tudi z mojo pomočjo socialno zoreli, spoznavali sebe, druge, se učili strpnosti in sodelovanja, lepega vedenja ter nadgrajevali tudi svoje telesne sposobnosti.
Ob koncu leta so učenci dobili bilten z vtisi učiteljic in otrok, obogaten s slikovnim gradivom.

Mentorica: Tanja Šenica

Letovanje v Planici

Ko nas je na Dvoru pobral avtobus, smo se odpeljali na Bled, kjer smo opravili pohod na Stražo in nazaj na Bled. Od tam smo se odpeljali v Planico. Ko smo prišli v dom, smo razpakirali in oblekli postelje. Po pospravljanju perila smo odšli na kratek sprehod, igrali smo se družabne igre, peš pa smo odšli tudi na skakalnico velikanko. Imeli smo še večerjo, se umili, gledali film Kekec, nato pa odšli spat. Drugi dan smo po zajtrku odšli v Kekčevo deželo. Po nas je prišel Beadancbus. Tam smo se zelo zabavali s Kekcem, Bedancem in Pehto. Potem smo odšli na kosilo. Odšli smo še na orientacijski pohod. Zvečer pa smo imeli delavnice in se igrali igre. Po večerji smo pogledali še film o Kekcu in zaspali. Tretji dan smo odšli na pohod v Tamar. Po pohodu smo spakirali prtljago. Po nas je prišel avtobus in odpeljali smo se domov. Na letovanju mi je bilo zelo všeč in bi še šel.

Aljaž Špec, 1. r.

Zjutraj ob 8. uri smo se zbrali pred šolo, kjer smo zapeli Kekčevo pesem in se poslovili od staršev. Z avtobusom smo se odpeljali v Planico. Med vožnjo do Planice smo se ustavili na počivališču, kjer smo pojedli malico. Nato smo se odpeljali naprej proti Bledu. Na Bledu smo se odpravili na pohod. Po pohodu smo se odpeljali do doma v Planici, kjer smo razpakirali naše potovalke. Popoldne smo si ogledali skakalnice. Zvečer smo se pripravili na spanje. Naslednje jutro po zajtrku smo se odpravili na orientacijski pohod. Prijetno utrujeni smo se vrnili v dom, kjer nas je že čakalo dobro kosilo. Nato smo se odpravili na ogled Kekčeve dežele. Po vrnitvi iz Kekčeve dežele smo napisali razglednico svojim staršem in izdelovali Kekce. Dan smo zaključili s tuširanjem in pripravo na spanje. Pred spanjem, kar v pižamah, smo si ogledali film o Kekcu. Po ogledu filma, prijetno navdušeni, smo se odpravili spat. V nedeljo zjutraj smo spakirali naše stvari v potovalke. Po zajtrku smo odšli na pohod na Tamar. Po prihodu nazaj smo imeli kosilo. Po okusnem kosilu smo se odpravili na avtobus in se odpeljali domov. Bilo je zelo prijetno.

Mojca Kocjančič, 1. r.

V petek smo se z avtobusom odpeljali na Bled. Peš smo šli na hrib Straža. Potem smo šli v Planico. Postlali smo postelje. V naši sobi smo bile same punce. Igrali smo se na igrišču. Zvečer smo gledali film o Kekcu. Drug dan smo se z Bedancbusom odpeljali v Kekčevo deželo. Tam sem videla Bedanca, Pehto, Kekca, Mojco, Brinclja, skrivni rov, pasti. Učiteljica se je ujela v past, ampak smo jo rešili. Pehta nam je ponudila biskvit in čaj. V Planici smo veliko hodili. Šli smo tudi po stopnicah do skakalnice in v Tamar. Gore so bile zelo lepe. Na sprehodu je en fantek padel v vodo. Moral se je preobleči. Na letovanju mi je bilo zelo všeč in bi rada še kdaj obiskala Kekca, saj nam je povedal skrivnost.

Vita Hren, 1. r.

Tinka Šminka

Zjutraj smo se zbrali pred šolo, se postavili v kolono in se z avtobusom odpeljali v gledališče. Ogledali smo si predstavo Tinka Šminka. V predstavi nastopa deklica Tinka, ki je zelo razvajena in mora biti vse po njeno. Rada se šminka in je urejena. Pripovedovala nam je zgodbe, v katerih je malo pretiravala, vendar je bilo vse skupaj smešno. Predstava mi je bila zelo všeč, ker je bila zabavna. Po predstavi smo se peljali z vzpenjačo na grad. Po stopnicah smo se povzpeli na stolp, kjer je bil prelep razgled na Ljubljano. Na gradu smo še pomalicali in se odpeljali domov. Tudi v prihodnje si želim takšne šolske izlete.

Tjaša Pestotnik, 1. r.

V bolnici

V četrtek sem šla v bolnico. Zdravnik me je pregledal. Rekel mi je, da imam hudo gnojno angino. Ostala sem v bolnici. Dali so mi infuzijo in potem so mi vzeli kri. Ponoči nisem mogla spati. Zjutraj sem šla v igralnico. Prišle so učiteljice. Delali smo košarice in lončke. Imela sem se lepo. Ko mi je šlo na boljše, sem zelo pogrešala svoje sošolce in učiteljico Marto. Vsi so bili v Planici na letovanju. Ko sem bila boljša, sem šla domov.

Zala Novak, 1. r.

Dramski krožek

Na začetku leta sem se vpisala v dramski krožek. Rada nastopam v igricah. V dramskem prizoru Snežak Korenjak sem igrala deklico. Nastopali smo v šoli Dvor, v vrtcu, na roditeljskem sestanku, pa tudi na podružnicah v Šmihelu in na Ajdovcu. Za konec šolskega leta pa smo pripravili igrico Dan začni z nasmehom, v katerem sem Radost. Najbolj mi je bilo všeč, ko so nam učenci zaploskali na koncu prizora, v vrtcu pa so nam v zahvalo celo zapeli pesmico.

Vita Hren, 1. r.

V Dolenjskih Toplicah

Za tri dni smo šli s sošolci v Dolenjske Toplice na plavalni tečaj. Ko smo prispeli v Toplice, smo imeli vaje za plavanje. V vodi smo počeli razne igre. Škropili smo učiteljice. Plavali smo tudi podmornico. To mi je zelo všeč. Plavali smo žabico. Ko smo se utrudili, smo šli na malico, ki nam je zelo teknila. Zelo sem bil vesel, ko sva s sošolko Vito preplavala bazen in sva dobila delfinčka. Utrujeni smo se vrnili domov.

Žiga Janežič, 1. r.

Obisk tehničnega muzeja v Bistri

Prvošolci in drugošolci smo se z avtobusom odpeljali na ogled tehničnega muzeja v Bistri. Tam smo si ogledali stare avtomobile in traktorje. Nekateri so bili zelo stari in zelo drugačni od današnjih. Potem smo izdelovali baletko iz papirja. Nazadnje smo si ogledali še samostan, kjer so včasih živeli menihi. Potem smo se odpeljali domov. Bilo mi je zelo všeč in rad bi šel še kdaj.

Aljaž Špec, 1. r.

Šola jahanja

Lansko leto sem začela obiskovati šolo jahanja v Češči vasi. Moji učiteljici je ime Tanja. Šolo jahanja obiskujem ob petkih. Kobili, na kateri se učim jahati, je ime Luna. Je zelo ubogljiva. Na Luni delam razne vaje. Če je lepo vreme, jaham zunaj v maneži, ob slabem vremenu pa v pokriti jahalnici. Na začetku sem se učila delati vaje za ravnotežje. Sedaj se učim kas. V šolo zelo rada hodim, ker imam rada konje. Zelo se veselim poletja, ker bomo imeli v Češči vasi tabor.

Hana Bradač, 2. r.

Moj pes

Mojemu psu je ime Don. Je zelo prijazen in ima rad otroke. Ima belo dlako in rad je brikete. Svojega psa vsak dan peljem na sprehod. Najraje se igra z žogo, ki piska. Vesela sem, da ga imam, saj mi z njim nikoli ni dolgčas.

Lara Pestotnik, 2. r.

Moja mami

Moja mami ima rjave oči in dolge, črne lase. Po poklicu je medicinska sestra v Žužemberku. Rada ima svoj poklic, ker pomaga ljudem. Všeč ji je čisto stanovanje. Jezi se, če s Petrom ne pospraviva za seboj. V prostem času bere knjige. Rada ima tudi rože, zato spomladi ves dan preživi zunaj. Dobro kuha, najbolje speče pico. Ko grem v posteljo, naju s Petrom stisne k sebi in nama pove, kako naju ima rada. Tudi jaz jo imam rad in ponosen sem nanjo.

Jure Jenkole, 2. r.

Obiskal nas je oči

V petek, 6.2.2009, je k nam v šolo prišel moj oči. Prišel je zato, da nam pokaže, kako se slika z barvami na platno. S seboj je prinesel slikarsko stojalo, barve, čopiče in platno. Ko je začel slikati, smo ga z zanimanjem opazovali. Če nas je kaj zanimalo, smo ga tudi vprašali. Povedal nam je, da je samouk in da slika za hobi. S seboj je prinesel tudi nekaj slik, ki jih je naslikal. Bile so nam zelo všeč. Nekateri učenci so jih skušali prerisati. Čas, ki ga je oči prebil med nami, je zelo hitro minil. Na koncu smo se mu zahvalili za obisk, saj smo se naučili veliko novega.

Mitja Zupančič, 2. r.

Jazz balet

Jazz balet obiskujem v Novem mestu. Plešemo vsako sredo eno uro. Vodi nas učiteljica Veronika. Plešemo: Lora, Alija, dve Niki in jaz, Patricija. Ko pridemo v dvorano, se najprej ogrejemo. Nato gremo plesat. Med plesom imamo tudi malico. Ko plešemo, nam Veronika kaže plesne korake in me jih ponavljamo najprej brez, nato pa še z glasbo. Oblečene smo v pajkice ali trenerke in v majčke z dolgimi ali kratkimi rokavi. Po plesu počakamo na starše. Ko se naučimo cel ples, imamo nastop v Dolenjskih Toplicah. Po nastopu se gremo s starši kopat v bazen.

Patricija Rajer, 2. r.

Glasbena šola

Glasbeno šolo Marjana Kozine obiskujem v Novem mestu. Tam se učim note in pesmi in s tem spoznavam flavto. Vodi me učitelj Ernest Jazbec. Nastopam v dvoranah glasbene šole in včasih tudi na proslavi v naši šoli na Dvoru. Flavto sem si izbrala zato, ker mi je zvok flavte zelo všeč.

Anja Hunjet, 2. r.

KARATE

Pri karateju se najprej ogrejemo, potem se postavimo v vrsto in gledamo, kaj nam kaže trener. Med treningom tudi pijemo. Včasih imamo poligon. Delamo tudi razne vaje. Včasih ne vadimo karateja. Takrat igramo nogomet ali se igramo z žogo. H karateju hodim zato, da imam kondicijo.

Tim Legan, 2. r.

Obisk mamice v šoli

Moja mami je prišla v šolo predstavit svoj poklic. Po poklicu je patronažna medicinska sestra. Povila nam je glave, kolena, roke in noge. Pokazala nam je, kako se kopa dojenčka. Bilo je lepo.

Jure Jenkole, 2. r.

POMLADNA PESEM

Rumene trobentice, zvončki beli,
že iz zemlje so prispeli.
Pomlad se je prebudila,
zimo je za nekaj časa stran spodila.

Zemlja že zorana je,
skrbno posejana je.
Ptički na vejah žgolijo,
zjutraj nam dober dan zaželijo.

Hana Bradač, 2.r.

POMLAD

Pomlad prihaja
zvončki že cveto,
mačice, vijolice
in trobentice že pojo.

Povsod trava zeleni,
na hribih že cveto
marjetice, mačice,
vijolice.

Pomlad je lepa in pojoča
in v različnih
barvah sijoča.

Mitja Zupančič, 2.r.

Ličkanje pri nas doma

S sošolci smo odšli ličkat koruzo k moji babici. Na Vinkov Vrh smo šli peš. Bili smo pridni in veliko naredili. Babi nam je pripravila malico. Po končanem delu smo odšli v šolo.

Peter Iskra, 2. r.

Zimske počitnice

Počitnice so bile zelo kratke. Z mano je bil Švigazajček Vili, ki mi je krajšal čas. Hodila sem k mami, kjer je bila na počitnicah Nastja. Tam smo se kartali. Enkrat smo šli celo do Dvora peš v trgovino, saj je sijalo sonce. Imela sem se zelo lepo, le prehitro je minilo.

Laura Kuhelj, 2. r.

Nastopali smo

V četrtek, 14.2.2009, nas je nekaj učencev nastopalo na občnem zboru upokojencev. Prva sta nastopila Vita in Blaž, za njima jaz in Jure s pesmico Ptička prosi, nato še Aljaž in nazadnje še Maruša, ki je zaigrala na harmoniko. Vsi skupaj smo dobili velik aplavz. Za zahvalo pa smo bili povabljeni še na sok in pizzo.

Domen Ule, 2. r.

Kostanjev piknik

V začetku šolskega leta smo imeli kostanjev piknik. Tega dne sem se zelo veselil, kajti vedel sem, da se bomo zabavali. Nekateri sošolci so prinesli svoj kostanj, moj dedek pa je pripeljal plinsko bombo, gorilec in pladenj. Učiteljica Tatjana je pekla kostanj, učenci pa smo s kredami risali po tleh. S sladkim kostanjem smo pogostili tudi vse učence in učiteljice iz drugih razredov. Pečen kostanj sem poskusil, čeprav ga drugače ne maram. Še bolj pa so mi bile dobre sladkarije, ki jih je za svoj rojstni dan prinesel Tim. Kljub slabemu vremenu mi bo ta dan ostal v lepem spominu.

Jure Jenkole, 2. r.

Materinski dan

Z učiteljico Tatjano smo presajali rože prav na materinski dan. V svoje lončke smo posadili rože in jih dali mamicam za praznik, kar jim je polepšalo dan.

Laura Kuhelj, 2. r.

Športni dan v Čatežu

V petek smo imeli športni dan. Najprej smo se z avtobusom odpeljali v Kostanjevico. Tam smo si ogledali mozaik. Pri vodi smo pomalicali, nato pa se odpeljali v Toplice. Hitro smo se oblekli v kopalke in odšli v bazen. Na ta trenutek smo vsi najbolj težko čakali. V vodi smo se igrali razne igre. Čas v Toplicah mi je prehitro minil.

Mitja Zupančič, 2. r.

Piknik s starši na Plešivici

V petek smo se zbrali pred šolo učenci iz 2. razreda, starši in učiteljica. Šli smo peš na Plešivico. Moj ati je spekel hrenovke in čevapčiče. Potem smo nastopali. Vsi smo se šli igro Med dvema ognjema, tudi mame, očetje in učiteljica Tatjana. Bilo je zelo lepo. Vsi smo šli veseli domov.

Hana Bradač, 2. r.

Zmagali smo v tekmovanju za čiste zobe

Celo leto smo si pridno umivali zobe. Medicinska sestra nam jih je pregledala in nam dala točke za čiste zobe. Zbrali smo 102 točki in za nagrado odšli na zabavo v Novo mesto. Vsi smo dobili nagrade, tudi učiteljica Tatjana. Čarovnik Grega je bil zelo smešen. Upam, da bomo tudi drugo leto zmagali.

Ana Može, 2. r.

Čarovnik Grega in učenci 2.r.

LETOVANJE V KRANJSKI GORI – prvi dan

Učenci 2.r. PŠ Dvor z učiteljico ob jezeru Jasna.

V petek smo šli na letovanje v Kranjsko Goro. Najprej smo se ustavili na Bledu. Tam smo videli labode in race. Šli smo na hrib Straža. Tam smo videli letno sankališče. Potem smo se odpeljali naprej do doma v Kranjski Gori. Tam smo razpakirali in šli peš do reke Pišnice. Kurili smo ogenj. Po večerji smo se igrali na igrišču. Potem smo se umili. Učiteljica nam je prebrala pravljico. Hitro smo zaspali.

Tim Legan, 2. r.

V ŽIVALSKEM VRTU

Ko smo prišli v živalski vrt, smo pomalicali. Najprej smo pogledali ptice. Odšli smo še do morskega leva. Videli smo žirafe, konje, ponije, tigre, zebre, ptice in opice. Šli smo tudi v učilnico in videli kačo. Najprej smo jo pobožali, potem pa smo jo dali za vrat. Šli smo tudi na sladoled. Deževalo je, a vseeno smo se zabavali.

Patricija Rajer, 2. r.

Kulturni dan

V petek smo šli v Ljubljano, da bi si ogledali baletno predstavo Picko in Packo. Vožnja je bila prijetna, vso pot smo bili dobre volje in se smejali. Ko smo prišli v Ljubljano, smo se najprej sprehodili po parku. V Cankarjevem domu nam je učiteljica razdelila vstopnice. Vsebina predstave mi je bila že poznana, ker sem jo že slišala po kaseti v šoli. V predstavi sem se najbolj prestrašila takrat, ko sta Picko in Packo nastavila učitelju smodnik. Predstava mi je bila zalo zanimiva in dobra. Po predstavi smo odšli na avtobus in se odpeljali domov. Upam, da si še kdaj ogledamo tako smešno predstavo.

Nina Pečjak, 3. r.

V petek, 6. 3. 2009, smo šli na kulturno prireditev v Ljubljano. V Ljubljano smo se odpeljali učenci 3., 4. in 5. razreda. Najprej smo se odpočili od vožnje v parku Tivoli. Tam smo pomalicali in si ogledali razstavo fotografij našega glavnega mesta. Potem smo peš odšli proti Cankarjevemu domu. Na poti do tja smo si ogledali znamenite stavbe. Meni je bila najbolj všeč Ljubljanska opera. V Cankarjevem domu nam je učiteljica razdelila vstopnice, odšli smo v dvorano. Tam smo počakali začetek predstave. Igra Picko in Packo je bila baletna predstava. Povezovala sta jo dva napovedovalca. Predstava mi je bila zelo všeč. Po končani predstavi smo odšli na avtobus in se odpeljali proti domu. Predstava mi je bila všeč in upam, da si bom še kakšno ogledala.

Ana Primc, 3. r.

Božično – novoletne počitnice

Božično – novoletne počitnice sem preživela doma. V sredo je bil zadnji šolski dan. V šoli smo imeli praznovanje in obdarovanje. Doma sta nas obiskala babi in dedi. Z dedijem sva okrasila smrečico. Komaj sem čakala na polnoč. V sredo, 31. decembra, smo z družino praznovali novo leto. Počitnice so mi ostale v lepem spominu in upam, da bom še kdaj doživela podobne.

Tinkara Šimunič, 3. r.

V sredo je bil zadnji dan šole v letu 2008. V šoli smo se obdarovali. Pred obdarovanjem smo imeli proslavo. Ko je bilo pouka konec, sem šel prvič na kombi. Ko sem prišel domov, sva šla z očijem po smreko. Lepo smo jo okrasili, se obdarovali in praznovali Božič. V torek sem šel na obisk k županu Novega mesta. V sredo je bil zame poseben dan. Ob polnoči smo proslavljali novo leto 2009. Želim si, da bi še kdaj praznovali tako srečno novo leto.

Janez Primc, 3. r.

Obisk pisateljice Ivanke Mestnik

V sredo, 4. 2. 2009, nas je obiskala gospa Ivanka Mestnik. Predstavila nam je knjigo z naslovom Veselje v zajčjem hotelu. To knjigo je napisala sama. Za konec nam je pokazala še smešno sliko. Pogovarjali smo se tudi o dr. Francetu Prešernu. Lepo smo se ji zahvalili ter ji podarili skromno darilo.

Nina Pečjak, 3. r.

Športni dan

V sredo smo šli v Čateške Toplice. Ustavili smo se v Kostanjevici na Krki. Tam smo si ogledali Forma vivo. Po ogledu smo malicali. Potem smo prispeli v Toplice. Spuščali smo se po toboganih. Na koncu smo šli na zelen tobogan, zelo zabaven in hiter. Čisto na koncu smo šli na gusarsko ladjo. Aljaž je bil kapitan. Potem smo šli domov. Upam, da bomo še kdaj imeli tako super športni dan.

Janez Primc, 3. r.

Pastirski dan

V sredo smo šli na izlet. Na paši smo hranili koze. Pobožala sem zajčka. Dobili smo pastirsko malico. Prvič sem pila vodo iz studenca, jedli smo pečena jabolka.

Nuša Primc, 3. r.

Strah

Strah, strah,
kaj sploh je to?

Da notri je prazen,
a ni prikazen.

Da notri je luknja,
kot raztrgana suknja.

Ne, ne, to ni strah noben,
zato zbežimo raje ven.

Ana Primc, 3. r.

Tema

Jo poznate, črno temo, grozno temo,
ki ponoči nas straši?
Vse do jutra, do svetlobe na nas preži.
Tema dela grozne sence,
vsepovsod mi sledi.
A podnevi, ko igram se,
takrat sploh strašna ni.

A zvečer, ko grem spat,
res spet grozno je.
Zato se stisnem k mami
in takoj spet bolje je.

Tinkara Šimunič, 3. r.

Strašni tiger

V mesto strašni tiger je prišel,
drl se je glasneje kot lev.
Pred njim so vsi bežali,
od strahu so glasno kričali.

Požrl je vse, kar je uzrl:
hiše in ljudi,
nato še avtobuse tri.
O, kakšna groza!

Od hudobije v zrak je skočil,
zato mu je trebuh počil.

Janez Primc, 3. r.

Dežela Klobučarija

Nekega dne sem se zbudil v deželi Klobučariji. Vsepovsod so bili klobuki. Rasli so na travnikih, po gredicah in na drevesih. Klobuki so imeli čudežno moč. Kar si si dal na glavo, to si postal. Pobral sem klobuk. To je bil klobuk formule ena. Postal sem najboljši dirkač na celem svetu.

Nejc Štupar, 3. r.

Nekega jutra sem se znašel v deželi Klobučariji. Tam je bilo na tisoče klobukov. In tistega, ki si ga poveznil na glavo, v tisto si se spremenil. Tam je bilo veliko otrok in vsi so bili v nekaj spremenjeni. Jaz sem si na glavo poveznil vojaški klobuk. Potem sem našel pilotski klobuk. Srečal sem sošolce, vsak je imel en klobuk. Bilo je zelo lepo. Hiše so bile iz velikih klobukov, po reki so plavali klobuki, majhni in veliki. To so bile moje najlepše sanje.

Domen Glavič, 3. r.

Toplogredni plini

V šoli smo se pogovarjali o toplogrednih plinih. Iz odpadnega materiala smo izdelali tovarne. Toplogredni plini so dobri, ker zadržujejo toploto. Toplogrednih plinov je zadnje čase vse več. Zato se topijo ledeniki, zato se pojavljajo neurja in velike vremenske spremembe. Količina toplogrednih plinov bi se zmanjšala, če bi ljudje več uporabljali mestni in primestni promet, kolesarili in če bi tovarne v zrak spuščale manj strupenih plinov.

Ana Šenica, 3. r.

Moja družina

Smo družina Štupar. Stanujemo v hiši na Dvoru. V družini smo štirje člani. Mamici je ime Tadeja. Stara je 31 let. Dela v Novi ljubljanski banki v Ljubljani. Tistemu, ki nima denarja , da kredit. Očiju je ime Jože. Izdeluje avtomobile v tovarni Revoz v Novem mestu. Star je 29 let. Moji sestrici je ime Špela. Stara je dve leti in pol. Ne hodi v vrtec, ker jo pazi babica Nada. Meni je ime Nejc, star sem osem let. Hišnih ljubljenčkov nimamo. Smo vesela družina in se imamo radi.

Nejc Štupar, 3. r.

EKO krožek

Bilo mi je všeč, ko se je začel EKO krožek. Všeč mi je bilo tudi, ker smo imeli dobro učiteljico. Včasih smo se lahko sladkali. Izdelali smo pingvinčke, škatlice, plakate o ločevanju odpadkov in še marsikaj zanimivega. Sredi leta so h krožku začeli hoditi tudi Janez, Domen, Urban in Ana Šenica. Zadnjo uro smo imeli polovico ure EKO krožek, drugo polovico pa smo v telovadnici igrali igro med dvema ognjema. Bilo mi je zelo všeč. Ali je bilo všeč še komu?

Sanja Mikec 3. r.

Bliža se konec šolskega leta, konec EKO krožka. K EKO krožku sem začela hoditi na začetku šolskega leta. Najbolj so mi bili všeč pingvini, plakati o ločevanju odpadkov, rožice za materinski dan in vulkan, čeprav ni uspel. Rada bi tudi drugo šolsko leto hodila k EKO krožku. Upam, da bo še tako lep in da ga bo vodila učiteljica Katarina Magajna.

Ana Primc 3. r.

Pri EKO krožku so mi bili najbolj všeč pingvini, plakati o skrbi za okolje in rožice za materinski dan. Najbolj mi je bil všeč vulkan. Zelo mi je bilo všeč to, da smo veliko izvedeli in da smo skupaj ustvarjali. Upam, da bomo imeli še tako lep EKO krožek.

Nuša Primc, 3. r.

K EKO krožku sem se pridružila šele na polovici šolskega leta. Všeč mi je bilo, ko smo sodelovali s 4. razredom, ko smo delali škatlice, plakate, rožice. Najbolj všeč mi je bil vulkan. Želim si, da bi bil tudi drugo leto EKO krožek.

Ana Šenica, 3. r.

Dramska skupina

V dramsko skupino sem začela hoditi že v prvem razredu. Igrali smo različne igre. Zdelo se mi je zelo zabavno, zato hodim še zdaj. Konec leta je že skoraj tu. Naslednje leto grem v Žužemberk, kjer bom tudi hodila, če bo dramski krožek. Igrali smo veliko iger, Šli smo v vrtce, celo v Dom za ostarele v Novo mesto in to je bila za nas velika čast. Igrali smo igre: Rdeča Kapica, Zvezdica Zaspanka, Snežak Korenjak, Sreča in nesreča, Začni dan z nasmehom. Učila nas je učiteljica Marta Baša. Rada bi še hodila k dramski skupini, a žal je leto minilo.

Natalija Trunkelj, 4. r.

ŠPORTNI DAN V ČATEŠKIH TOPLICAH

Vsako jesen pridno zbiramo star in odpadni papir, da bi odšli na kopanje. Letos so se starši na sestankih odločili, da zbrani denar od papirja namenijo nakupu LCD projektorja, nam pa vseeno omogočijo plavanje in uživanje v toplicah. V oktobru smo odšli na pot. Najprej smo si ogledali otok Kostanjevico, mozaik na šoli in razstavljene kipe. Ko smo prišli v bazen, se je pričelo naše veselje. Plavali smo kot žabe, se vozili po toboganu, uživali na gusarski ladji, se predajali valovom, malicali,…in že prišel čas, ko smo odšli domov. Plavalni športni dan je res nekaj posebnega in nepozabnega za nas učence.

Žan Papež, 4. r.

MIKLAVŽEVO DARILO

Miklavževo jutro nas je v šoli prijetno presenetilo. Namesto učenja v šolskih klopeh nam je prineslo igrico Zemlja je dobila vročino. Na ogled igre smo se odpeljali v Žužemberk. Igra je bila smešna, a hkrati poučna, saj nas je učila, kaj vse delamo narobe in škoduje naši Zemlji. Spoznal sem, da moramo na Zemljo vsi paziti, saj je dom živali, rastlin in ljudi. Manj moramo škropiti s škropivi na poljih, v vinogradih in v sadovnjakih. Rad bi pomagal ohranjati naravo.

Primož Jaklič, 4. r.

OGLED RAZSTAVE

V četrtek, 26. 2. 2009, smo se ob 8.00 uri odpeljali z avtobusom v Žužemberk. Tam smo si ogledali razstavo slik in kipov g. Dirka Heija, ki je bila v mali dvorani. Po stenah so bile obešene slike, prostor pa so krasili tudi kipi (akti), izdelani iz mavca, gline in brona. Slike pa so bile oljne, naslikane v akvarel tehniki ali narisane z ogljem.. Učiteljica nam je povedala nekaj o življenju in delu tega umetnika. Razstava mi je bila zelo všeč. Ko odrastem, bi rada tudi sama znala ustvarjati vsaj delček te umetnosti.

Taja Skube, 4. r.

PRIREDITEV ZA MAMICE, ŽENE IN DEKLETA

Vsako leto na PŠ Dvor v marcu pripravimo javno prireditev za starše. Letos smo jo pripravili v četrtek. V programu so nastopali otroci iz vrtca, gospa ravnateljica, jaz sem zaigral na flavto, tretješolci so zapeli. Na koncu smo nastopili še četrtošolci. Prireditev mi je bila všeč.

Tim Bolhar Novak, 4. r.

ZEMLJA JE ZBOLELA

Nekateri mislijo, da Zemlja le igrača je,
saj nanjo nič ne pazijo,
smeti povsod odmetavajo.
Mislijo, da vseeno je, če se le prevažajo
in nič peš ne hodijo.
Povsod veselo škropijo
in na živali in rastline ne mislijo.
A četrtošolci že vemo,
da Zemlja je naš edini dom.
Zato: ločeno zbirajo smeti,
luč po nepotrebnem naj ne gori,
stopi kam tudi peš,
pa videl lepe boš stvari,
papirček ali smet pa za tabo naj ne leži,
srce pa ob pesmi ptic se razveseli.

Tanja Murn, 4. r.

SLIKAR

Naš Darjan je slikar,
oljne barve dobil je v dar.
Oljne barve rad ima,
zato slike kar naprej packa.
Najraje slika naravo,
včasih pa tudi kakšno kravo.
zdaj barve vse je že porabil,
slikati pa skoraj je pozabil.

Taja Skube, 4. r.

KULTURA

Kaj je kultura?
Je to nekakšna ura,
ki se obnaša kot kura?

Kultura ni ura ne kura.
Lepo vedenje,
to je kultura!

Kultura je pozdrav in nasmeh,
ki pričara iskrico v očeh.

Kulturen bodi zato,
da nam vsem bo lepo.

Petra Meglen, 4. r.

KULTURNO VEDENJE

Dober dan, kako ste kaj?
Vsak pozdravi me nazaj.
Trgovko, poštarja, zdravnika,
vse pozdravim in pika.
Kulturno vedenje polepša mi dan,
a ne samo meni,
tudi vam.
Zato bodimo prijazni vedno do vseh ljudi,
in ne samo takrat,
ko se nam zdi.

Aljaž Hren, 4. r.

KULTURNI DAN

V petek, 6. 3. 2009, smo imeli učenci 4. r. kulturni dan v Ljubljani, kjer smo si v Cankarjevem domu ogledali predstavo Picko in Packo. Zjutraj smo se z avtobusom odpeljali v Ljubljano, kjer smo se najprej ustavili v parku Tivoli. Tu smo si ogledali razstavo in malicali. Peš smo odšli mimo stavbe parlamenta v naš največji kulturni dom. Vsi smo nestrpno čakali baletno predstavo, katere vsebino smo spoznali že v šoli. Oblačila in nahrbtnike smo oddali v garderobi ter v dvorani poiskali naše sedeže. Sedeli smo nad odrom. V baletu so nastopali: Picko in Packo, pek, mama Sabina, žena šivilja, mož krojač, pes, hrošči, pripovedovalec zgodbe in učitelj. Veliko nam je povedala tudi glasba, ki jo je igral orkester. Zgodba je govorila o Picku in Packu, ki sta zmeraj kaj ušpičila. Bilo je več delov zgodbe in sceno so sproti pospravljali in postavljali novo. Vsi smo uživali

ob gledanju in se tudi ustrašili, ko je na odru močno počilo v učiteljevi pipi. Balet mi je bil všeč, naučil pa me je tudi, da ne smemo govoriti neumnosti in nagajati drugim ljudem.

Natalija Trunkelj, 4. r.

PLESNI ŠPORTNI DAN

Rada plešem in poslušam glasbo, zato sem se plesnega športnega dne razveselila. Na našo šolo so že zjutraj prišli učenci PŠ Ajdovec in Šmihel in lepo smo jih sprejeli. Ko so prišli še plesni učitelji iz Plesnega mesta, se je začelo zares. Razdelili smo se po razredih in odšli v vnaprej določene prostore. Prvi dve uri smo se učili plesne korake in koreografije. Zelo sem uživala ob učenju. Videla sem, da je bilo všeč tudi mojim sošolcem, ki so plesali brez zadrege. Ko smo se naučili plese in pomalicali, je sledila predstavitev plesov. Vsak razred se je naučil različne plese, zato smo bili navdušeni nad pokazanim. Plesni športni dan je kar prehitro minil. Še bi rada imela kakšen tak dan, poln plesa.

Maruša Škufca, 4. r.

SMEH JE ZDRAV

Letos smo pri pouku in razrednih urah spoznavali, da je smeh zdrav. Ugotovili smo, da se drugače počutimo v šoli, če se kdaj sproščeno nasmejemo in nato nadaljujemo resno z delom. Kar nekajkrat smo dan pričeli s povedano ali prebrano šalo. Šale smo pripovedovali učenci in učiteljica. Komaj smo čakali na prvi april, ki je praznik vseh šaljivcev. Zagodli smo jo učiteljici in si tudi med seboj ponagajali. Seveda so bile vse šale dobronamerne. Smeh nam je letos res polepšal šolske dni.

Petra Zupančič, 4. r.

PRVOAPRILSKA PESEM

Šalo vam povem zares,
da je danes sonce žgalo,
vsi kopalke smo oblekli in v Krko poskakali,
saj bili smo od sonca vsi ožgani.

Tomaž Štepic, 4. r.

Prvi april je dan norčij,
lagati drugače je greh,
a ta dan je to le smeh.

Vesna Plut, 4. r.

PRVI APRIL

Prvi april je dan laži,
a to nas nič ne boli.
Ko se lažemo, se ob tem tudi smejemo.
Čeprav je laž dovoljena,
je tudi omejena.
ne sme biti žaljiva,
mora biti pa zanimiva.
telefon zvoni,
a mami pravi,
da grmi.

Miloš Dugandžija, 4. r.

Z GOZDARJEM V GOZD

V petek, 5. 6. 2009, smo odšli z gozdarjem gospodom Kecmanom v gozd. Gozdar nas je najprej poučil o klopih in o zaščiti pred njimi. Povedal je, da moramo obleči za v gozd svetla oblačila, z dolgimi hlačnicami in rokavi, da na njih opazimo klopa. Seznanil nas je tudi z boleznimi, ki jih prenašajo klopi (borelija, menigitis). Sledilo je spoznavanje drevesnih vrst po listih, lubju, obliki krošnje. Spoznala sem nove drevesne vrste: trpetliko, gorski javor, breg, poljski javor,… Za tem smo odšli v gozd na ogled Grac sprima. Morali smo biti zelo tiho, da ne bi preplašili živali. Vodič nam je dejal, da moramo gledati naprej in ne pod noge, da bomo tako več videli in si več zapomnili. Rekel nam je tudi, da moramo v gozdu uporabljati vsa čutila. Pokazal nam je še, kako se rešimo pred medvedom, če je v naši bližini. Svetoval nam je, da na košaro obesimo zvonček, če gremo nabirat gobe in tako opozorimo velikega kosmatinca na našo prisotnost. Videli smo tudi obzidje nekdanjega keltskega gradišča. Čas v gozdu je prehitro minil in morali smo se vrniti v šolo. Pred šolo smo v krogu povedali, kaj smo si zapomnili. Ugotovila sem, da smo si zapomnili veliko in tudi različne stvari. V takih urah zelo uživam in se pri tem sprostim.

Maša Kužnik, 4.r.

ČUDEŽNI DUHEC

Sem Lara. Rada imam duhce. Imam enega izmed njih. Vas zanima, kaj mi ponagaja? Povedala vam bom.Ta duhec je čudežen in mi krajša čas. Je zelo srečen in se veliko smeje. Predvčerajšnjim je odšel k moji prijateljici Petri. Ker ve, da Petra ne mara duhov, se je skril pod odejo in jo požgečkal po nogah in Petra se je zasmejala in ga po nesreči brcnila iz postelje. Duhec je postal jezen, zlezel je na pograd in Petro pocukal za lase. Petra se je prestrašila in duhec je ponovno padel dol. Mislil si je: »Presnete kozice, ali ta punca trenira rokoborbo!« Prijokal je domov. Ko sem ga spraševala,zakaj joka, je povedal, da ga je Petra pretepla. Potolažila sem ga in spet je postal srečen. Naslednji dan sem se Petri opravičila v duhčevem imenu. Lepo je imeti takega družabnika.

Lara Humek, 4.r.

ČUDEŽNA MUCA

Imam muco, ki je čudežna. Ko pridem iz šole, mi muca pomaga. Samo z repom pomaha in že je narejena naloga. Vedno je narejeno vse prav. Vzamem jo tudi s seboj v šolo, nesem jo v torbi. Ne vidi je nihče, razen mene. V šoli sedi nevidna v mojem naročju. Enkrat sem sošolcem povedala za mojo muco Čudežko. Vsi so strmeli vanjo, a videla sem jo samo jaz. Kar naenkrat sem postala pomembna. Neko jutro sem vstala in muce ni bilo. Iskala sem jo in celo hišo obrnila na glavo, nihče ni vedel, kje muca je. Šla sem v posteljo in jokala. Prišla je mamica in mi povedala, da je muco povozil avto. Zelo sem se ustrašila. Mamica me je potolažila, da me ima še vedno rada in da mi bo pomagala delati naloge. Nekaj mesecev kasneje sem dobila kužka Čopka. Zelo rada ga imam, ker ni čudežen. Dobro skače brez čarovnij.

Taja Bolhar Novak, 4. r.

ŠOLSKO LETO

Šolsko leto je minilo,
veliko smo se naučili.
Smo pisali, brali in računali,
peli in telovadili,
za zaključek pa na Plešivico šli.

Miha Špelko, 4. r.

UTRINKI S PODRUŽNICE ŠMIHEL

Tudi letos šolska skupnost in organizacija MČRK v Šmihelu ni delovala kot krožek, temveč smo veliko nalog skupno opravili v okviru pouka, pri ID, po pouku in doma.

Skozi celo leto so učenci po svojih močeh skrbeli za osebno higieno in zdravje. Učenci 1. in 2. razreda so si v šoli vsak dan po malici umili zobe. Vsi so sodelovali v tekmovanju za športni znački Zlati sonček in Krpan. Poslušali smo predavanje medicinske sestre in zobne asistentke. Ob svetovnem dnevu hrane smo se pogovorili tudi o zdravem prehranjevanju. Tudi letos je bilo na naši šoli organizirano kosilo in imeli smo veliko tem za pogovor. Učence smo spodbujali k uživanju raznovrstne hrane, h kulturnemu obnašanju pri jedi…

Skrbeli smo za urejenost šole. Na šolskem vrtu so nam postavili novo igralo, v mesecu marcu smo dobili nov skalnjak in šolski vrt je v tem letu res dobil novo podobo. Mi pa smo ga urejali po svojih močeh. Pograbili smo travo, populili plevel v gredicah in posadili rože. Dežurni učenci so praznili koše, pobirali papirčke okrog šole. V zadnjem tednu pouka smo uredili kotičke, očistili učila in pospravili pripomočke.

Učenci so lepo skrbeli za žival v razredu, jo hranili, ji čistili kletko in jo pestovali. Večkrat smo okrog šole pobrali papirčke in druge smeti. Ohraniti naravo tako lepo kot je, smo skušali tudi s pridnim zbiranjem odpadnega papirja. Napolnili smo 4 zabojnike in za nagrado ob koncu šolskega leta vse učence odpeljali v Terme Čatež na športni dan.

Sodelovali smo v solidarnostnih akcijah: Nivea, Podari igračo in nasmeh, zbirali smo denar za družino Pečjak s Plešivice, zbirali smo denar za zgraditev vodnjaka, izdelali smo izdelke za bazar in si tudi medsebojno pomagali.

Življenje na šoli so popestrile tudi plesne vaje plesne šole Taras, katerih so se vsi učenci zelo razveselili in jih radi obiskovali.

Velika popestritev so bili dnevi dejavnosti- obisk tehniškega muzeja Bistra, pastirski dan, plesni športni dan, obisk Postojnske jame…Na pustni torek smo imeli maškarado.

Ob raznih boleznih so si učenci nudili medsebojno pomoč pri prinašanju zvezkov, tudi med odmori in med poukom so si priskočili na pomoč.

V mesecu maju smo pripravili program in prireditev ob sprejemu prvošolcev v mlade člane RK.

Učenci so obiskovali tudi gasilske vaje, skupaj pa smo si ogledali gasilski dom, ki sta nam ga pokazala gospa Silva Papež in njen mož Miro.

Izvedli smo kar nekaj prireditev: novoletna- dramska igrica Sneženi medo, ob kulturnem dnevu, ob materinskem dnevu, ob zaključku šolskega leta. Vse prireditve so bile dodelane in dobro pripravljene. Dober pa je bil tudi odziv ljudi, ki so se jih udeležili.

Mentorica šolske skupnosti : Petra Zadel

POROČILO O DELU KNJIŽNICE V ŠOLSKEM LETU 2008/2009 NA PŠ ŠMIHEL

V letošnjem šolskem letu je knjižnico v Šmihelu obiskovalo 20 učencev. Obisk je bil slabši kot v preteklih letih, in sicer zato, ker so vsi učenci včlanjeni tudi v potujočo knjižnico, kjer pa je izbira knjig boljša in pestrejša kot na naši šoli. Knjige so si lahko izposojali ob četrtkih po pouku od 12.30 do 13.15. Največ učencev si je letos izposodilo knjige: Veselje v zajčjem hotelu, Jure Kvak Kvak, Babica pripoveduje…Radi so si izposojali knjige o naravi in živalih. Tudi letos smo imeli v knjižnici v posebnem predalu pripravljene knjige za bralno značko. Najbolj zavzeta bralca sta bila: Tomaž Rojc, 2. r, in Erika Perko, 3. r., Učenke 3. in 4. razreda

so pomagale pri urejanju knjižnice. Skrbeli smo tudi, da so imeli učenci tudi v učilnicah na razpolago tedensko sveže knjige in tako je med odmori veliko učencev segalo po knjigah - gledalo ilustracije, prerisovalo ali bralo. Tudi letos smo v času šolskega leta prejeli nekaj novih knjig - hvala. Zelo smo jih veseli. Želimo pa si jih seveda še več - predvsem pogrešamo kakšne enciklopedije in slikanice.

Mentorica: Petra Zadel

OTROŠKI PEVSKI ZBOR

Pevski zbor je na naši šoli sedaj že tradicija, saj poteka že deveto leto. Je tudi interesna dejavnost, v katero je vključeno največ učencev. Tudi letošnje šolsko leto so v zboru prepevali vsi učenci od 1. do 4. razreda in teh je bilo 20. Učenci so pevske vaje z veseljem obiskovali. Peli smo ljudske in umetne pesmi. Zelo so bili motivirani pred prireditvami in nastopi za starše. Čeprav so bile pesmi zahtevne, so jih zavzeto ponavljali in prepevali. V veliko pomoč nam je bila gospa Darinka Pirc, ki je za naš zbor pripravila večino pesmi. Pomagala nam je tudi pri učenju in nam dajala koristne nasvete. Nekaj pesmi je napisala povsem za nas. Skozi leto smo se naučili več kot 20 pesmi. Zopet smo se besedila učili vzporedno z gibi in tako nam je šlo lažje in hitreje od rok. Petje smo spremljali tudi z igranjem na lastna in Orffova glasbila. Učenca Lea Vidmar in Tomaž Rojc, ki pa se učita igrati na inštrument tudi v glasbeni šoli, pa sta nas spremljala s sintesizerjem in prečno flavto. Kot orkester smo zaigrali našo himno. Izkazali smo se tudi na zaključni prireditvi na OŠ Žužemberk in na vseh ostalih prireditvah, ki pa jih v tem letu ni bilo malo. V naslednjem letu bomo več pozornosti namenili ljudskim pesmim in tako bolje spoznali dediščino naše kraja.

Mentorica: Petra Zadel

USTVARJALNI KROŽEK

V tem šolskem letu sem na PŠ Šmihel izvajala ustvarjalni krožek. Potekal je on ponedeljkih, in sicer v času predure. Od načrtovanih 35 ur sem realizirala 28 ur. Krožka se je redno udeleževalo 14 učencev iz vseh štirih razredov. Učenci so h krožku radi prihajali, saj smo izdelovali zanimive in hkrati tudi uporabne izdelke, ki so jih kasneje odnesli domov in si z njimi olepšali svoje sobe. Navdih za ustvarjanje sem poiskala v različnih revijah. Izdelki so bili vezani na letne čase in na pomembnejše dogodke. Ustvarjali smo iz blaga, odpadne embalaže, naravnih materialov, gline ter različnih vrst papirja. Izdelali smo mošnjiček iz blaga, okvir za sliko v obliki medvedka, snežake iz papirja, čestitke, živali iz gline, ogrlice ter druge izdelke. Velikokrat smo izdelovali tudi izdelke za razstave in prireditve na šoli. Učenci so bili s svojimi izdelki zelo zadovoljni. Jaz pa sem bila še najbolj zadovoljna z njihovim pozitivnim odnosom do tovrstnega dela.

Mentorica: Jana Košiček

VZGOJA ZA ZDRAVO IN DOBRO ŽIVLJENJE

Krožek kot je vzgoja za zdravo in dobro življenje ali ZDŽ je na podružnici kar nujno potreben, saj pod ta naslov res lahko vključiš raznovrstne dejavnosti, tudi take, ki niso planirane in se pokažejo med letom. Letos smo si že na začetku šolskega leta kot glavne dejavnosti zadali ekološko osveščanje, solidarnost, skrb za medsebojne odnose, učenje socialnih veščin in tem stvarem smo med letom namenili veliko časa. Takoj v septembru smo sodelovali v nagradnem natečaju Nivee in s svojimi dlanmi prispevali v dobrodelne namene. Ob različnih spominskih dnevih in praznikih smo izdelali darila, voščilnice, vabila. Veliko časa smo namenili tudi pogovoru in socialnim igram. Nismo pozabili niti na sprostitvene dejavnosti in skupinske igre na igrišču. V novembru je bila nova solidarnostna akcija Podari igračo in nasmeh in tudi te smo se vsi udeležili. Pogovarjali smo se o vedenju v prometu, izdelali kostume za dramske igrice (Sneženi medo, Povodni mož…), se pripravljali na prireditve, izdelali darila za bazar… Veliko časa smo namenili tudi pogovorom o lepem vedenju, saj so našo šolo med letom grdo poškodovali nepridipravi. Konec februarja smo se prijavili na nov natečaj o lepem vedenju, nato pa že začeli z ljudskimi plesi, s katerimi smo se predstavili na materinski prireditvi. Ko smo dobili nov skalnjak, smo veliko časa namenili tudi urejanju le-tega, v aprilu pa smo pripravljali naše glasilo - knjižico o morju, pripravljali material za razstavo v Žužemberku. V okviru ZDŽ smo izvedli tudi zbiralno akcijo starega papirja, izdelali mozaik iz kamnin in pripravili zbirko kamnin. V juniju pa so bile vse moči uprte v zaključno prireditev na PŠ Šmihel. Skozi vse leto smo učence res želeli vzgojiti v zdrave in dobre ljudi. Vendar pa je to

nikdar izžeta tema in zato nam je veliko dejavnosti še ostalo in z njimi bomo nadaljevali tudi v naslednjih letih.

Mentorica: Petra Zadel

TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO 2008/09

V tekmovanje za bralne nalepke so se vključili vsi učenci (20), tekmovanje pa je uspešno zaključilo 18 učencev. Le-ti so prejeli bralne nalepke. Vsi tekmovalci so morali povedati obnove treh, vnaprej določenih knjig in povedati tri deklamacije. Nekateri so z bralno značko zaključili že zelo zgodaj – meseca oktobra, nekatere smo morali priganjati do zadnjega.

Mentorica: Petra Zadel

ZAPISI S PODRUŽNICE ŠMIHEL:

Učenec Matic je iz kamnin izdelal znak šole

To smo mi, učenci PŠ Šmihel

SEPTEMBER:

*Se še spomnite svojega prvega šolskega dne? Naši letošnji prvošolci se ga zagotovo, saj smo jim pripravili lep sprejem. Po skupnem druženju na igrišču so pogumno skočili v prvi razred. Dan je hitro minil. Pred odhodom domov pa so se posladkali še s torto. Res je bilo lepo in nepozabno.
*V mesecu septembru smo imeli tudi prvi športni dan, in sicer jesenski pohod. Odpravili smo se do Zagradca, kjer smo si ogledali mlin. Prijazen gospod nam je pokazal, kako meljejo različna žita.

*K Muhičevim smo se povabili na ličkanje koruze. Delo nam je šlo kar dobro od rok, pa tudi od ust, saj so nam pripravili obilno malico.
*Učenci 3. in 4. razreda so imeli pastirski dan. Odšli so na Vače, kjer jih je prijazno sprejela družina Kolenc. Ogledali so si terilnico lanu, različne živali, prepevali so pastirske pesmi in se igrali pastirske igre, dobili pa so tudi čisto pravo pastirsko malico.
*Sodelovali smo na natečaju Nivea. Odtisnili smo svoje dlani in s tem prispevali v dobrodelne namene.

Prvošolci

Ličkanje

OKTOBER:

Gospod Miro nam razkazuje gasilsko vozilo

*Poznate Tehniški muzej Bistra? Tja so se odpravili učenci 1. in 2. razreda. Kako zanimivo je bilo! Ogledali so si različne zbirke. Najbolj so jim bili všeč stari avtomobili in velikanski stol, na katerega so se lahko usedli kar vsi skupaj.
*Mesec oktober je mesec požarne varnosti. Gospa Silva Papež in njen mož Miro sta za nas odprla vrata gasilskega doma Šmihel in nam predstavila gasilstvo vse od prvih začetkov pa do danes. Gospod Miro nam je pokazal postopek gašenja, ogledali smo si tudi dom in moderno opremljen gasilski kombi. To je bilo zelo poučno doživetje.
Sodelovali smo tudi na natečaju na temo požarne varnosti. Bili smo uspešni, saj je učenka Rebeka Bedene dobila nagrado za likovni izdelek.

NOVEMBER:

* Podari igračo in nasmeh je bila akcija, kateri smo se pridružili v novembru. Vsak učenec je v šolo prinesel igračo. Kasneje smo jih odnesli na Petrolovo črpalko, tam pa so nam v zameno dali zapestnice, ki nas bodo spominjale na naše dobro delo.
*Obiskala nas je gospa Mira Grahek, knjižničarka in Knjižnice Mirana Jarca. S pomočjo diapozitivov nam je predstavila zdravilne rastline in nam pripravila okusen ter zdrav čaj. *Prav tako nas je obiskala nas je gdč. Tanja Murn, nekdanja učenka PŠ Šmihel in nam predstavila zaključek solidarnostne akcije otroke iz Angole.
* Učenci 1. in 2. razreda so se z avtobusom odpeljali v Ljubljano v gledališče Goml. Tam so prav posebej zanje zaigrali predstavo Tinka Šminka, z Alenko Tetičkovič v glavni vlogi. Z vzpenjačo so se povzpeli na Ljubljanski grad in si od tam ogledali Ljubljano.

DECEMBER:

*Na OŠ Žužemberk smo si ogledali glasbeno-dramsko igro z naslovom Zemlja je dobila vročino. To je bilo darilo šole za naša dobra dela. Preko te igre smo se še bolj zavedli, kako je pomembno, da skrbimo za naš planet.
*Zopet smo se izkazali z dobrimi deli. Naredili smo izdelke za dobrodelni bazar, in sicer čokoladne odlitke, čestitke in lesene božičke.
*Obiskala nas je tudi gospa Ivanka Mestnik, ki nam je predstavila svojo novo knjigo.
*Imeli smo božično-novoletno praznovanje. Izmenjali smo si darila, se posladkali, zaplesali ter si zaželeli vse najlepše v naslednjem letu.
*Cel mesec smo se pripravljali na božično-novoletno prireditev. Nastopili smo z različnimi točkami, največ truda pa smo vložili v igrico z naslovom Sneženi medo.

Sneženi medo

JANUAR:

*Imeli smo zimski športni dan. Šli smo se sankat. Presankali smo vse hribčke v Šmihelu in Klečetu. Zelo smo uživali in tudi mraz nas ni prav nič motil.
*Najbolj nestrpno pa smo pričakovali plesni športni dan. Polni pričakovanj smo odšli na Dvor. Tam so nas sprejele prijazne učiteljice plesa iz plesne šole Plesno mesto. Naučili smo se nekaj novih plesov, ki smo jih z veseljem plesali še dolgo po tem.

Sankanje

Športni dan na PŠ Dvor

FEBRUAR:

*Še enkrat nas je obiskala gospa Mira Grahek. Predstavila nam je delo in življenje našega največjega pesnika Franceta Prešerna.

*Imeli smo kulturno prireditev, ki je bila zelo uspešna, saj smo jo kasneje izvedli tudi za učence nižje stopnje na OŠ Žužemberk. Na njej smo nastopili vsi učenci naše šole, pa tudi drugi. Uprizorili smo Prešernovega Povodnega moža. Velika atrakcija pa je bil tudi orientalski ples.

*Na pustni torek smo v šolo prišli našemljeni. Sprehodili smo se po domačem kraju in razveselili ljudi s prepevanjem pustnih pesmi. Pri marsikateri hiši smo dobili tudi sladkarije.

Pustovanje pred našo šolo

Učenec Luka kot pesnik France Prešeren v Povodnem možu

MAREC:

*Učenci 3. in 4. razreda so z nestrpnostjo dočakali odhod na letovanje v Črmošnjice. To je bila za njih zanimiva dogodivščina, saj so tam tudi prespali. Ogledali so si Črnomelj in njegove znamenitosti, odšli so k reki, kjer so preizkušali mlinčke, v gozdu so spoznavali različne drevesna vrste. Najbolj zanimiv pa se jim je zdel nočni pohod s petrolejkami.

*Izvedli smo tudi čistilno akcijo. Pobrali smo smeti v okolici naše šole. Ni jih bilo veliko, saj vaščani Šmihela lepo skrbijo za urejenost svojega kraja.

* Obiskali so nas učenci PŠ Dvor, ki obiskujejo dramski krožek in nam zaigrali igrico z naslovom Snežak korenjak.

*Že več let smo želeli na našem vrtu narediti skalnjak in vanj posaditi različne rastline. To šolsko leto se nam je želja uresničila, in sicer s pomočjo dveh fantov, Mihe Grandovca in Mitje Lampreta. Kamenje so nam odstopili Kolerjevi iz Klečeta, za kar se jim ob tej priložnosti zahvaljujemo, vse ostalo pa sta priskrbela že prej omenjena fanta. Učenci smo ju pri delu opazovali in spremljali, kako je nastajal skalnjak. Narejen je bil v dobrih treh urah. Nekaj dni smo ga pustili, da se je zemlja posedla in da se je utrdil, sedaj pa v njem že rastejo prve rastline. Nekaj smo jih dobili tudi od staršev.

* Naša učenca Gašper in Maša Koler imata doma prav posebnega ljubljenčka – ljubkega ponija z imenom Miška. Tudi nas je zanimalo, kakšen je, zato smo se odpravili k njim na obisk. Pokazali smo nam tudi ostale konje in povedali, da jih imajo kar 22. Najbolj nas je očaral žrebec Jaka, ki je res šarmanten. Ni čudno, da mu vozijo dekleta od vse povsod.

Izdelava skalnjaka

APRIL:

*Sodelovali smo na materinski prireditvi, ki so je organizirali člani Kulturnega društva Šmihel. Nastopili smo z recitacijami in z rap pesmijo. Dekleta in žene smo prijetno presenetili z ročno izdelanimi rožami iz krep papirja, ki jih je naredila babica ene izmed učenk.

MAJ

*Mesec maj je čas, ko se narava prebudi in nas vabi v svoj objem. Vabi pa nas tudi že toplo morje. Na OŠ Žužemberk smo morje pripravili kar mi, učenci PŠ Šmihel. V razstavi smo predstavili bogastvo in lepoto morja. Ob tej priložnosti pa je nastala tudi knjiga z naslovom Morje eno samo imamo … Ali z njim ravnati znamo? Napisal jo je naš učenec Tomaž Iskra, ilustriral pa ilustrator Gabrijel Vrhovec. Ta nas je tudi obiskal in za nas pripravil poučno dopoldne z risanimi junaki. Izdelke za razstavo smo izdelovali dobra dva meseca. Zelo smo se izkazali, saj smo zanjo dobili veliko pohval.

Ilustrator Gabrijel Vrhovec na obisku

* V Žužemberku smo imeli podelitev bralnih nalepk. Odšli smo na orientacijskih pohod, kjer smo reševali različne naloge.
*Uredili smo šolski vrt. Pograbili smo travo, populili plevel, pobrali smeti, pometli igrišče in zbirali star papir.
*Težko pričakovani zadnji vikend v maju je sedaj že za nami. Učenci 1. in 2. razreda so bili kar dva dni daleč stran od svojih domačih – na letovanju v Planici. Najprej so si z bližnjega hriba Straža gledali Bled, nato so stopili na skakalnico velikanko in si ogledali izvir Save Dolinke – Zelence. Najbolj zanimiv in nepozaben je bil obisk Kekčeve dežele. Srečanje z junaki – Bedancem, Brincljem, Kekcem, Mojco in Pehto je bilo res nepozabno.

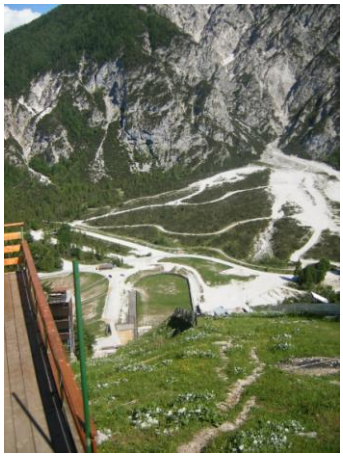

Pogled z velikanke v dolino

Izdelali smo Kekce

JUNIJ:

*Sodelovali smo v solidarnostni akciji Podari zvezek. Prinesli smo zvezke in vanje vstavili razglednico, na katero smo napisali prijazno sporočilo.
*Učenci 3. in 4. razreda so odšli na zaključno ekskurzijo. Pot jih je vodila v Malo vas, kjer so si ogledali rojstno hišo škofa in misijonarja Friderika Barage. V kraju Občine so si ogledali Jurjevo domačijo, kjer jih je

sprejela prijazna vodička, ki jim je razkazala domačijo ter predstavila življenje ljudi v starih časih. Pot jih je vodila do gradu Bogenšperk. Grad jim je bil zelo všeč, še bolj pa so jih razveselili spominki, ki so si jih kupili. Na koncu so se odpeljali še do Zijala, ki je drugi izvir reke Temenice. Očarala jih je lepa in neokrnjena narava.
*Učenci 1. in 2. razreda pa so odšli v Živalski vrt v Ljubljano. Vreme jim ni bilo naklonjeno, saj je deževalo, zato so bili prikrajšani za srečanje z marsikatero živaljo. Vseeno pa so se imeli lepo. Pozdravili so jih medvedi, žirafe, noji, konji, slon, morski lev ter druge živali. V roke so prijeli čisto majhnega ježka in ameriškega goža.
*Že v aprilu smo sodelovali v likovnem natečaju Zmajček Jami. Bili smo zelo uspešni, saj smo dobili prvo nagrado – ogled Postojnske jame. In tako smo se prejšnji teden odpravili tja. Ogledali smo si vivarij, kjer smo videli različne jamske živali, nato pa še Postojnsko jamo. Bilo nam je zelo všeč, saj smo se peljali z vlakcem, videli smo različne kapnike ter okostje dinozavra.

Pred Postojnsko jamo

Na zadnji šolski dan je bilo na PŠ Šmihel praznično. Podelili smo plačilo za celoletno delo in trud. Mape učencev so bile polne pohval, priznanj, diplom in seveda lepih spričeval. Še nekoga pa so se učenci zelo razveselili… Založba Mladinska knjiga je objavila nagradno igro Maček Muri, v kateri smo sodelovali tudi na PŠ Šmihel. Že smo skoraj pozabili nanjo, ko smo prav zadnji šolski dan prejeli čudovito darilo- velikega Mačka Murija. Le-ta se je učencem takoj prikupil in težko že čakajo na začetek novega šolskega leta, ko bodo skupaj z Murijem sedli v šolske klopi.

Učenci skupaj z Murijem

Zapisali: učenci PŠ Šmihel z učiteljicama Jano Košiček in Petro Zadel

DOGODKI Z OŠ ŽUŽEMBERK

PRVI ŠOLSKI DAN

Zopet se je pričela šola. Z novim šolskim letom je v 1. razred zakorakalo 16 nadobudnih prvošolcev. Prvi šolski dan smo zbrane otroke in njihove starše v avli stare šole pozdravile ravnateljica, vzgojiteljica in učiteljica. Zaželele smo jim veliko veselih in zadovoljnih šolskih dni, veliko novih prijateljev in novih znanj. Njihov prvi uspešen korak v šolo smo nagradili s torto in lutkovno igrico Medvedek gre v šolo, ki smo jo uprizorile strokovne delavke.

Mojca Papež in Irena A. Horžen,

strokovni delavki v 1. r.

VARNO V ŠOLO

Da bi bil varen vsak prvošolčkov korak na poti v šolo, nas je v prvih šolskih dneh obiskal policist, g. Albert Lah. Z učenci se je pogovoril o uporabi varnostnega pasu, avtosedeža in čelade ter varni hoji po cestišču. Učenci so se s policistovo pomočjo naučili pravilnega prečkanja ceste. Verjamemo, da bomo s takim sodelovanjem pripomogli k boljši varnosti naših učencev.

Mojca Papež in Irena A. Horžen,

strokovni delavki v 1. r.

USTVARJALNE DELAVNICE

Ob tednu otroka smo v stari šoli organizirali ustvarjalne delavnice. Udeležili so se jih učenci 1. in 2. razreda ter otroci iz vrtca, skupina Ribice, ki so letos dobili svoj prostor v šoli. Ustvarjali smo z naravnimi materiali ter lepili listke, lubje in papir. Nastali so zanimivi izdelki, ki krasijo hodnik stare šole.

Irena A. Horžen, učiteljica v 1. r.

TEHNIŠKI DAN – BISTRA

Naš prvi tehniški dan v tem šolskem letu smo preživeli v Bistri. Učenci 1. in 2. razreda smo si ogledali nekatere zbirke tamkajšnjega tehničnega muzeja (gozdarstvo, avtomobili, kolesa, živali v gozdu …). Učenci so se udeležili posebne delavnice, v kateri so izdelali baletko na vrvici. Dan je bil poučen in zanimiv

Irena A. Horžen, učiteljica v 1. r.

NARAVOSLOVNI DAN – GOZD

Kje bi lahko opazili lepše barve kot v jesenskem gozdu? Nikjer. To so občutili tudi na naravoslovnem dnevu otroci 1. in 2. razreda. Z veseljem so opazovali, poslušali, raziskovali in reševali naloge. Svoje ugotovitve so predstavili sošolcem v učilnici in nato še uredili razstavo. Bilo je poučno in zanimivo.

Alenka Pavlin. učiteliica v 2. r.

KULTURNI DAN V LJUBLJANI

Tokrat nas je pot vodila v gledališče Goml. Ogledali smo si zanimivo zgodbo o nagajivi Tinki Šminki, učenki gledališke igre. Učenci so skozi igrivo in smešno igro spoznali veliko zanimivega o gledališču. Po končani prireditvi smo se z vzpenjačo povzpeli na ljubljanski grad. Z njegovega obzidja smo lahko občudovali prelep razgled na del mesta Ljubljane.

Irena A. Horžen, učiteljica v 1. r.

PEKA PARKELJČKOV

V »Miklavževih« dneh smo v staro šolo povabili članici društva kmečkih žena ga. Ivo Longar in ga. Slavko Legan. Zamesili sta testo in pokazali otrokom, kako se oblikujejo parkeljčki. Kmalu je po celi šoli prijetno zadišalo in naznanjalo, da prihaja Miklavž, prijatelj in dobrotnik, ki ga otroci že nestrpno pričakujejo.

Irena A. Horžen, učiteljica v 1. r.

BOŽIČNO – NOVOLETNE DELAVNICE V STARI ŠOLI

Delavnic so se udeležili starši in otroci 1. in 2. razreda ter skupina Ribic iz vrtca. Delo je potekalo v več skupinah. Izdelali smo okraske za jelko, božične dekoracije iz papirja in slanega testa ter snežake za krasitev učilnic in avle stare šole. Otroci so krasili jelko, očetje pa so navezali vrvico v vseh prostorih in nanje obesili snežake, ki so jih izdelali mamice in otroci. Stara šola je v veselje vseh zažarela v praznični podobi.

Alenka Pavlin, učiteljica v 2. r

MNENJA OTROK IN STARŠEV O DOGODKIH V 1. RAZREDU

»Letošnje leto, ko sem obiskovala 1. razred osnovne šole, sem doživela veliko lepih dogodkov. Od pohodov, cepljenja, pregleda zob, športnih dni, obiska lutkovnega gledališča in vzpona na Ljubljanski grad, so mi najbolj v spominu ostali plavalni tečaj, ki je potekal v Dolenjskih Toplicah, izlet v živalski vrt, božično-novoletne delavnice, kjer smo izdelovali različne okraske ter naša raziskovalna naloga o gasilcih, v okviru katere smo obiskali gasilski muzej v Metliki.«

Tina Mohorčič, 1.r.

»To šolsko leto je bilo za našo družino nekaj posebnega. Kajti prvič smo imeli v družini prvošolčka in to sem bila jaz. Všeč mi je bil vsak dan, ki sem ga preživela v šoli. Naučila sem se zelo veliko novih stvari. Všeč mi je bilo, ko smo se vsako jutro posedli v krog in se pozdravili s pando. Hodili smo na sprehode, izlete, v knjižnico, na plavalni tečaj. Najbolj pa mi je bilo všeč letovanje. Šli smo v Kranjsko Goro, obiskali smo Kekčevo deželo. Všeč mi je bila teta Pehta, ki nam je ponudila zdravilni čaj in kruh. Na letovanju smo kurili ogenj, šli na pohode, se igrali razne igre. Ob koncu dneva smo bili zelo utrujeni in smo zaspali kot polhki. Sedaj prihajajo počitnice, ki jih komaj čakam. Odpočili se bomo in nabrali novih moči za naslednje šolsko leto.«

Anamarija Bende, 1.r.

»V šolo rad hodim, ker imam veliko prijateljev in se veliko novega naučim. Rad rišem, računam, pišem in nastopam na prireditvah. Lepo mi je bilo na izletu v živalski vrt, na Ljubljanskem gradu in na plavanju v Dolenjski Toplicah. Lepo je bilo na letovanju v Kranjski Gori in Kekčevi deželi. Ni mi več hudo, če mi prijatelji nagajajo.«

Luka Legan,1.r.

»Kot starša vam sporočava, da sva zadovoljna z vašim delom in trudom. Vesela sva, da je Luka v tem času premagal veliko strahov in pokazal pozitiven odnos do šole in aktivnosti, ki so se izvajale tekom šolskega leta. Po pogovoru z Lukom lahko rečeva, da najin otrok v šoli ni doživel neprijetnosti. Njegov odnos do šole in mnenje o njej je zelo pozitivno. Kakor je tudi pozitivno mnenje o vseh učiteljicah, ki ste ga poučevale ali delale z njim.«

Starša Legan

»Najbolj se mi je utrnil dogodek iz Kekčeve dežele, ko smo bili na obisku pri Bedancu, Pehti, Mojci, Kekcu. Bedanec je ujel v past našo učiteljico ga.Irena, ga.Alenko in dva učenca pa je hotel zvezati. Pehti smo zapeli pesmico. Ta nam je ponudila poseben čaj in pecivo. Mojca in Kekec sta nam pokazala, kje je pokopan Pehtin volk.«

Urška Pečjak, 1.r.

»Najbolj mi je ostalo v spominu ustvarjanje v podaljšanem bivanju (izdelava daril, oslička, kartic, oblikovanje iz gline…). V šolskem času pa priprave na izlete, športni in kulturni dnevi ter razne prireditve v telovadnici. Ne morem pozabiti praznovanj rojstnih dni, obiska Polžkov v vrtcu. Posebno veseli pa smo bili obiska Dedka Mraza in strica Alberta.«

Jure Sodin, 1.r.

»Komaj smo začeli, pa se že končuje. Zelo lepo mi je bilo prvi dan šole. Lep sprejem in spoznavanje z učitelji in šolo. Lepo smo se imeli na izletih, še posebno v Kranjski Gori. Veselim pa se že počitnic.«

Katja Longar, 1.r.

»Meni je bilo letos najbolj všeč, ker sem dobila 15 novih prijateljev. Všeč mi je bilo tudi to, da sem na računalniku igrala igrice. Zelo pa sem bila vesela, da sem se naučila plavati.«

Rebeka Breznikar, 1.r.

»David zelo rad hodi v šolo. Na začetku je pozabljal nalogo in ni veliko govoril, kaj dela v šoli. Po mesecu ali nekaj več pa se je začel bolj pogovarjati in pripovedovati o dogodkih v šoli. Zelo ceni svoje sošolce, saj velikokrat pove, da jih ima rad – še posebno Sama. Zelo dobro se je počutil na letovanju v Kranjski Gori, saj je takoj, ko je prišel domov, spraševal, če bo še kdaj lahko šel. Tudi učiteljico Ireno ima zelo rad. Zelo so mu všeč krožki in jedilnik.«

Starši Nahtigal

LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

Z učenci 3. razreda iz Žužemberka smo se odločili, da se odzovemo vabilu za sodelovanje na natečaju, ki ga je razpisala Mladinska knjiga. Glavni cilj je bil, da učence z ustvarjanjem in igro spodbudim k razmišljanju o vedenju in seveda upoštevanju dogovorjenih pravil. Vodilo nas je 11 zlatih pravil vedenja, katerim smo dodali še dvanajstega, ki so ga oblikovali učenci sami. To je **varčujmo v šoli, okolju in doma.**

Skupaj smo se pogovarjali in oblikovali miselne vzorce.

Različne situacije so učenci zapisali v obliki stripa in jih tudi zaigrali.

Izdelali so lesene tablice, na katerih so zlata pravila tudi zapisana.

Izdelki bodo krasili našo učilnico tudi v naslednjem šolskem letu. Glavni namen našega projekta je bil, da so učenci ob delu uživali, se učili in vzgajali na drugačen način, razvijali ročne spretnosti ter iz dneva v dan bolj čutili, kako pomembno je, da imamo postavljene neke meje in pravila, ki se jih moramo držati, da šola in delo v njej lahko funkcionira. Seveda pa je bil naš namen, da bodo učenci tudi izven šole (doma in v okolju) ravnali pravilno.

Mentorica: ga. Marjeta Zore

EKSKURZIJA PO DOMAČI POKRAJINI

24.9.2008 smo učenci petih razredov odšli na ekskurzijo po Suhi krajini. Cilj naše ekskurzije je bil, da dojamemo obseg naše domače pokrajine, si ogledamo njen relief, rastje, vasi in dejavnosti prebivalcev. Med potjo smo skozi okno avtobusa opazovali razgibano pokrajino, posamezne kraje, poslušali učiteljici, ki sta nas po mikrofonu opozarjali na geografske značilnosti ter označevali pot na zemljevidih. Ustavili smo se na vseh treh naših podružničnih šolah v Ajdovcu, na Dvoru in v Šmihelu ter začutili njihov delovni utrip in pomen teh šol. Poleg teh smo obiskali in spoznali sosednjo OŠ v naši domači pokrajini, OŠ Prevole. Tu nas je prijazno sprejela ravnateljica ga. Marija Breceljnik in nam razkazala šolo. Naša Suha krajina ima razgiban relief. Vse neobdelane površine so poraščene z bujnim mešanim gozdom. Imamo le eno površinsko vodo, reko Krko, vsa ostala voda hitro ponikne v podtalnico, ki ustvarja podzemne kraške pojave. Ta ekskurzija je bila zanimiva. Sedaj bolje poznamo naše kraje, meje občine in lepote domače pokrajine.

Tina Turk in Pucelj Urban, 5. a

Ga. ravnateljica nam je pokazala hrib Vršiček, kjer se jamarji spuščajo v globoko brezno. Na 200 m globokem dnu so veliki kapniki in veliko jezero, po katerem se vozijo s čolni.

ZAKLJUČNE MISLI UČENCEV 5. a O EKSKURZIJI PO OBČINI ŽUŽEMBERK

Ta ekskurzija mi je bila zelo všeč, ker sedaj bolje poznam naše podružnične šole in svojo občino.

Matic Hočevar

Bilo je zanimivo. Katarina Rojc

Preživeli smo zelo lep šolski dan. Marsikdo ni bil na šolah, ki smo jih obiskali. Takih izletov si še želim.

Lucija Kužnik

Kljub temu, da sem videl veliko šol, ne bi zamenjal z nobeno. Dan je bil lep, še lepša pa je naša šola.

Urban Pucelj

Moja domača pokrajina je zelo lepa. Vesel sem, da je v njej moj dom. Žan Fabjan

Ekskurzija po Suhi krajini mi je bila zelo všeč in vesela sem, da v njej živim.

Valerija Lavrič

Opazila sem, da je gozdov veliko več, kot sem si predstavljala. Naša občina je prečudovita. Imama tudi še neokrnjeno naravo z reko Krko, ki teče po njej.

Raja Kužnik

Ekskurzija mi je bila zelo všeč. Spoznala sem, da je naša Suha krajina zelo razgibana. Ima veliko gozdov in je zelo lepa.

Sara Hrovat

KONČNA EKSKURZIJA

V četrtek, 4. 6. 2009, smo četrtošolci iz Žužemberka in podružnic odšli na našo končno ekskurzijo. Ogledali smo si rojstno hišo Friderika Barage, ki je deloval kot misijonar v Severni Ameriki. Njegova rojstna hiša je urejena v muzej. O domačiji in njenem izgledu smo se učili že pri družbi, sedaj pa smo imeli možnost si jo ogledati tudi v živo. V Občinah stoji Jurjeva domačija, ki je muzej na prostem. Spoznali smo življenje kmečkih ljudi v preteklosti. Pot nas je vodila naprej do Šmartnega pri Litiji, kjer stoji grad Bogenšperk. Renesančni grad je lepo obnovljen in predstavlja enega najpomembnejših kulturnih spomenikov v Sloveniji. V njem smo si ogledali poročno dvorano, sobo vraževerja, lovsko zbirko … Zadnja postaja je bila drugi izvir reke Temenice (Zijalo). Pot do izvira je bila nevarna, zato smo morali biti zelo pazljivi. Dan nam je minil zelo hitro in v prijetnem vzdušju. Prijetno utrujeni smo prišli domov in o svojem popotovanju poročali staršem in prijateljem.

učiteljica Petra Avguštin

MOJ NAJ DOGODEK

Ta dogodek bom težko izbrala. Lepo smo se imeli vse leto, ker smo držali skupaj in se nismo preveč prepirali. Pouka prosti dnevi so mi bil všeč, ker so bili dobro organizirani, zanimivi in smo se družili s 5. b razredom. Opisala bom enega izmed nepozabnih dogodkov v letošnjem letu. Proti koncu maja smo imeli športni dan. Odšli smo v Dol. Toplice na kopanje. Najprej smo preverili naše plavalne sposobnosti, kar sta spremljala naša razredničarka in g. Bojan, naš športni učitelj. Med preverjanjem je malo porosil dež, a mi smo še bolj uživali. Seveda smo se vsi dobro izkazali in tako osvojili športno značko. Najbolj zanimiv trenutek pa je prišel, ko nas je učiteljica kljub rahlemu dežju odpeljala na gusarsko barko. Tam smo uživali in se sprostili. To je bil res »naj » trenutek za vse nas. Proti koncu kopanja smo odšli še v notranji bazen, kjer je bila voda toplejša. Tam smo se masirali ob robu bazena, ko je iz odprtin bruhala voda. Kar utrujeni smo ob 12. uri zapustili bazen in avtobus nas je odpeljal v šolo. Domov sem prišla kar malo utrujena, a zadovoljna, ker sem se imela lepo.

Raja Kužnik 5. a

SPOMINI NA 5. A

Všeč so mi bile ribice v akvariju, ki smo jih letos dobili. (Matic, Simona, Urban,…)

Spoznal-a sem nove sošolce in dobil-a nove prijatelje. (Raja, Valerija, Lucija,…)

Zanimiv mi je bil športni dan na Gačah, kjer smo uživali v sankanju, saj pri nas snega ni bilo. (Katarina, Žiga, Luka,…)

Zelo zanimiva je bila ekskurzija po Beli krajini, kjer smo spoznali njene lepe kotičke in kraje. Gospa Ana v Pustem Gradcu nas je lepo sprejela in nam razkazala del Krajinskega parka Lahinja, kjer je tudi njen dom. (Raja, Tina, Urban,…)

Ure družbe so bile zelo zanimive takrat, ko smo se pogovarjali o naši preteklosti. (Dominik, Katarina, Žiga)

MOJE ZLOVEŠČE PRIGODE

Ime mi je Raja. Sem v 5. razredu in hitro zaidem v prepire. Ta zgodba se začne, ko smo sredi leta v razred dobili novo sošolko. Ime ji je Gerda. Ni minilo dolgo časa, ko sva si skočili v lase. Postala je nesramna do mene in jaz do nje. Še pogledati je nisem več mogla, tako mi je šla na živce. Minilo je kar nekaj časa in upala sem, da se bova pobotali. Ko pa se je vključila k odbojki, mi je še tam solila pamet. Bila je odlična pri športu in nasploh dobra učenka. Na tekmovanju v odbojki je bila v naši ekipi, kjer mene zaradi poškodbe ni bilo. Vendar sem na tekmo šla vzpodbujat moje prijateljice. Pred tem pa sem skovala načrt, kako bi ponagajala Gerdi. Doma sem vzela očetove tablete za odvajanje blata. Zdrobila sem jih v prah in spravila v vrečko. Pred tekmo sem se pritihotapila v garderobo, kje so tekmovalke imele spravljena oblačila in nahrbtnike s pijačo. Poiskala sem Gerdinega, iz njega vzela stekleničko z vodo in vanjo vsula iz vrečke prah tabletke in vse skupaj dobro premešala. Vedela sem, da bo prišla po stekleničko in pila še pred tekmo. Po opravljenem nečednem dejanju sem odšla veselo na tribuno navijat za svoje prijateljice. Že med prvo tekmo se je zgodilo, kar sem pričakovala. Gerdo je začelo zvijati po trebuhu in trenerka jo je izločila iz igre in vanjo poslala mojo prijateljico. Gerda je kar pogosto letala na stranišče. Jaz sem tako uživala, da sem se do solz nasmejala. Kljub Gerdini odsotnosti je naša ekipa zmagala. Mislila sem, da ne bo nikoli nihče posumil, kaj sem ušpičila. Vendar sem naredila strašno napako. Ko sem drobila tablete v prah, si nisem umila rok, nohte na prstih pa sem si grizla zaradi slabe vesti in živčnosti. Sredi smeha je zakrulil moj želodec in že sem vedela, kaj je narobe. Komaj sem prišla do stranišča. Pri umivalniku sem srečala Gerdo, ki je imela enake težave kot jaz. Takrat me je le malo stisnilo pri srcu, priznala sem ji svojo nepremišljenost in se ji opravičila. V glavi mi še vedno odmeva pregovor, kadar se spomnim te prigode: » Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Raja Kužnik, 5. a

OBISK OTROK V KOLONIJI NA DEBELEM RTIČU

Naključje je hotelo, da sem med počitnicami obiskala naše učence, ki so bili v koloniji na Debelem Rtiču. Obisk je organizirala sekretarka OZRK Barbara Ozimek in povabila tudi vse župane. Ker sem izvedela, da žužemberškega župana ne bo, sem se v zadnjem trenutku priključila ekipi. Vesela sem bila, da bom zopet videla Rtič, kjer sem s četrtošolci in sodelavci vrsto let preživljala plavalno šolo v naravi. Dan je bil lep, sončen in kar hitro smo se pripeljali na cilj. Sprejela nas je upravnica in v prijetni senci pred hotelom povedala nekaj zanimivosti in podatkov o tem mladinskem letovišču in zdravilišču. Potem smo se sprehodili do obale in že so bili okoli mene znani obrazi. V tem času je tu letovalo devet učencev naše šole in celo ena moja učenka je bila med njimi. Srečanje je bilo zelo veselo in hiteli so mi pripovedovati, da imajo ob 11. uri za nas pripravljen program. Res, zbrali smo se paviljonu B, kjer so nas sprejeli vzgojitelji, sami mladi in predani delu z otroki. Nastopi otrok so bili glasbeno in plesno obarvani in tudi naša dekleta so imela svojo točko. Na koncu so zaplesali še vzgojitelji in poželi buren aplavz nas vseh. Potem smo se razdelili po občinah in učencem izročili darilca, kar je pač kdo prinesel. Seveda sem se o številu naših otrok v tej izmeni pozanimala, da ne bi koga izpustila in tudi na vzgojitelje nisem pozabila. Kar nekaj časa smo klepetali in nihče ni rekel, da se dolgočasi. Na koncu smo naredili še skupen posnetek in se poslovili. Da pa po pravici povem, bi kar ostala tam in z učenci uživala v brezskrbnih počitnicah. Rtič je kar blestel v vsej svoji lepoti, na njega me veže veliko spominov, zato tja še vedno rada zahajam.

ga. Ivana Pelko

PASTIRSKI DAN

V sredo, 17. 9. 2008, smo učenci tretjih in četrtih razredov doživeli prav poseben dan- PASTIRSKI DAN. Spoznali in ogledali smo si življenje pastirjev nekoč ter doživeli pristen stik z naravo. Družina na Vačah nas je prav lepo sprejela in popeljala v naravo, med travnike in živali. Sodelovali smo pri različnih igrah (vlečenje vrvi, hoja s hoduljami, metanje storžev …), peli pastirske, si ogledali tudi povečano kopijo situle, ki je bila najdena na Vačah. Od blizu smo si ogledali živali, jih pobožali, nahranili in z njimi spoštljivo ravnali. Vsak izmed nas je prejel culo s pastirsko malico, ki smo si jo poveznili na rame in z veselimi obrazi odšli nazaj proti šoli.

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Petošolci že dve leti nismo imeli zimskega športnega dne. To pa zato, ker snega ni bilo. Letos je po novem letu na naše veselje zapadel in je vsak dan mrzlo. Zato smo bili zelo veseli, ko nas je razredničarka presenetila z veselo novico. Napovedala je športni dan na Gačah. Skupaj s 3. in 4. razredom smo se v petek, 9. januarja, odpeljali proti cilju. Spremljali so nas g. Bojan Brulec, ga, Darja Sedaj, ga. Marjeta Zore, gdč. Petra Avguštin, ga. Mira Kovač in naša razredničarka ga. Ivana Pelko, ki nam je še enkrat povedala vsa navodila, ki smo jih že slišali v razredu. Posebej nas je opozorila na varnost in opozorila učiteljev. Ko je avtobus parkiral, smo se razdelili v tri skupine. Smučarji so odšli po karte, sankači pa s sanmi na sankaško progo. Zadnja skupina je šla na pohod proti Komarni vasi. Malo po deseti uri smo imeli sankači in pohodniki malico, smučarji pa so ostali kar na smučišču. Ko smo pojedli, smo se zamenjali. Mi smo odšli na pohod, čeprav smo bili že utrujeni od sankanja.

Po nekaj metrih hoje smo ugotovili, da je cesta ob kraju ledena in smo se drsali. Učiteljici sta hodili spredaj in zadaj ter nas opozarjali, če je pripeljal avto. Hoja je postajala zelo zanimiva, saj smo se kepali, metali v sneg in se na vse načine zabavali. Ura je zelo hitro minila in vrniti smo se morali do avtobusa. Ker tam ni bilo še nikogar, smo šli še na sprehod po naselju. Opazovali smo lepe hiše in sneženo naravo, ki je bila kot v pravljici. Po strmi sneženi stezi smo komaj prišli do vrha. Nekateri so bili kar naprej na zadnjici in se drsali navzdol. Na zgornji poti smo srečali naše smučarje in jim pomagali nositi smuči do avtobusa. Potem smo pojedli še ostalo malico, zložili sani in smuči v avtobus in se odpeljali proti domu. Med vožnjo smo se veselo pogovarjali. Učiteljica se nam je po mikrofonu zahvalila, ker smo bili pridni in vzdržljivi. Vesela je bila, ker se ni nikomur nič zgodilo. Tudi mi smo bili zadovoljni, ker je bilo vse tako, kakor smo načrtovali. Takih zimskih športnih dni si še želimo. Slabo pa je bilo to, ker je letošnji prehitro minil.

Učenci 5. a z razredničarko go. Ivano Pelko

Pod mentorskim vodstvom ge. Magde Kastelic Hočevar sta ustvarjala Nika Vidic in Simon Iskra, učenca 6. a, nagrajenca literarnega natečaja v organizaciji JSKD Novo mesto:

PRAVICE OTROK

Vsak otrok ima svoje pravice,
kdor jih krši,
bo prišel v vice.

Če kdo koga pretepa
ali nad njim nasilje izvaja,
naj ta takoj ukrepa,
saj nihče nima pravice,
da ti tako nagaja.

Pravica do ljubeče družine,
do doma in varnega zavetja,
pravica do svoje domovine,
svobode in …ptičjega petja
so nepogrešljive dobrine
otrok, nežnih kot šopek cvetja.

Pravic je sicer še mnogo;
predvsem pa –
ne drži se mrko in togo,
saj nobena pravica ne greni sveta,
le veselje do življenja naj vsaka ti da.

Simon Iskra, 6. a

Deklica z vžigalicami (spremenjena pravljica)

Nekoč je živela deklica z imenom Nina. Že ob rojstvu je bila obdana z najlepšimi in najdražjimi stvarmi tega sveta. Imela je vse, kar si je zaželela. Njena mama je bila slavna igralka, oče pa filmski režiser. Imela je samo eno težavo. Očeta in mamo je večkrat videla na televiziji kot doma.

Ko je odraščala in začela hoditi v šolo, je spoznala, kako pogreša stisk staršev, njun poljub in vzpodbudno besedo. Videla je ljubeče starše vrstnikov, ona pa se je pripeljala v beli limuzini in služabnik se ji je samo hladno nasmejal. Prijateljev ni imela, ker so se vsi čutili manj vredne od nje. Tako je njen vsakdanjik

mineval v družbi varušk. Ko sta oče in mama prihajala s potovanj, sploh ni več sprejemala njunih daril. Vrgla jih je v kot. Bilo ji je vseeno. Kadar je bila zelo žalostna, je odšla na ulico. Tam je spoznala prijatelje. Ti so jo zavajali na »kriva pota«. Kaj kmalu je tudi ona okusila mamila. Skoraj vsak večer je pohajkovala po ulici. Tudi pouk je redno »špricala« in zaostajala v šoli. Ko sta oče in mama to izvedela, sta jo takoj poslala v poboljševalnico.

Mala Nina je imela dovolj. Tako je bila žalostna, da se je odpravila na ulico k prijateljem. Ker ni bilo nikogar, da bi se mu potožila, je med staro šaro našla injekcijo z mamilom. Stisnila se je v kot in si ga vbrizgala v žilo.

Nato je na nebu zagledala svetlobo, ki se ji je vedno bolj približevala. Nežno jo je objela in čisto počasi z njo poletela v nebo. Bila je tako srečna, da si jo po licih pritekle debele solze. Mama in oče sta bila poleg nje. Božala sta jo po laseh in jo poljubljala. Skupaj so odleteli v večnost.

S to zgodbo oziroma pravljico želim vsem sporočiti, kako lahko otroci, katerih starši nimajo časa zanje, zelo trpijo. Ninina starša sta mislila, da se z denarjem da nadomestiti ljubezen. A kot sami vidite, nobena igrača, nobeno bogastvo ne more nadomestiti ljubečega maminega pogleda in varnega zavetja v očetovem naročju.

Nika Vidic, 6. a

NAGRAJENA ZA PESEM

Že dolgo časa me privlači pisanje pesmi in skladanje rim. Ko sedim v tišini, sama s seboj, se nekje globoko v meni pojavijo tiste prve zamisli za novo pesem. Na list papirja napišem, kar se tisti trenutek ''štrika'' v moji domišljiji. Tako nekako je nastala tudi pesem z naslovom **Čustveni dvoboj**, ki jo je mladinska literarna revija Kekec nagradila. Veliko mi pomeni, da je bilo moje delo žiriji všeč in da sem se uvrstila med zmagovalce v državnem merilu. Zdaj vem, da sem na dobri poti. Poleg moje pesmi je bilo nagrajenih še nekaj proznih sestavkov in slikarska dela. Vsi nagrajenci smo bili povabljeni v Ljubljano na uredništvo revije Kekec. Tam nas je sprejel prijazen urednik. Na svečani podelitvi je bilo veliko mentorjev, staršev in seveda nagrajencev. Jaz sem za nagradno dobila knjigo pisateljice Janje Vidmar – Klub besnih punc. Glavni nagrajenki sta dobili kolesi in obe sta se jih zelo razveselili. Po podelitvi smo odšli na fotografiranje za revijo Kekec. Na koncu je sledila še pogostitev. Polni novih vtisov smo se razšli na vse konce Slovenije. Nagrajena dela in skupinske fotografije so bila objavljena v reviji Kekec.

Upam, da bo po tem članku še koga navdušilo pisanje pesmic in bo pustil domišljiji prosto pot pri ustvarjanju novih del. Zahvaljujem se učiteljici ge. Magdi Kastelic Hočevar, ki nas je navdušila za sodelovanje na natečajih in vzpodbujala k pisanju.

Gasilska slika nagrajencev

Nika Vidic, 6. a

Čustveni dvoboj

Včasih sem tako sama,
da me kar v prsih tišči
in stisko lahko le jok ublaži.

V srcu se odvija prava drama
in od nikoder ni pomoči,
jaz pa imam že čisto objokane oči.

Solze so prava omama,
saj ne najdem pravih ljudi,
ali pa se mi to morda samo zdi.

Nikjer ni takega programa,
ki človeku samozavest okrepi,
tisto, ki nekje globoko v njem spi.

Saj jaz »stojim na tleh z obema nogama«,
a kadar imam slabe dni,
vsa moja trdnost zvodeni.

Sprememba se mi zdi prava dama;
želim, da tudi mene kdaj dohiti,
sramežljivost in ranljivost iz mene spodi.

Spremembe so lahko tudi krama,
če človek slabši postane, če kar znori,
če v njegovi duši strah in jeza gori.

In kaj bo, Nika, z nama?
V meni se čustvo s čustvom bori,
a glas prijazni mi vedno prav govori.

Pravite, da je tale pesem prazna slama?
Da se taka za vsakim vogalom dobi?
Kdor je ne razume, naj se bolj poglobi.

Fotografski utrinki iz šolskega leta 2008/09

Prireditev za materinski dan – OPZ – marec 2009

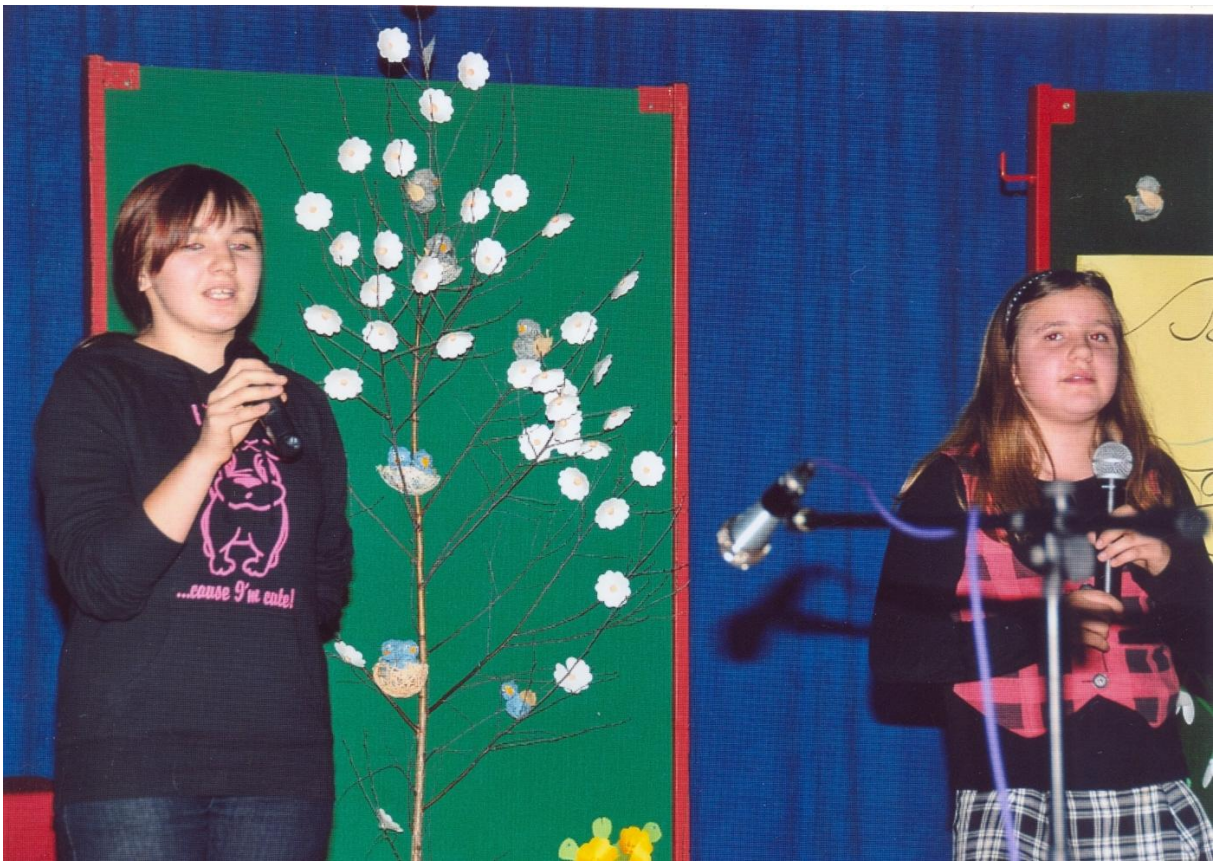

Nastop sester Tjaše in Larise Simonovič – marec 2009

Nastop otrok iz skupine Ribic – marec 2009

Učenci NS na prireditvi za materinski dan – marec 2009

Prireditev ob zaključku šolskega leta 2008/2009 – junij 2009

Prireditev ob zaključku šolskega leta 2008/2009: g. Jože Utenkar, Kapetan Splošne plovbe, in ga. Lea Hotko – junij 2009

Ga. Cilka Gašperlin, sestra znanega Suhokranjca prelata J. Mrvarja – junij 2009

Nastop učencev PŠ Ajdovec – junij 2009

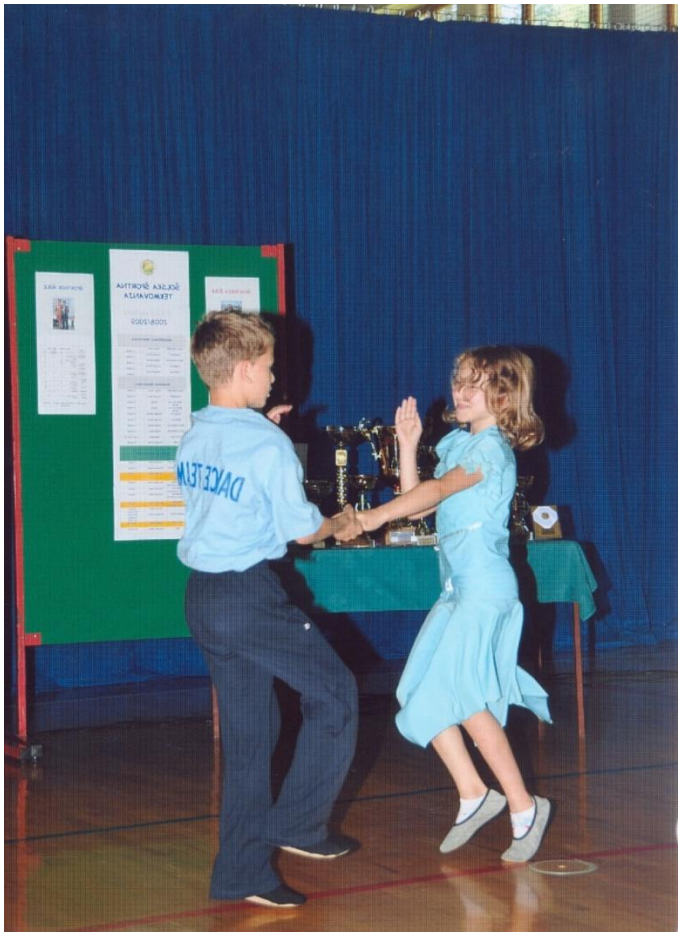

David Nose in Nika Vidic, plesalca – junij 2009

Podelitev priznanj učencem in mentorjem za raziskovalne naloge – junij 2009

Zapisi gostov iz knjige vtisov v šolskem letu 2008/2009

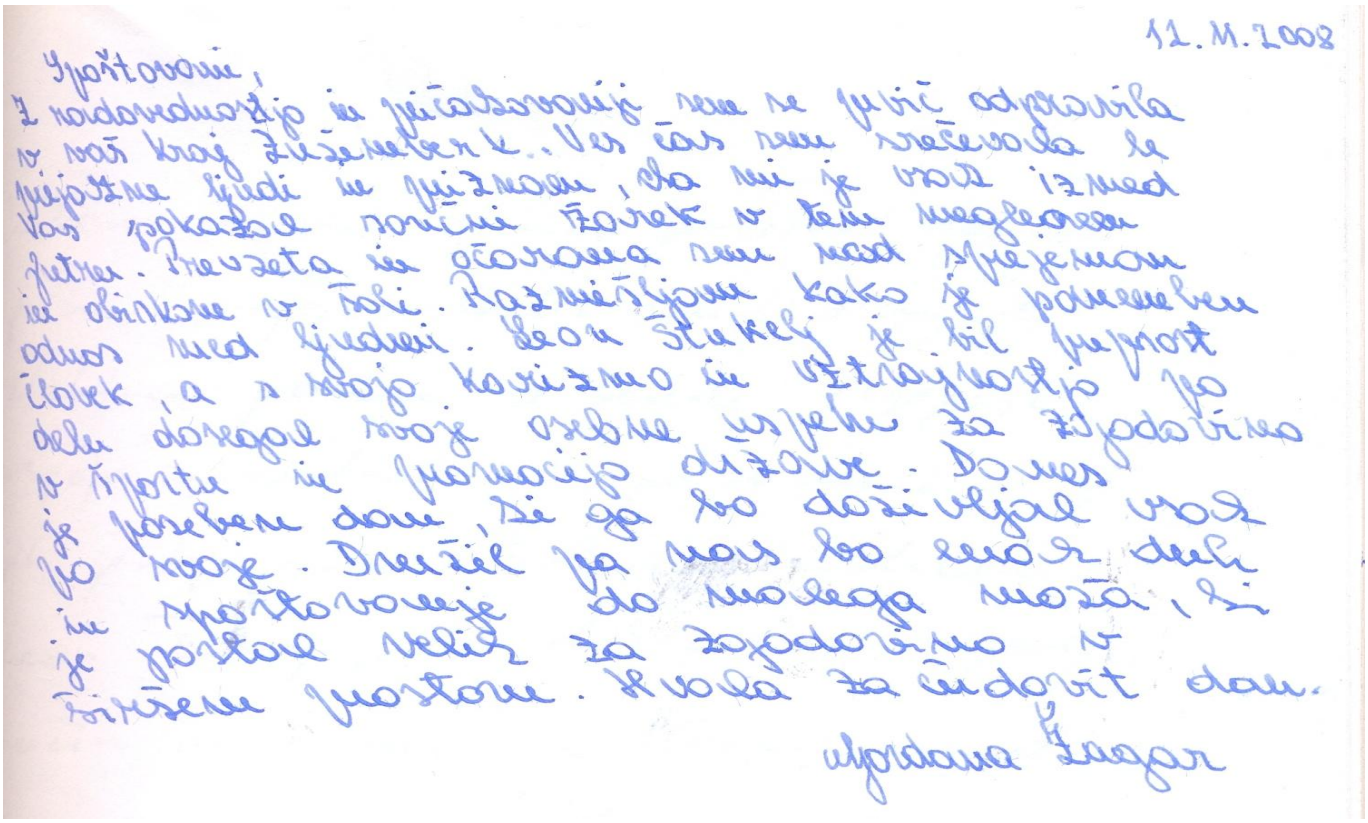

11. 11. 2008

Spoštovani,

Z radovednostjo in pričakovanji sem se prvič odpravila v vaš kraj Žužemberk. Ves čas sem srečevala le prijazne ljudi in priznam, da mi je vsak izmed vas pokazal sončni žarek v tem meglenem jutru. Prevzeta in očarana sem nad sprejemom in obiskom v šoli. Razmišljam kako je pomemben odnos med ljudmi. Leon Štukelj je bil preprost človek, a s svojo karizmo in vztrajnostjo po delu dosegal svoje osebne uspehe za zgodovino v športu in promocijo države. Dames je posebem dom, ki ga bo doživljal vsak po svoje. Družil pa nas bo enak duh in spoštovanje do malega moža, ki je postal velik za zgodovino v širšem prostoru. Hvala za čudovit dan.

Mordana Zagar

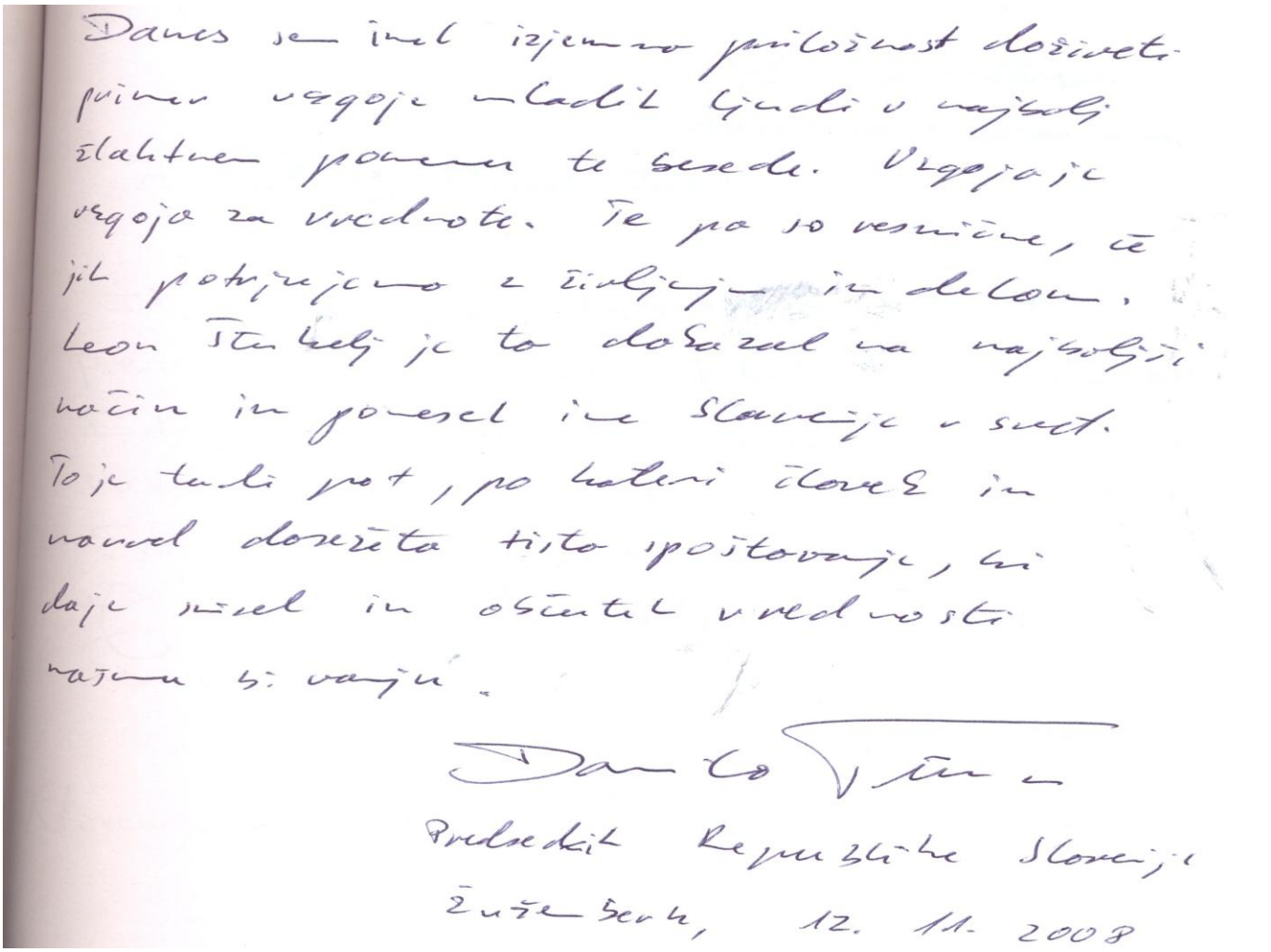

Dames sem imel izjemno priložnost doživeti primer vzgoje mladih ljudi v najbolj žlahtnem pomenu te besede. Vzgoja je vzgoja za vrednote. Te pa so resnične, če jih potrjujemo z življenjem in delom. Leon Štukelj je to dokazal na najboljši način in ponesel ime Slovenije v svet. To je tudi pot, po kateri človek in narod dosežeta tisto spoštovanje, ki daje smisel in občutek vrednosti našemu bivanju.

Danilo Türk

Predsednik Republike Slovenije

Žužemberk, 12. 11. 2008

Čestitam vam k obravnjanju spomenskih dni Leona Štuklja!
Nadaljujte s to prelepo tradicijo!

podepisan MO
Novo mesto
[illegible]

Zelo lepa prireditev, katere se lahko želimo tudi v bodoče Župan Žiga

Celotna prireditev je bila zelo lepa, lepo je, da obravnjamo spomine na suhokranjskega špatnika Leona Štuklja.

OŠ Pavole:
[illegible]

Prekrasna prireditev, želim in upam da boste še naprej držali tradicijo spomina na velikega Leona Štuklja

OKS
[illegible]

Iskrene čestitke za ižjemno lep, v prisrčen dogodek, ki obranja veličina Leona v nek vjegovit „dobrotat"

[illegible]

V spoštljiv spomin na olimpijonika in ugednega pravnika Leona Štuklja.

Lovro Šturm
ministrstva pravosodje

Žužemberk, 12. nov. 2008

It was a great honor for me to be present in your beautiful town Žužemberk. Educating young people is a very noble task. They are the future of Slovenia. Celebrating the achievements of Mr. Leon Štuklja in such a way is an inspiration for all of us.

Yousif B. Ghafari
U.S. Ambassador

November 12, 2008

Najprej bi vse lepo pozdravila in se zahvali vodstvu šole in vsem, ki ste počastili spomin na mojega brata.
Pred mnogimi leti je tudi on obiskoval to šolo in pridobil prvo znanje in vzgojo. Takrat so bili težki časi. Gospodarska kriza je priza dela vse sloje prebivalstva. Ko je odšel v Ljubljano na klasično gimnazijo je želel po svojih močeh pomagati. Z inštrukcijami in dobrotniki je zbiral denar, kupoval kruh in sadje za otroke v barakarskem naselju. To je delal vsa leta, ki jih je preživel v Ljubljani.
Po končanem teološkem študiju, je odšel v Rim kjer si je pridobil znanje še treh jezikov. Nato je ~~od~~šel v San Francisko in tam služboval nekaj let. Potem je odpotoval v Ecuador na misijonsko področje. Življenje v Alajueli-Shanabi je bilo naporno, zato sem mu večkrat pisala naj se vrne domov in naj ve razda vsega. Odgovoril mi je, da je dobrota pridobila več duš, kakor gorečnost, zgovornost in izobraženost. Vse troje mi nikogar spreobrnilo brez

Kot vedno ste tudi danes prisrčno obeležili spomin na Leona Štuklja – velikega telovadca in človeka

Mirosław Cerau

Zelo dostojna počastitev 110 letnice rojstva Leona Štuklja. Čestitam!

[signature]

Navdušujoče!

Milijan Petkov

Ponosni smo lahko, da spomin na Leona v tem koncu Slovenije še živi. Naj tako tudi ostane in naj Žužemberk služi kot vzor ostalim.

Miha Panko

NASVIDENJE V PRIHODNJEM LETU OB 10 OBLETNICI

[signature]

Počaščena sem nad lepo proslavo v spomin na mojega očeta in upam, da se bom lahko tudi v bodoče udeleženela tega dne!

Lidija Banko

Življenje je lepo.

Juri Žibert

Z veseljem in veliko hvaležnostjo sem obiskala to šolo v Žužemberku. Želim da bi še naprej tako uspešno vzgajali za življenje in solidarno razsežnost... svet je naš in ga lahko z vsakim najmanjšim dejanjem spreminjamo! Naj bo ljubezen geslo vsakega dejanja!

S. Zvonka Mikec HMP

Hvala za tako čudovite male in velike ljudi, male misijonarje OŠ Žužemberk in učitelje, ki jih navdušujejo za velika dejanja!
Hvala za ta pričevanja in povabilo g. ravnateljice, veliko sem prejela od vaše ljubezni odprtih src. Bog blagoslovi vaše delo, da podarjate še dolgo najboljše pomoči potrebnim!

19/XII. 08 S. Romana Kocjanovi

Hvala za občutje spejetja. Vedno znova mi je pri Vas darovano, da je lepo da sem.
Ob prazniku novorojenega Jezusa želim vsem, da bi si ob njem pižgali luč.
Ostanite sončni ljudje –
vse dni v l. 2009
Hvaležen Jožo Andolšek

19. 12. 2008

Zelo sva vesela, da sva se lahko udeležila Božično
novoletne prireditve na vaši osnovni šoli, nad toliko
nebadimi sva se počutila za nekaj desetletij nekajše -
navdušena sva nad tem kako skrbite, da nekajše rodove
spoznavate - seznanjate s pomembnimi osebnostmi iz vašega
kraja in širše okolice. Še zlasti sva vesela, da ~~ste~~ sva
ob tej priliki lahko povedala tudi prahotnosti o ladji
ki nosi ime po našem mestu in o slovenski trpovski
mornarici nasploh, mogoče pa se bo kdo od učencu
šole nenadoma odložil tudi za pomorski poklic!
Hvala za lepo doživetje

24. dec. 2008

Ankar Jim
Jelka

Upam, da sem s knjigo Veselje v zaječjem hotelu v
duch šolskih uzah učencem nižje stopnje res prinesla malo
veselja. Prijetno je govoriti o naravi, živalih, medsebj-
nih odnosih in o stvarech, ki so globoko v meni, a v glav-
nem že, žal, pozabljene.
Otroci se bodo, upam, še pogovarjali o tem, saj so
lepo sadebovali tudi pri mojih uzah.
Hvala, da tako pozorno spremljate moje delo!
Lep kulturen praznik vsem!

Svanka Kostnik

Tukaj sem srečal starše, ki imajo
radi življenje, imajo radi otroke,
zavzeti, ljubeči, veseli, iskreni.
V šoli za starše smo se pogovarjali
o pomenu samospoštovanju
in radosti. Bilo je lepo in
ostal bo spomin na prijeten kraj in
čudovite ljudi.

Silvo Pinkovec

Počastitev slovenskega kulturnega praznika je potekala v duhu nadaljuje in spostavanja do naše mlade domovine Slovenije.
Iskrene čestitke ga-varnateljici in njenim sodelavkam in nastapajočim za pripravo in izvedbo bogatega kulturnega programa.
Bilo mi je v čast sodelovati na prireditvi. Želim, da se tudi v naprej nadaljuje poudarjanje naše slovenske identitete.

Jim Li

Vse pohvale OŠ Žužemberku za čudovito obeležje kulturnega praznika.

F. Jeovat

Bila sem očarana nad tako zelo lepo predstavo. Otroci so bili krasni, prisični in zelo so se potrudili. Občudujem, tudi gospo varnateljico, gospo pomočnico Ireno in vse učitelje. Po mnogih izkušnjah v šoli vem, koliko dela je skritega za tako prostavo.
Želim vam vsem vse najlepše.
Dušica Kmavs

Res lep večer bo trajal še dolgo, dolgo...

Mavra Prelog

p.s. Bila sem prvič v šoli kot gost in razstavljalec, ceprav so kujige (moje) v vseh šolah in se bije.

Domačnost, preprostost, iskrivi pogledi...
Dota, ki je nima milijonar! Ima pa jo vaša šola

Jana Podjavoršek

Glasilo Z bregov Krke izhaja 41. leto. Zbornik o delu in uspehih v šolskem letu 2008/09 je nastal v sodelovanju učencev, učiteljev, mentorjev, staršev in zunanjih sodelavcev OŠ Žužemberk, podružnic Ajdovec, Dvor, Šmihel in Vrtca. – Opravičujemo se za tiskarske napake.

Fotografirali: učitelji OŠ Žužemberk in Foto Maver

Zbrala, uredila in oblikovala: gdč. Tinka Fric, knjižničarka

Skeniranje fotografij: gdč. Tinka Fric

Fotokopiranje in vezava: Iris, Novo mesto

Odgovorna: ravnateljica mag. Jelka Mrvar

Izšlo februarja 2010 v 50 izvodih.